

(b) (i) Vacancies of Professors are filled up after advertisement, selection by a Committee, approval of the University Council and sanction by Government.

Vacancies of Assistant Professors are ordinarily filled up from among the teaching staff of the University. If no suitable candidate is available the post is advertised. The selection is made by a Committee and the appointment is recommended to Government after approval by the University Council.

(ii) With a view to give adequate representation to all communities, preference is given generally to persons belonging to backward communities, if their qualifications are approximately equal to those of other candidates.

Abolition of the Post of Pro-Chancellor of the University.

*Q.—178. Sri Kadidal MANJAPPA (Shimoga District—General).—

Will the Government be pleased to state:—

whether they are going to abolish the post of Pro-Chancellor of the University of Mysore?

A.—The Hon'ble Sri K. CHENGALARA RAYA REDDY (Chief Minister).—

The post is vacant now. The question of abolition of the post will be taken up, while considering the new University Act.

Statement Laid on the Table.

Mr. SPEAKER.—(The Hon'ble Sri V. Venkatappa).—The Hon'ble Sri R. Chennigaramiah will lay on the Table the Statement on the working of the Elementary Education Act.

The Hon'ble Sri R. CHENNIGARAMIAH (Minister for Local Self-Government).—Sir, I beg to lay on the Table the statement on the working of the Elementary Education Act, 1941, for the year 1950-51.

Mr. SPEAKER.—Copies will be distributed to Hon'ble Members.

L.A.

LEGISLATIVE BUSINESS

Mr. SPEAKER (The Hon'ble Sri V. Venkatappa).—Discussion on the consideration of the clauses of the Mysore Village Panchayets and District Board Bill, 1951, will be continued.

Clause 7. There is an amendment by Sri T. Madiah Gowda.

Sri T. MADIAH GOWDA.—Sir, I am not moving the amendment.

Mr. SPEAKER.—The question is: "That clause 7 stand part of the Bill."

The motion was adopted.

Clause 7, was added to the Bill.

Mr. SPEAKER.—Clause 8. There is an amendment by Sri L. Siddappa. The Hon'ble Member is not present.

The question is:

"That clause 8 stand part of the Bill."

The motion was adopted.

Clause 8, was added to the Bill.

Mr. SPEAKER.—Clause 9. There is an amendment by the Hon'ble Sri R. Chennigaramiah.

The Hon'ble Sri R. CHENNIGARAMIAH.—Sir, I beg to move:

"That in clause 9 (d) for the words 'Criminal Procedure Code' the words 'Code of Criminal Procedure' shall be substituted."

This is only a verbal change. ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಎಲ್ಲಾ ಕಾನೂನುಗಳಲ್ಲೂ ಕ್ರಿಮಿನಲ್ ಪ್ರಾಸಿಕ್ಯೂಷನ್ ಅದೇ ರೀತಿ ಇಲ್ಲಯೂ ಮಾಡಬಹುದೆಂದು ನಾನು ಸೂಚಿಸುತ್ತೇನೆ.

Mr. SPEAKER.—The question is:

"That in clause 9 (d) for the word 'Criminal Procedure Code' the words 'Code of Criminal Procedure' shall be substituted."

The motion was adopted.

Mr. SPEAKER.—The question is:

"That clause 9, as amended, stand part of the Bill."

The motion was adopted.

Clause 9 as amended, was added to the Bill.

Mr. SPEAKER.—Clause 10. Sri K. Sampangiramiyah. He has requested the Chair to allow Sri T. Ramachar to move his amendments as a special case.

Sri T. RAMACHAR.—(Kolar District General).—I am not moving this amendment.

Mr. SPEAKER.—There is another amendment by Sri M. Govinda Reddy. The Hon'ble Member is not present. There is no other amendment.

The question is :

"That clause 10 stand part of the Bill."

The motion was adopted.

Clause 10 was added to the Bill.

Mr. SPEAKER.—Clause 11. There is no amendment.

The question is :

"That clause 11 stand part of the Bill."

The motion was adopted.

Clause 11 was added to the Bill.

Mr. SPEAKER.—Clause 12. There is an amendment by Sri T. Madiah Gowda.

Sri T. MADIAH GOWDA.—(Bangalore District—General).—Sir, I beg to move

"That in the marginal note, the words 'and Vice-Chairman' shall be omitted."

It is merely a clerical mistake and it may be accepted.

Mr. SPEAKER.—Amendment moved :

"That in the marginal note, the words 'and Vice-Chairman' shall be omitted."

The Hon'ble Sri R. CHENNIGARAMIAH.—I accept the amendment.

Mr. SPEAKER.—The question is :

"That in the marginal note, the words 'and Vice-Chairman' shall be omitted."

The motion was adopted.

Mr. SPEAKER.—The question is :

"That Clause 12, as amended, stand part of the Bill."

The motion was adopted.

Clause 12 as amended was added to the Bill.

Mr. SPEAKER.—There is a new clause 12A. suggested by Sri K. Sampangiramiyah.

Sri T. RAMACHAR.—I am not moving it.

Mr. SPEAKER.—Clause 13. There is an amendment by Sri L. Siddappa.

Sri L. SIDDAPPA.—(Shimoga District—General) My amendment reads like this :

"That the words 'shall be declared to have become vacant by the Deputy Commissioner' shall be substituted for the words 'shall become vacant', in line 2."

ಇದನ್ನು ಸೂಚಿಸುವುದರ ಉದ್ದೇಶವಿಷ್ಟೆ. ಯಾರಾದರೂ ಅನರ್ಹತೆಯುಳ್ಳವರು ಚುನಾಯಿತರಾಗಿ ಬಂದರೆ ಅವರು ಚುನಾಯಿತರಾಗಿ ಬಂದದ್ದು ಡೆಪ್ಯೂಟಿ ಕಮಿಷನರ ನೋಟೀಸಿಗೆ ಹೋಗಿ, ಅವರು ಇಂಥವರು ಚುನಾಯಿತರಾಗಿ ಬಂದವರು ಸದಸ್ಯರಾಗಿರಲು ಅನರ್ಹರೆಂದು declare ಮಾಡಿದ ಮೇಲೆ ಮಾತ್ರವೇ ಅವರ ಸದಸ್ಯತ್ವ ಹೋಗುತ್ತದೆ. ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ, ಅಲ್ಪಯವರೆಗೂ ಆ ಸದಸ್ಯರು continue ಆಗುವುದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶ ವಿದೆ. ಇದನ್ನು ತಪ್ಪಿಸುವುದಕ್ಕಾಗಿ, ಈ ತಿದ್ದು ಪಡಿಯನ್ನು ಸೂಚಿಸಿದ್ದೇನೆ. ಇದರ ಮೇಲೆ ಏನನ್ನೂ ಮಾಡುವುದಿಲ್ಲ. ಈ ರೀತಿ ಮಾಡುವುದರಿಂದ ಅನುಕೂಲವುಂಟು. ಅದ್ದರಿಂದ ಸಭೆಯವರು ಇದನ್ನು ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದು ಕೇಳಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ.

Mr. SPEAKER.—Amendment moved :

"That the words 'shall be declared to have become vacant by the Deputy Commissioner' shall be substituted for the words 'shall become vacant' in line 2."

The Hon'ble Sri R. CHENNIGARAMIAH.—I accept the amendment.

Mr. SPEAKER.—The question is :

"That the words 'shall be declared to have become vacant by the Deputy Commissioner' shall be substituted for the words 'shall become vacant', in line 2."

The motion was adopted.

Mr. SPEAKER.—The question is :

"That Clause 13, as amended, stand part of the Bill."

The motion was adopted.

Clause 13 as amended, was added to the Bill.

Mr. SPEAKER.—Clause 14. Sri L. Siddappa has an amendment.

Sri L. SIDDAPPA.—My amendment reads as follows :

"That the figure '5' shall be substituted for the figure '4' and in the proviso the figure '6' shall be substituted for the figure '5'."

ಈಗ ಇದರಲ್ಲಿ ಸೂಚಿಸಿರುವುದಾಗಿ 4 ಮತ್ತು 5 ವರ್ಷಗಳೆಂದು ಇದೆ. ಆದರೆ ಈಗಿನ ಹೊಸ ರಾಜ್ಯಾಂಗ ಶಾಸನದ ಪ್ರಕಾರ ಇಂಥಾ ಅಧೀನಗಳ ಒಂದು ಗಳನ್ನು

ಹೆಚ್ಚಿನದಕ್ಕೂ ಸ್ವಾಭಾವಿಕವಾದುದು. ಈ ನೀತಿಯನ್ನು ಸಾರವಾಗಿಯೇ ಹಿಂದೆ ಶಾಸನ ಸಭೆ ಮತ್ತು ಪ್ರಜಾ ಪ್ರತಿನಿಧಿ ಸಭೆಗಳ ಕಾರಾವಧಿ 4 ವರ್ಷಗಳಿದ್ದದ್ದನ್ನು ಈಗ 5 ವರ್ಷಗಳಿಗೆ ಹೆಚ್ಚಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಅದೇ ರೀತಿ ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಸಹ ಈ ಪಂಚಾಯಿತಿ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಕಾರಾವಧಿಯನ್ನು 5 ವರ್ಷಗಳೆಂದು ಮಾಡಿದರೆ ಬಹಳ ಅನುಕೂಲವಾಗುತ್ತದೆ. ಹೀಗೊಂದು ಹೆಚ್ಚಿನ ಕಾರಾವಧಿ ಕಾಶ ಮಾಡಿಕೊಡುವುದರಿಂದ ಆಡಳಿತದ ಅನುಭವ ಪಡೆದು ದೇಶಸೇವೆ ಮಾಡಲು ಅನುಕೂಲವಾಗುತ್ತದೆಂದು ನಾನು ಈ ತಿದ್ದುಪಡಿಯನ್ನು ತಂದಿದ್ದೇನೆ. ಇದಕ್ಕೆ ಸಭೆಯವರೂ ಸಹ ಒಪ್ಪಿಗೆ ಕೊಡಬಹುದೆಂದು ನಾನು ಭಾವಿಸಿದ್ದೇನೆ.

Mr. SPEAKER.—Amendment moved:

"That the figure '5' shall be substituted for the figure '4' and in the proviso the figure '6' shall be substituted for the figure '5'."

ಶ್ರೀ ಎಸ್. ರಂಗರಾಮಯ್ಯನವರು (ಮೈಸೂರು ಜಿಲ್ಲೆ).—ಸ್ವಾಮಿ, ಈ ಟಾಕ್ ಮುನಿಸಿಪಾಲಿಟಿಗಳ ಅಧಿನಿಯಮ 4 ವರ್ಷಗಳ ಒಂದು ಹಾಗೆ ನನಗೆ ಸ್ಪಷ್ಟಕರವಿದೆ. ಅದು ಸರಿಯೇ ಅಥವಾ ಅಲ್ಲವೇ ಎಂಬುದನ್ನು ನಾನು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳಬೇಕಾಗಿದೆ.

ಮಾನ್ಯ ಶ್ರೀ ಕೆ. ಟಿ. ಭಾಷ್ಯಂವರು (ರಾಮೇಶ್ವರಂ ಸಭೆ).—ಹೌದು 4 ವರ್ಷಗಳಿಂದಲೇ ಇರುವುದು. ಆದರೆ ಈಗ ಶ್ರೀ ಸಿದ್ದಪ್ಪನವರು ಸೂಚಿಸಿರುವ ತಿದ್ದುಪಡಿಯನ್ನು ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕಾಗಿ ವಂದಿಲ್ಲ. ಶಾಸನ ಸಭೆ ಇತ್ತೀಚೆಗೆ ಸೋಲಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿದೆ. ಆದರೆ ಅದೇ ರೀತಿ ಈ ಸ್ಥಳೀಯ ಸಂಸ್ಥೆಗಳ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಮಾಡಿದರೆ ಜನರಲ್ಲಿ ಒಂದು ಅತ್ಯಲ್ಪ ಇದರ ಬಗ್ಗೆ ಮೂಡಬಹುದು. ಆದಕಾರಣ 4 ವರ್ಷಗಳಿಂದಲೇ ಸರಿಯಾಗಿದೆ. ಹಾಗೆ ಕಾಲ ವ್ಯತ್ಯಾಸವಿಲ್ಲದೆ ಎಲ್ಲಕ್ಕೂ ಒಂದೇ ಕಾಲ ಪರಿಮಿತಿಯನ್ನು ಗೊತ್ತು ಮಾಡಿದರೆ ಇವುಗಳ ಜುನಾವಣೆಗಳೆಲ್ಲವೂ ಸಹ ಏಕಕಾಲದಲ್ಲೇ ಬಂದು ಅದರಿಂದ ಅನಾನುಕೂಲವಾಗಬಹುದು, ಆದಕಾರಣ 4 ಮತ್ತು 5 ವರ್ಷಗಳಿಂದಲೇ ಸರಿ.

ಶ್ರೀ ಎಸ್. ರಂಗರಾಮಯ್ಯನವರು.—ಸ್ವಾಮಿ, ನಾನು ಈಗ ತಂದಿರುವ ತಿದ್ದುಪಡಿಯನ್ನು ಎರೋಧಿಸಬೇಕಾಗಿದೆ. ಈಗಿನ ತಕ್ಕ 4 ಮತ್ತು 5 ವರ್ಷಗಳಿಂದಲೇ ಸರಿಯಾಗಿದೆ. ಹೀಗಿದ್ದರೆ ಒಂದು ವೇಳೆ ಕಾಲಪರಿಮಿತಿಯನ್ನು ಒಂದು ವರ್ಷದವರೆಗೂ ಬಡಾವಣೆ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಲು ಅವಕಾಶವಿರುತ್ತದೆ. ಹಾಗಿದ್ದರೆ ಇದನ್ನು ಈಗ ಸೂಚಿಸಿರುವ ತಿದ್ದುಪಡಿಯನ್ನು ಸಾರವಾಗಿ ಬದಲಾಯಿಸಿದರೆ ಮುನಿಸಿಪಾಲಿಟಿಗಳಿಗೆ ವಿಧಾಯಕ ಮಾಡಿರುವ ಕಾಲಕ್ಕಿಂತ ಹೆಚ್ಚಾಗುತ್ತದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಬಡಾವಣೆ ಮಾಡಲು ಅವಕಾಶವಿಲ್ಲ. ಇದರಿಂದ ಜುನಾವಣೆ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಸಹ ಗೊಂದಲಗಳಾಗಲು ಅವಕಾಶವಾಗುತ್ತದೆ. ಆದಕಾರಣ ಈಗ ಶ್ರೀ ಸಿದ್ದಪ್ಪನವರ ತಿದ್ದುಪಡಿಯನ್ನು ಒಪ್ಪುವುದಕ್ಕಾಗುವುದಿಲ್ಲ.

The Hon'ble Sri R. CHENNIGARA-MIAH.—I cannot accept this amendment.

Sri L. SIDDAPPA.—Very well, I do

not press it. I seek the leave of the House to withdraw the amendment.

The amendment was, by leave of the House, withdrawn.

Mr. SPEAKER.—Clause 14. The question is:

"That clause 14 stand part of the Bill."

The motion was adopted.

Clause 14 was added to the Bill.

Mr. SPEAKER.—Clause 15.

The Hon'ble Sri R. CHENNIGARA-MIAH.—I beg to move:

"That the words 'and Vice-Chairman, occurring in the marginal notes shall be omitted.'"

ಗ್ರಾಮ ಪಂಚಾಯಿತಿಗಳಿಗೆ ವೈಸ್ ಚೇರ್ಮನ್ ಇಲ್ಲವಾದಕಾರಣ ಆ ಪದವನ್ನು ತೆಗೆದುಹಾಕಬೇಕೆಂದು ಈ ತಿದ್ದುಪಡಿಯನ್ನು ತರಲಾಗಿದೆ. ಅಷ್ಟೆ.

Mr. SPEAKER.—Amendment moved—

"That the words 'and Vice-Chairman' occurring in the marginal notes shall be omitted."

The motion was adopted.

Mr. SPEAKER.—The question is:

"That clause 15, as amended, stand part of the Bill."

The motion was adopted.

Clause 15, as amended, was added to the Bill.

Mr. SPEAKER.—Clause 16.

* The Hon'ble Sri R. CHENNIGARA-MIAH.—Sir, I beg to move.—

"That in sub-clause (1) the following words shall be substituted for the second sentence:—

"and his seat shall become vacant on the expiry of seven clear days from the date of such resignation unless within such period of seven days he withdraws such resignation by writing under his hand addressed to the Chairman."

ಪಂಚಾಯಿತಿಗಳಲ್ಲಿರತಕ್ಕ ನದವರು ಕೂಡತಕ್ಕ ರಾಜೀನಾಮೆಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ ವಿಚಾರ ಇದು. ಹಾಗೆ ಅವರು ಒಂದಾವರ್ತಿ ರಾಜೀನಾಮೆ ಕೊಟ್ಟ ಕೂಡಲೇ ಅದು ಜಾರಿಗೆ ಬರಬೇಕೆಂಬುದಾಗಿ ತಿಳಿಸಿದೆ. ಆದರೆ ಕಾರಣಾಂತರಗಳ ಮೇಲೆ ಅಂಥಾ ರಾಜೀನಾಮೆಯನ್ನು ವಾಪಸ್ಸು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬಹುದಾದ ಸಂಭವಗಳಿದ್ದರೂ, ಅದಕ್ಕೆ ಈಗ ಕಾರಾವಧಿ ಸಿಕ್ಕಿಲ್ಲ. ಏನೋ ಕಾರಣಗಳಿಂದ, ಮನಸ್ಸು ಶಾಂತಿಯಿಲ್ಲದಿರುವಾಗ ಕೆಲವರು ರಾಜೀನಾಮೆ ಕೊಡಬಹುದು. ಆದರೆ ಆ ಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿಯೇ ಕೊಂಡು ಅವರು ಸಾರ್ವಜನಿಕರ ಸೇವೆ

(THE HON'BLE SRI R. CHENNIGA-
RAMIAH).

ಮಾಡಬೇಕೆಂಬ ಆಸೆ ಅನೇಕರಿಂದಾಗಿದ್ದು, ಹಾಗೆ ಅವರ ಆಸೆಗಳನ್ನು ಈಡೇರಿಸಲು ಈಗಿರುವ ನಿಬಂಧನೆಯ ಮೇರೆಗೆ ಅವಕಾಶವಿಲ್ಲ. ಹೀಗಾಗಿ ಅನೇಕ ಸಂದರ್ಭಗಳಲ್ಲಿ ಅನಾನುಕೂಲವಾಗಿರತಕ್ಕ ಅಂತ ನನಗೆ ಅನುಭವ ಪೂರ್ವಕದಿಂದ ಗೊತ್ತಾಗಿದೆ. ಆ ಕಾರಣದಿಂದ ಅಂಥಾ ರಾಜೀನಾಮೆಗಳನ್ನು ಹಿಂದಕ್ಕೆ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಲು ಈ ತಿದ್ದುಪಡಿಯಲ್ಲಿ ಏಳು ದಿವಸಗಳ ಒಂದು ಕಾಲಪರಿಮಿತಿಯನ್ನು ಅಡಕ ಮಾಡಲಾಗಿದೆ. ಈ ಅವಧಿಯಲ್ಲಿ ಅವರು ತಮ್ಮ ರಾಜೀನಾಮೆಗಳನ್ನು ವಾಪಸ್ಸು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬಹುದು. ಇದು ಬಹಳ ಸಾಧುವಾಗಿದೆ. ಇದನ್ನು ಎಲ್ಲರೂ ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದು ಕೇಳಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ.

Mr. SPEAKER.—Amendment moved

"That in sub-clause (1) the following words shall be substituted for the second sentence:

"and his seat shall become vacant on the expiry of seven clear days from the date of such resignation unless within such period of seven days he withdraws such resignation by writing under his hand addressed to the Chairman."

*ಶ್ರೀ ಬಿ. ಮಾದಯ್ಯಗೌಡರು (ಬೆಂಗಳೂರು ಜಿಲ್ಲೆ).—ಮಾನ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳವರು ಏನೊಂದು ಸದುದ್ದೇಶದಿಂದ ಈಗ ಸಭೆಯ ಮುಂದೆ ಸೂಚಿಸಿರತಕ್ಕ ತಿದ್ದುಪಡಿಯನ್ನು ತಂದಿದ್ದಾರೋ ಅಷ್ಟೇ ಸದುದ್ದೇಶದಿಂದ ಅದನ್ನು ಎಲ್ಲರೂ ಅಂಗೀಕರಿಸಬೇಕೆಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಈ ಬಗ್ಗೆ ನಾನು ಸೂಚಿಸಿರತಕ್ಕ ತಿದ್ದುಪಡಿಯನ್ನು ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದು ಸೂಚಿಸುತ್ತೇನೆ. ನನ್ನ ತಿದ್ದುಪಡಿಯ ಉದ್ದೇಶವೂ ಸಹ ಅಷ್ಟೇ ಸಾಧುವಾದುದಾಗಿದೆ. ಈಗ ಮಾನ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಹೇಳಿದ ಏಳು ದಿವಸಗಳ ವಾಯದೆಯೆಂಬುದು ನನ್ನ ಮನಸ್ಸಿಗೆ ಬಹಳ ಕಮ್ಮಿಯಾಯಿತೆಂದು ಅನಿಸುತ್ತಿದೆ. ಇದನ್ನು 15 ದಿವಸಕ್ಕೆ ಹೆಚ್ಚಿಸಬೇಕೆಂದುದೇ ನನ್ನ ತಿದ್ದುಪಡಿಯ ಮುಖ್ಯೋದ್ದೇಶ. ಅದರಿಂದ ಇದನ್ನು ಮಾನ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಅಂಗೀಕಾರ ಮಾಡುವುದಾಗಿದ್ದರೆ ನಾನು ನನ್ನ ತಿದ್ದುಪಡಿಯನ್ನು ಸೂಚಿಸುವುದಿಲ್ಲ. I request the Honourable Minister to accept my suggestion.

Mr. SPEAKER.—Instead of 'seven' you want to have 'fifteen'?

Sri T. MADIAH GOWDA.—Yes, Sir.

The Hon'ble Sri R. CHENNIGA-
RAMIAH.—I have no objection to accept the suggestion.

Mr. SPEAKER.—The question is:

"That in sub-clause (1) the following words shall be substituted for the second sentence:—

"and his seat shall become vacant on the expiry of fifteen clear days from the date of such resignation unless within such period of fifteen days he withdraws such resignation by writing under his hand addressed to the Chairman."

The motion was adopted.

Mr. SPEAKER.—Next amendment.

*The Hon'ble Sri R. CHENNIGA-
RAMIAH.—Sir, I beg to move:

"That for sub-clause (2) the following shall be substituted:—

"and his office shall become vacant on the expiry of ten clear days from the date of such resignation unless within the said period of ten days he withdraws such resignation by writing under his hand addressed to the Deputy Commissioner."

ಇದು ಪಂಚಾಯಿತಿ ಧೀರ್ಮನರವರ ರಾಜೀನಾಮೆಗೆ ನಿಬಂಧಪಟ್ಟ ಅಂಶ. ಹಾಗೆ ಅವರು ರಾಜೀನಾಮೆ ಕೊಟ್ಟು 10 ದಿವಸಗಳ ಅವಧಿಯಲ್ಲಿ ಅದನ್ನು ವಾಪಸ್ಸು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಲು ಅವಕಾಶ ಕಲ್ಪಿಸಿದೆ. ಆ ವಿಷಯವೇ ಈ ತಿದ್ದುಪಡಿಯಲ್ಲಿ ಅಡಕವಾಗಿರತಕ್ಕ ಅಂಶ. ಇವರು ಗೌರವಯುತವಾದ ಒಂದು ದೊಡ್ಡ ಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿದ್ದವರಾದ್ದರಿಂದ ಇವರಿಗೆ 10 ದಿವಸಗಳ ವಾಯದೆಯೇ ಕೊಡಲಾಗಿದೆ. ಸಭೆಯವರು ಇದಕ್ಕೆ ಅನುಮತಿಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಕೇಳಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ.

Mr. SPEAKER.—Amendment moved.—

"That for sub-clause (2) the following shall be substituted:—

"and his office shall become vacant on the expiry of ten clear days from the date of such resignation unless within the said period of ten days he withdraws such resignation by writing under his hand addressed to the Deputy Commissioner."

ಶ್ರೀ ಬಿ. ಮಾದಯ್ಯ ಗೌಡರು.—ಇದನ್ನೂ ಸಹ ಅದೇ ರೀತಿ 15 ದಿವಸಗಳೆಂದು ಮಾಡಿದರೆ ಆಗಬಹುದು.

ಮಾನ್ಯ ಶ್ರೀ ಆರ್. ಚೆನ್ನಿಗರಾಮಯ್ಯನವರು.—ಆಗಬಹುದು.

Mr. SPEAKER.—The question is:

"That for sub-clause (2) the following shall be substituted:—

"and his office shall become vacant on the expiry of fifteen clear days from the date of such resignation unless within the said period of fifteen days he withdraws such resignation by writing under his hand addressed to the Deputy Commissioner."

The motion was adopted.

Mr. SPEAKER.—Marginal notes.

*The Hon'ble Sri R. CHENNIGA-
RAMIAH.—Sir, I beg to move.—

"That the words 'and Vice-Chairman' occurring in the marginal notes to Clause 16 shall be omitted."

Mr. SPEAKER.—The question is:

"That the words 'and Vice-Chairman' occurring in the marginal notes to clause 16 shall be omitted."

The motion was adopted.

Mr. SPEAKER.—The question is:

"That Clause 16, as amended, stand part of the Bill."

The motion was adopted.

Clause 16, as amended, was added to the Bill.

Mr. SPEAKER.—Clause 17. There is an amendment in the name of Sri T. Madiah Gowda.

Sri T. MADIAH GOWDA (Bangalore District—General).—I do not intend moving this amendment, Sir.

Mr. SPEAKER.—Then, I will put the clause to the House. The question is :

"That clause 17 stand part of the Bill."

The motion was adopted.

Clause 17 was added to the Bill.

Mr. SPEAKER.—Clause 18. Sri L. Siddappa has an amendment.

Sri L. SIDDAPPA.—Sir, I beg to move:

"That the words 'every panchayet' shall be substituted for the words 'the Commissioner'.

As it is the clause reads as follows :—

18. Subject to such rules as may be made by the Government in this behalf the Commissioner shall appoint a Secretary to be in charge of one or more Panchayets specified by the Commissioner.

ಮಾನ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಈ ಮನೂದಾ ಕಾನೂನನ್ನು ಮಂಡಿಸುವಾಗಲೇ ಈ ಕಾನೂನಿನ ಉದ್ದೇಶ ಈಗಿರುವುದಕ್ಕಿಂತ ಹೆಚ್ಚು ಅಧಿಕಾರವನ್ನು ಗ್ರಾಮ ಪಂಚಾಯಿತಿಗಳಿಗೆ ಕೊಡುವುದು ಮತ್ತು ಈಗಿರುವ ಗ್ರಾಮ ಪಂಚಾಯಿತಿಗಳಿಗೆ ಹೆಚ್ಚಿನ ಸೌಲಭ್ಯ, ಹಣ ವಗೈರೆ ಒದಗಿಸುವುದು ಎಂದು ಹೇಳಿದ್ದರು. 18ನೆಯ ಕ್ಲಾಜ್‌ನು ನೋಡಿದರೆ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಗ್ರಾಮ ಪಂಚಾಯಿತಿಗೂ ಕೂಡ ಸೆಕ್ರೆಟರಿಯನ್ನು ನೇಮಕ ಮಾಡತಕ್ಕವರು ಬೆಂಗಳೂರಿನಲ್ಲಿರುವ ಕಮಿಷನರೊಂದು ಹೇಳಿರುವುದರಿಂದ ಪಂಚಾಯಿತಿಗಳಿಗೆ ಹೆಚ್ಚು ಅಧಿಕಾರ ಕೊಟ್ಟಿರುವಂತಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಅಲ್ಲದೆ ಈಗ ಹಳ್ಳಿಗಾಡಿನಲ್ಲೂ ಕೂಡ ಸ್ವಲ್ಪ ವಿದ್ಯಾವಂತರು ಹೆಚ್ಚು ಮಂದಿ ಸಿಕ್ಕುತ್ತಾರೆ. ಮೊದಲನೆಯ ಹಾಗೆ ಎರಳವಾಗಿಲ್ಲ. ಹಳ್ಳಿಯವರೇ ಸೆಕ್ರೆಟರಿಯಾಗಿ ನೇಮಕವಾಗಲು ಅವಕಾಶ ಕೊಟ್ಟರೆ ಸ್ವಲ್ಪದ ಅಭಿಮಾನದ ಮೇಲೆ ಅವರು ಹೆಚ್ಚು ಮುತವರ್ಜಿಯಿಂದ ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಹಾಗಿಲ್ಲದೆ ಈಗ ಬೆಂಗಳೂರಿನಲ್ಲಿರುವ ಕಮಿಷನರು ಇತರ ಕಡೆಗಳಿಗೆ ಸೆಕ್ರೆಟರಿಯನ್ನು ನೇಮಕ ಮಾಡುವುದರಿಂದ ಸಾಕಷ್ಟು ಪ್ರಯೋಜನವಾಗಲಾರದು. ಆ ರೀತಿ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಬದಲಾಗಿ ಗ್ರಾಮ ಪಂಚಾಯಿತಿಗಳಿಗೆ ಈ ಅಧಿಕಾರವನ್ನು ಕೊಟ್ಟರೆ ಪಂಚಾಯಿತಿಗಳು ಅಭಿವೃದ್ಧಿಯಾಗಲು ಅವಕಾಶವಿರುತ್ತದೆ. ಆ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಹಾಗೆ ಮಾಡುವುದು ಬಹಳ ಅವಶ್ಯಕ.

ಆ ಮೇಲೆ ಇನ್ನೊಂದು ವಿಚಾರ ಅದನ್ನೂ ಸರ್ಕಾರದವರು ಯೋಚನೆ ಮಾಡಬೇಕು. "One or more Panchayets specified by the Commissioner" ಎಂದು ಹೇಳಿರುವುದರಿಂದ ಎರಡು ಮೂರು ಪಂಚಾಯಿತಿಗಳನ್ನು ಸೇರಿಸಿ ಒಬ್ಬರೇ ಸೆಕ್ರೆಟರಿಯನ್ನು

ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶವಿದೆ. ಅದು ತೃಪ್ತಿಕರವಾಗಿಲ್ಲ. ಆದ್ದರಿಂದ ಪ್ರದೇಶವನ್ನು ವಿಸ್ತಾರ ಮಾಡಿರುವ ಹಾಗೆ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಪಂಚಾಯಿತಿಗೂ ಒಬ್ಬೊಬ್ಬ ಸೆಕ್ರೆಟರಿಯನ್ನು ನೇಮಕ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶ ಮಾಡಿಕೊಡುವುದು ಒಳ್ಳೆಯದು. ಆ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಅದನ್ನು ಪರಿಶೀಲನೆಬೇಕೆಂದು ಕೇಳಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ. ಪಂಚಾಯಿತಿ ಯ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಯ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಇದು ಒಹಳ ಮುಖ್ಯವಾದುದು. ಇದನ್ನು ಕೂಡ ನೆರೆಯವರು ಒಪ್ಪುತ್ತಾರೆಂದು ನಂಬಿದ್ದೇನೆ.

Mr. SPEAKER.—Amendment moved:

"That the words 'every panchayet' shall be substituted for the words 'the Commissioner'."

ಶ್ರೀ ಎಸ್. ರಂಗರಾಮಯ್ಯನವರು (ಮೈಸೂರು ಜಿಲ್ಲೆ).—ಸ್ವಾಮಿ, ನಾನು ಈ ತಿದ್ದುಪಡಿಯನ್ನು ಎರೋದಿಸುತ್ತೇನೆ. ಕಾರಣ ಇಷ್ಟೇ. ಈಗ ಪಂಚಾಯಿತಿಗೆ ಸೆಕ್ರೆಟರಿಯನ್ನು ನೇಮಕ ಮಾಡುವವರು ಯಾರು ಎಂಬ ವಿಚಾರ ಬಂದಿದೆ. ಈ ಆಕ್ಟ್ ಪ್ರಕಾರ ಕಮಿಷನರು ಎಂದು ಹೇಳಿದೆ. ಈ ತಿದ್ದುಪಡಿ ಪ್ರಕಾರ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಪಂಚಾಯಿತಿಯವರೇ ಮಾಡಬೇಕೆಂದಿದೆ ಸೆಕ್ರೆಟರಿಯವರು ಸಂಬಳದ ಮೇಲೆ ನೇಮಕವಾಗಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಪಬ್ಲಿಕ್ ಸರ್ವಿಸ್ ಕಾನೂನು ಪ್ರಕಾರ ಸೆಕ್ರೆಟರಿ ನೇಮಕವಾಗಿ ಅದರ ಶಿಸ್ತಿಗೆ ಒಳಪಟ್ಟಿರುತ್ತಾರೆ. ಪಂಚಾಯಿತಿಯೇ ಆ ಕೆಲಸವನ್ನೂ ಮಾಡಬೇಕೆಂದರೆ ಅದಕ್ಕೆ ಆ ವಿಚಾರ ಸರಿಯಾಗಿ ಗೊತ್ತಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಖಾಸಗಿ ಸೆಕ್ರೆಟರಿಯಾದರೆ ಅವರ ಮೇಲೆ ಸಾಕಷ್ಟು ಅಧಿಕಾರವಿರುವುದಿಲ್ಲ. ಈಗಿರುವ ಪ್ರಕಾರ ಕಮಿಷನರಿಗೆ ಸೆಕ್ರೆಟರಿಯ ಮೇಲೆ ಸಂಪೂರ್ಣ ಅಧಿಕಾರವಿರುತ್ತದೆ. ಅದೇ ಪಂಚಾಯಿತಿಗೆ ಆ ಅಧಿಕಾರ ಕೊಟ್ಟರೆ ಒಬ್ಬೊಬ್ಬರು ಬೇಕು ಒಬ್ಬರುಬೇಡ ಎಂದು ಹೇಳಬಹುದು ಯಾರನ್ನು ನೇಮಕ ಮಾಡಬೇಕು, ಯಾರ ಮಾತನ್ನು ಗಮನಿಸಬೇಕು ಎಂಬ ಜಿಜ್ಞಾಸೆಯುಂಟಾಗಿ ಹಕ್ಕಗಳು ಪ್ರಾರಂಭವಾಗುವುದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶವಾಗಬಹುದು. ಇದರಿಂದ ಬಹಳ ಅನಾನುಕೂಲವಾಗುತ್ತದೆ. ಕಮಿಷನರು ಸೆಕ್ರೆಟರಿಯನ್ನು ಒಂದು ಕಡೆಯಿಂದ ಇನ್ನೊಂದು ಕಡೆಗೆ ಒಂದು ತಾಲ್ಲೂಕಿನಿಂದ ಮತ್ತೊಂದು ತಾಲ್ಲೂಕಿಗೆ ವರ್ಗಾಯಿಸಬಹುದು. ಆ ಅವಕಾಶ ಪಂಚಾಯಿತಿಗೆ ಇರುವುದಿಲ್ಲ. ಈ ಕಾರಣಗಳಿಂದ ಈ ಅಧಿಕಾರವನ್ನು ಕಮಿಷನರಿಗೆ ಒಟ್ಟು ಕೆಲವು ಸಂದರ್ಭಗಳಲ್ಲಿ ಬೇಕಾದರೆ ವಿನಾಯಿತಿ ಕೊಡಬಹುದು. ಒಂದು ಪ್ರಾನ್ಸಲ್ ಮಾಡಿ ಕೆಲವರ ಹೆಸರನ್ನು ನಮೂದಿಸುವುದು ಮುನಿಸಿಪಾಲಿಟಿಗಳಲ್ಲಿ ಮತ್ತು ಇತರ ಕಡೆಗಳಲ್ಲಿ ಮಾಡಿಕೆಯಾಗಿದೆ. ಹಾಗೆ ಬೇಕಾದರೆ ಮಾಡಿ ಕಮಿಷನರಿಗೆ ಅದನ್ನು ಕಳುಹಿಸಿ ಒಬ್ಬಿಗೆ ಪಡೆಯುವುದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬಹುದು ಪಂಚಾಯಿತಿಗೆ ಸೆಕ್ರೆಟರಿಯನ್ನು ನೇಮಿಸುವ ಅಧಿಕಾರ ಕೊಡುವುದು ಸೂಕ್ತವಲ್ಲ. ಅದರಲ್ಲೂ ಗ್ರಾಮ ಪಂಚಾಯಿತಿಗಳನ್ನು ಪ್ರಾರಂಭದಲ್ಲಿ ಮತ್ತು ಈಯೋಜನೆ ಪ್ರಾರಂಭದಲ್ಲಿ experimental ಆಗಿ ಮಾಡುತ್ತಿರುವುದರಿಂದ ಹೇಗೆ ನಡೆಯುತ್ತದೆ, ಎಷ್ಟು ನುಸೂತ್ತವಾಗಿ ನಡೆಯುತ್ತದೆ ಎಂಬುದು ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ. ಹಾಗಿರುವಾಗ ಕಮಿಷನರಿಗೆ ಈ ಅಧಿಕಾರವಿರುವುದು ಒಳ್ಳೆಯದು. ಆದ್ದರಿಂದ ಈ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಈ ತಿದ್ದುಪಡಿಯನ್ನು ಎರೋದಿಸುತ್ತೇನೆ.

ಶ್ರೀ ಎಸ್. ಎಂ. ಚೆನ್ನಬಸಪ್ಪನವರು (ಮೈಸೂರು ಜಿಲ್ಲೆ).—ಶ್ರೀ ಸಿದ್ಧಪ್ಪನವರು ತಂದಿರತಕ್ಕ ತಿದ್ದುಪಡಿಯನ್ನು ಒಪ್ಪುವುದಕ್ಕಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಪಂಚಾಯಿತಿಗೆ

(ಶ್ರೀ ಎಚ್. ಎಂ. ಚನ್ನಬಸಪ್ಪನವರು).

ಸೆಕ್ರೆಟರಿಯನ್ನು ನೇಮಕ ಮಾಡತಕ್ಕ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಖಾಸಗಿಯವರನ್ನು ಪಂಚಾಯಿತಿಯವರೇ ನೇಮಕ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಲು ಅವಕಾಶವಿರಬೇಕೆಂದು ಸೂಚಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಸೆಕ್ರೆಟರಿಯವರು ಮಾಡಬೇಕಾದ ಕಾರ್ಯಕರಾಪ ವೇನು ಎಂಬುದು ೨೨ನೆಯ ಕ್ಲಾಜಿನಲ್ಲಿ ಹೇಳಿದೆ. Powers and duties of the Secretary of Panchayets ಸುಮಾರು 15 ಖಂಡಗಳು ಇದೆ. ಅದನ್ನು ನೋಡಿದರೆ, ಸೆಕ್ರೆಟರಿಯು ಏನೇನು ಕೆಲಸ ಕಾರ್ಯ ಮಾಡಬೇಕಾಗಿದೆಯೆಂಬುದು ಗೊತ್ತಾಗುತ್ತದೆ. ಅದ ರಿಂದ ಕೂಪನರು ಮಾಡಬೇಕಾದ ಕೆಲಸವನ್ನು ಪಂಚಾ ಯಿತಿಯವರು ಅಥವಾ ಸ್ಥಳದವರು ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ ಎಂಬುದು ತಾನಾಗಿಯೇ ವ್ಯಕ್ತವಾಗು ತ್ತದೆ.

ಶ್ರೀ ಎಲ್. ಸಿದ್ದಪ್ಪನವರು.—ಖಾಸಗಿಯವರು ಎಂದು ಹೇಳಲಿಲ್ಲ. ಯೋಗ್ಯತೆಯಿರುವವರನ್ನು ಮಾಡಿ ಎಂದು ಹೇಳಿದೆ.

ಶ್ರೀ ಎಚ್. ಎಂ. ಚನ್ನಬಸಪ್ಪನವರು.—ಸೆಕ್ರೆಟರಿ ಯವರು ಡಿಸ್ಟ್ರಿಕ್ಟಿನಲ್ಲಿ ವಾರಂಟ್ ಕಳುಹಿಸಬೇಕಾಗು ತ್ತದೆ. ಕಂದಾಯ ಹೆಚ್ಚು ಕಡಮೆ ಮಾಡಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಆಗ ಸ್ಥಳದವರಲ್ಲಿ ಅವಿಶ್ವಾಸ ಹೆಚ್ಚಿ ಇಲ್ಲದಿರುವ ಗೊಂದ ಲಕ್ಕೆ ಕಾರಣವಾಗುತ್ತದೆ. ಸೆಕ್ರೆಟರಿಯವರು ಕರ್ತವ್ಯ ನಿರ್ವಹಣೆ ಮಾಡುವಾಗ ದೊಡ್ಡ ಪಂಚಾಯಿತಿಯೇ ಆಗು ತ್ತದೆ. ಅವರ ಮೇಲೆ ಸ್ವಲ್ಪ ಹತೋಟಿಯಿರಬೇಕಾದ್ದು ಅವಶ್ಯಕ ಅದನ್ನು ಇಟ್ಟುಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ಸರ್ಕಾರಿ ಅಧಿಕಾರಿ ಯಾಗಿರುವುದು ಸೂಕ್ತ. ಇದನ್ನು ದೃಷ್ಟಿಯಿಟ್ಟು ಕಾ ನೂನು ಮಾಡಿದೆ: ಸರ್ಕಾರಿ ಅಧಿಕಾರಿಯಾದರೆ ಆತನ ಮೇಲೆ ಸೂಕ್ತ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ಅವ ಕಾಶವಿರುತ್ತೆ. ಹತೋಟಿ ಇಟ್ಟುಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶ ವಿರುತ್ತೆ. ಸರಿಯಾಗಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಅನು ಕೂಲವಿರುತ್ತದೆ. ಹಾಗೆ ವರ್ತದಿದ್ದರೆ ಕೆಲಸ ಕಾರ್ಯ ಗಳು ಸರಿಯಾಗಿ ಮಾಡಲು ತೊಂದರೆಯಾಗುತ್ತದೆ. ಆ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಸೆಕ್ರೆಟರಿಯನ್ನು ನೇಮಿಸುವ ಅಧಿಕಾರ ಕಮಾಪನರಿಗೇ ಇರಬೇಕು ಎಂದು ಈ ಮನವಿಯಲ್ಲಿ ಸೂಚನೆ ಮಾಡಿದೆ. ಸೆಕ್ರೆಟರಿಯವರಿಗೆ ಕೊಟ್ಟಿರುವ ಅಧಿಕಾರಗಳು ಮತ್ತು ಅವರ ಕೆಲಸಕಾರ್ಯಗಳೇ ಮುಂತಾದುವನ್ನು ನೋಡಿದರೆ ಸೆಕ್ರೆಟರಿಯನ್ನು ಕಮಾ ಪನರು ನೇಮಕ ಮಾಡುವುದನ್ನು ಒಪ್ಪಬಹುದೇ ಹೊರತು ಪಂಚಾಯಿತಿಯವರು ಮಾಡುವುದನ್ನು ಒಪ್ಪು ವುದಕ್ಕಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಸ್ಥಳದವರು ನೇಮಕ ಮಾಡುವುದ ರಿಂದ ಹೆಚ್ಚು ತೊಂದರೆಯೇ ಹೊರತು ಅನುಕೂಲವಾಗು ವುದಿಲ್ಲ. ಅದಕಾರಣ ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರು ಸೂಚಿಸಿರುವ ತಿದ್ದುಪಡಿಯನ್ನು ಅಂಗೀಕಾರ ಮಾಡುವುದಕ್ಕಾಗು ವುದಿಲ್ಲ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ.

The Hon'ble Sri K. T. BHASHYAM.—

There is one more point which the Hon'ble Member may consider. The effect of the amendment is that instead of having one secretary for more than one panchayet, every panchayet may have a Secretary. There may be many cases where one secretary for every panchayet may not have enough work. We are contemplating a panchayet for groups of villages also. Some Village

Panchayets may not be able to maintain a Secretary. Therefore two or more panchayets may together form a group and have one Secretary. He may then have enough work.

Sri L. SIDDAPPA.—Please look at the duties cast on the Secretary under clause 22 of the Bill.

The Hon'ble Sri K. T. BHASHYAM.— I understand. Even so in a Panchayet consisting of a population of 1,000 or 1,500 there will not be work for him for the year and therefore it will be necessary to have one Secretary for more than one Panchayet in which case all the Panchayets should come together and then appoint him. It will be rather difficult in such cases and as Sri Channabasappa pointed out, the position of the Secretary will become very embarrassing if he is to be obliged to the Panchayet for appointment. Recovery of Panchayet dues is a very important matter. It will be difficult for him to function if he is obliged to the Panchayetdars for his appointment. All this considered, I hope the Hon'ble Member will kindly see his way to withdraw the amendment which he has moved.

ಶ್ರೀ ಎಲ್. ಸಿದ್ದಪ್ಪನವರು.—ಖಾಸಗಿ ಸದಸ್ಯರು ಮಂತ್ರಿಗಳಾಗಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಅರ್ಹತೆ ಇರು ವಾಗ ವಿಲೇಜ್ ಪಂಚಾಯಿತಿಯವರು ಅರ್ಹತೆಯುಳ್ಳ ಒಬ್ಬ ಸೆಕ್ರೆಟರಿಯನ್ನು ನೇಮಕ ಮಾಡಲು ಆಗುವುದಿ ಲ್ಲವೇ?

ಮಾನ್ಯ ಶ್ರೀ ಆರ್. ಚೆನ್ನಿಗರಾಮಯ್ಯನವರು.— ಅರ್ಹತೆ ವಿಚಾರ ಅಲ್ಲ. ಈ ವಿಷಯ ಸೆರೆಕ್ಟ್ ಸಮಿತಿ ಯಲ್ಲಿ ಬಹಳವಾಗಿ ಚರ್ಚೆಯಾಗಿ ಕೂಲಂಕಷವಾಗಿ ಪರಿ ಶೀಲನೆ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಸೆಕ್ರೆಟರಿಯನ್ನು ನೇಮಕ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಪಂಚಾಯಿತಿಯವರಿಗೇ ಬಿಟ್ಟು ಬಿಟ್ಟರೆ ಅದೇ ಒಂದು ದೊಡ್ಡ ಪಂಚಾಯಿತಿ ಆಗುತ್ತದೆ. ಕೆಲವು ಸದಸ್ಯರು A ಸೆಕ್ರೆಟರಿ ಆಗಬೇಕು ಅಂತ, ಕೆಲವು ಸದ ಸ್ಯರು B ಸೆಕ್ರೆಟರಿ ಆಗಬೇಕು ಅಂತ ಅದು ಘೈಸರಾಗು ವುದಿಲ್ಲ. ಅಲ್ಲದೆ ಅದಕ್ಕಿಂತ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಇದನ್ನು ಪಂಚಾಯಿತಿವರಿಗೇ ಬಿಟ್ಟು ಬಿಟ್ಟರೆ ಅವರು ಎಷ್ಟು ಮಟ್ಟಿಗೆ ಕೂಪನರ ಕೈಕಳಿಗೆ ಕೆಲಸ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಆಗುತ್ತದೆ ಮತ್ತು ಸರ್ಕಾರಿ ಕೆಲಸ ನಿರ್ವಹಿಸುವಾಗ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಆಗುತ್ತದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಯೋಚನೆ ಮಾಡಬೇಕು. ಆ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಇದನ್ನು ಪಂಚಾಯಿತಿ ಯವರ ವಿವೇಚನೆಗೆ ಬಿಡುವುದು ಸೂಕ್ತವಲ್ಲ, ಸರಿಯಲ್ಲ ವೆಂದು ಸೆರೆಕ್ಟ್ ಸಮಿತಿಯವರು ಕಮಾಪನರಿಗೇ ಈ ಅಧಿಕಾರವಿರಬೇಕೆಂದು ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ.

ಎರಡನೆಯದಾಗಿ ಒಂದು ಪಂಚಾಯಿತಿಗೆ ಮೇಲ್ವಿಟ್ಟು ಒಬ್ಬ ಸೆಕ್ರೆಟರಿ ಇರಬಹುದೇ ಇಲ್ಲವೇ ಎಂಬುದು. ಇದನ್ನು ಸೆರೆಕ್ಟ್ ಸಮಿತಿಯವರು ಚೆನ್ನಾಗಿ ಪರಿಶೀಲಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಒಂದು ಪಂಚಾಯಿತಿಗೆ ಒಬ್ಬ ಸೆಕ್ರೆಟರಿ ಇದ್ದರೆ, ಅವನೇ

ಭರತಕ್ಕ ಸಂಬಳ ಏನು, ಪಂಚಾಯತಿಗೆ ಇರತಕ್ಕ ಉತ್ತಮ ಏನು, ಇದನ್ನೆಲ್ಲಾ maintain ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವೇ ಎಂಬುದನ್ನು ಈಗ ತಾನೆ ಮಾನ್ಯರಾ ಸಚಿವರು ಹೇಳಿದ ಹಾಗೆ ಯೋಚನೆ ಮಾಡಬೇಕು. ಪಂಚಾಯತಿ ದೊಡ್ಡದಾಗಿದ್ದು ಅದಾಯ ಚೆನ್ನಾಗಿದ್ದರೆ ಅಂಥಾ ಪಂಚಾಯತಿಯವರು ಒಬ್ಬ ಸೆಕ್ರೆಟರಿಯನ್ನು ಇಟ್ಟುಕೊಳ್ಳಬಹುದು. ಚಿಕ್ಕ ಪಂಚಾಯತಿಯಾಗಿದ್ದು ಅದಾಯ ಕಡಿಮೆಯಾಗಿದ್ದರೆ ಅಂಥಾ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಅಕ್ಕಪಕ್ಕದಲ್ಲರತಕ್ಕ 2-3 ಪಂಚಾಯತಿಗಳನ್ನು ನೋಡಿ ಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ಈಗಿರುವಂತೆ ಅವಕಾಶವಿರುತ್ತದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ 2-3 ಪಂಚಾಯತಿಗಳಿಗೆ ಒಬ್ಬ ಸೆಕ್ರೆಟರಿ ಇರಬಹುದು, ಎಂದು ಸೆರೆಕ್ಸ್‌ಮಾತಿಯವರು ತಮ್ಮ ವರದಿಯಲ್ಲಿ ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಆ ರೀತಿ ಮಾಡುವುದು ಸರಿಯಾಗಿರುವುದರಿಂದ ಈ ತಿದ್ದುಪಡಿಯನ್ನು ಒಪ್ಪುವುದಕ್ಕಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ದಯವಿಟ್ಟು ಶ್ರೀ ಸಿದ್ದಪ್ಪನವರು ತಮ್ಮ ತಿದ್ದುಪಡಿಯನ್ನು ವಾಪಸು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ.

Sri L. SIDDAPPA.—I seek the permission of the House to withdraw the amendment.

The amendment was, by leave of the House, withdrawn.

Mr. SPEAKER.—The question is :
"That clause 18 stand part of the Bill."

The motion was adopted.

Clause 18 was added to the Bill.

Mr. SPEAKER.—Clause 19. Sri L. Siddappa has an amendment.

Sri L. SIDDAPPA.—I beg to move :

"That in sub-clause 3 for the words one half the words 'one third' shall be substituted and in the proviso the word 'three' shall be substituted for the word 'five'."

ಇದು ಏಕೆಂದರೆ ಕೆಲವು ಗ್ರಾಮಗಳನ್ನು ಸೇರಿಸಿ ನಾವು ಒಂದು ಪಂಚಾಯಿ ಮಾಡುತ್ತೇವೆ. In a panchayet where there are 20 members 9 ಜನ ಹೋಗಿ ಕೋರಂ ಇಲ್ಲದೆ ಮೀಟಿಂಗ್ ಇಲ್ಲ ಎಂದರೆ ಏನೂ ಕೆಲಸ ಮಾಡದೆ ಬೇರೆ ಗ್ರಾಮಗಳಿಂದ ಬಂದವರು ತಮ್ಮ ಗ್ರಾಮಗಳಿಗೆ ವಾಪಸು ಹೋಗಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಅದಕ್ಕೆ ಒದರಾಗಿ one third ಇರುವುದು ನೂಕು. ಕಾರಣಾಂತರದಿಂದ ಹೆಚ್ಚು ಮಂದಿ ಸದಸ್ಯರು ಬರದೇ ಇದ್ದರೂ ಬಂದವರಾದರೂ ಅವರ ಕೆಲಸವನ್ನು ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶ ವಿರಲ ಎಂಬುದೇ ನನ್ನ ಉದ್ದೇಶ. ಅಲ್ಲದೆ ದೊಡ್ಡ ದೊಡ್ಡ ಸಭೆಗಳಿಗೆ ಎಂದರೆ ರೆಜಿಸ್ಟ್ರಾರ್ ಕೌನ್ಸಿಲ್ ಮತ್ತು ಆಸೆಂಬ್ಲಿಗಳಿಗೂ ಕೂಡ ಮೊದಲು ಕೋರಂ 70 ಇರುತ್ತಿತ್ತು ಈಗ ಈ ಆಸೆಂಬ್ಲಿಗೆ ಕೋರಂ 10 ಜನ ಇರಬೇಕೆಂದು ನಿರ್ಧರಿಸಿದ್ದೇವೆ. ಇಂಥಾ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಎರ್ಟ್ ಪಂಚಾಯತಿಗೂ ಕೂಡ 'one half' ಬಹಳ ಜಾಸ್ತಿ ಆಗುತ್ತದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ 'one third' ಇಟ್ಟು ಕೊಳ್ಳುವುದು ಸೂಕ್ತ. ಆದ್ದರಿಂದ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದಲೂ ಅನುಕೂಲವಾಗುತ್ತದೆ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. 'one third' ಅಂತ ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳುವುದಾದರೆ 'Provided not less

than 5 members' ಅನ್ನುವುದಕ್ಕೆ ಬದಲಾಗಿ 'three members' ಎಂದು ತಿದ್ದುಪಡಿ ಸೂಚಿಸಿರುತ್ತೇನೆ. ಈ ರೀತಿ ಮಾಡಿದರೆ ಅನುಕೂಲ ಎಂದು ಹೇಳಿ ಈ ತಿದ್ದುಪಡಿಯನ್ನು ಈ ಸಭೆಯ ಮುಂದಿಟ್ಟಿರುತ್ತೇನೆ.

Mr. SPEAKER.—Amendment moved:

"That in sub-clause (3) for the words 'one half' the words 'one third' shall be substituted and in the proviso the word 'three' shall be substituted for the word 'five'."

Hon'ble Member Sri Madiah Gowda may also move his amendment with respect to this sub-clause.

***Sri T. MADIAH GOWDA.**—Sir, I beg to move :

"That in line 6 of sub-clause (3), the words 'on the same day or' shall be omitted."

ಇದಕ್ಕೆ ವಿವರಣೆ ಅನಗತ್ಯ. ಗ್ರಾಮಪಂಚಾಯತಿಗಳ ಮೀಟಿಂಗ್ ಗ್ರಾಮದಲ್ಲಿ ಆಗುವುದು. ಆದರೂ ಅನೇಕ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಮೀಟಿಂಗ್ ಆಗುವ ದಿನ ಸದಸ್ಯರಿಲ್ಲದೆ ಅಥವಾ ಆ ಸದಸ್ಯರಿಗೆ ಸರಿಯಾಗಿ ನೋಟೀಸ್ ತಲುಪದೇ ಕೋರಂ ಆಗದಿದ್ದರೆ ಮೀಟಿಂಗ್ adjourn ಆಗಿ ಅದೇ ದಿನ ಅರ್ಧಘಂಟೆಯ ಮೇಲೆ ಕೋರಂ ಇಲ್ಲದೆ ಮೀಟಿಂಗ್ ಮಾಡುತ್ತೇವೆ ಎಂದರೆ ನ್ಯಾಯಕ್ಕೆ ಟೈತಿಬರಬಹುದು. ಈ ಒಂದು ಕಾರಣದಿಂದ ಯಾವರೀತಿ ಡಿಸ್ಟ್ರಿಕ್ಟ್ ಬೋರ್ಡ್‌ಗೆ ಅದೇ ದಿನ adjourned meeting ಮಾಡಕೂಡದು ಎಂಬುದಾಗಿ ನಿಗದಿಯಾಗಿದೆಯೋ ಹಾಗೆಯೇ ಗ್ರಾಮ ಪಂಚಾಯತಿಗೂ ಸಹ ಅದೇ ದಿನ adjourned meeting ಮಾಡಕೂಡದು ಎಂಬ ರೂಲ್ ಅನ್ವಯಿಸುವಂತೆ ಈ ಕಾನೂನಿನಲ್ಲಿ ನಿಗದಿ ಮಾಡಬೇಕು. ಅದೇ ದಿನ ಎಂಬ ಪದವನ್ನು ಈ ಸಭೆ ಸೆಕ್ಷನ್‌ನಿಂದ ತೊಡೆದು ಹಾಕಬೇಕೆಂದು ನನ್ನ ಸೂಚನೆ. ಇದನ್ನು ಸಭೆಯವರು ಒಪ್ಪಿ ಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆಂದು ನಂಬಿದ್ದೇನೆ.

Mr. SPEAKER.—Amendment moved.

"That in line 6 of sub-clause (3), the words 'on the same day or' shall be omitted."

*ಶ್ರೀ ಎಂ. ಮಾದಯ್ಯನವರು (ಮೈಸೂರು ಜಿಲ್ಲೆ).—ಶ್ರೀ ಸಿದ್ದಪ್ಪನವರು ಸೂಚಿಸಿರುವ ತಿದ್ದುಪಡಿಯನ್ನು ಒಪ್ಪುವುದಕ್ಕಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಏಕೆಂದರೆ ಈಗಿನ ಪಂಚಾಯತಿ ಆಕ್ಟ್ ಪ್ರಕಾರ ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಒಂದೊಂದು ಗ್ರಾಮಕ್ಕೆ ಒಂದೊಂದು ಪಂಚಾಯತಿ ಇದೆ. ಈಗ ನಾವು ಅಂಗೀಕಾರಮಾಡುವ ಮಸೂದೆಯಂತೆ ಗ್ರೂಪ್‌ನಿಸ್ಟಂ ಜಾರಿಗೆ ಬರುವುದರಿಂದ ನಾಲ್ಕಾರು ಗ್ರಾಮಗಳು ಒಂದೊಂದು ಪಂಚಾಯತಿಗೆ ಸೇರಿರುತ್ತವೆ. ಕೋರಂ ಕಡಿಮೆಮಾಡಿ ಪಕ್ಷದಲ್ಲಿ ಒಂದೆರಡು ಗ್ರಾಮಗಳವರು ಬರದೇ ಇದ್ದರೂ ಯಾವ ಒಂದು ದೊಡ್ಡ ಗ್ರಾಮದಲ್ಲಿ ಆಸೀಸ್ ಇರುತ್ತದೆಯೋ ಅಲ್ಲಿ ಕೆಲಸ ಕಾರ್ಯಗಳ ನಡೆಯುವುದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶವಾಗುತ್ತದೆ. ಕಾರಣಾಂತರದಿಂದ ಹೆಚ್ಚಿಗಿಂದ ಬರುವುದು ಸ್ವಲ್ಪ ತಡವಾದರೆ ಆ ಮೀಟಿಂಗ್‌ನಲ್ಲಿ ಭಾಗವಹಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಆಗದೆ ಆ ಸದಸ್ಯರಿಗೆ ಅಸಮಾಧಾನವಾದಂತಾಗುತ್ತದೆ. ಆ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಸಾಧ್ಯವಾದಷ್ಟೂ ಕೋರಂ ಜಾಸ್ತಿ ಇದ್ದರೆ ಅನುಕೂಲವೇ ಹೊರತು ಕಡಿಮೆಮಾಡಿದರೆ ತೊಂದರೆಯಾಗುತ್ತದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಶ್ರೀಮಾನ್ ಸಿದ್ದಪ್ಪನವರ ತಿದ್ದುಪಡಿಯನ್ನು ಒಪ್ಪುವುದಕ್ಕಾಗುವುದಿಲ್ಲ.

(ಶ್ರೀ ಎಂ. ಮಾದಯ್ಯನವರು)

ಶ್ರೀ ಮಾದಯ್ಯಗೌಡರ ತಿದ್ದುಪಡಿಯಲ್ಲಿ ಸ್ವಲ್ಪ ಸ್ವಾರಸ್ಯವಿದೆ. ಈ ತಿದ್ದುಪಡಿ ಮಾಡಬೇಕೆಂಬುದರಲ್ಲಿ ಅನುಮಾನವಿಲ್ಲ. ಅದನ್ನು ಒಪ್ಪಬಹುದು ಎಂದು ಹೇಳಿ ಅದನ್ನು ಅನುಮೋದಿಸಿ ಶ್ರೀ ಸಿದ್ದಪ್ಪನವರ ತಿದ್ದುಪಡಿಯನ್ನು ಎರೋದಿಸುತ್ತೇನೆ.

*ಮಾನ್ಯ ಶ್ರೀ ಆರ್. ಚೆನ್ನಿಗರಾಮಯ್ಯನವರು.—

ಶ್ರೀ ಸಿದ್ದಪ್ಪನವರ ತಿದ್ದುಪಡಿಯಲ್ಲಿ $\frac{1}{2}$ ಭಾಗ ಕೋರಂ ಇದ್ದರೆ ಸಾಕು ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಅದನ್ನು ಒಪ್ಪುವುದಕ್ಕಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ನಿನ್ನೆ ತಾನೆ ಅವರು ಸೂಚಿಸಿದ ತಿದ್ದುಪಡಿ ಪ್ರಕಾರ 10ರಿಂದ 20ರವರೆಗೂ ಸದಸ್ಯರು ಇರಬಹುದೆಂದು ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡಿದ್ದೇವೆ. ಒಂದು ಪಂಚಾಯತಿಯಲ್ಲಿ 10 ಜನ ಸದಸ್ಯರಿದ್ದರೆ ಈ ತಿದ್ದುಪಡಿ ಪ್ರಕಾರ ಕೋರಂ ಇರಬೇಕಾದರೆ 4 ಜನ ಇದ್ದರೆ ಸಾಕು. 4 ಜನ ಸೇರಿ ಒಂದು ತೀರ್ಮಾನಕ್ಕೆ ಬರುವುದು ಅಷ್ಟು ಸೂಕ್ತವಾಗಿ ಕಾಣುವುದಿಲ್ಲ.

ಶ್ರೀ ಎಂ. ಸಿದ್ದಪ್ಪನವರು.—10 ಜನ ಇರುವ ಕಡೆ 4 ಜನ ಆಗುತ್ತದೆ; 15 ಜನ ಇರುವ ಕಡೆ 5 ಜನ ಆಗುತ್ತದೆ; 20 ಜನ ಇರುವ ಕಡೆ 7 ಜನ ಆಗುತ್ತದೆ.

ಮಾನ್ಯ ಶ್ರೀ ಆರ್. ಚೆನ್ನಿಗರಾಮಯ್ಯನವರು.— ಆ ರೀತಿ ಮಾಡುವುದು ಸೂಕ್ತವಲ್ಲ. ಒಂದು ತೀರ್ಮಾನ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವಾಗ ಕೊನೆಪಕ್ಷ ಅರ್ಧವಾದರೂ ಇರಬೇಕೆಂದು ಸೆರೆಕ್ಸ್ ಸಮಿತಿಯವರು ಪರಿಶೀಲನೆಮಾಡಿ ಅರ್ಧಭಾಗ ಇರಬೇಕೆಂದು ಅಷ್ಟು ಇಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಅದರಿಂದ ದಯವಿಟ್ಟು ತಮ್ಮ ತಿದ್ದುಪಡಿಯನ್ನು ವಾಪಸು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದು ಕೇಳಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ.

ಶ್ರೀ ಮಾದಯ್ಯಗೌಡರು ಹೇಳುವುದು ಒಂದು ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಸೂಕ್ತವೆಂದು ಕಾಣುತ್ತದೆ. ಒಂದು ವೇಳೆ ಕೋರಂ ಇಲ್ಲದೆ ಸಭೆ ಮುಂದುವರಿದರೆ ಆ ದಿನವೇ ಫುನ: ಮೀಟಿಂಗ್ ಮಾಡಬಹುದು ಅಥವಾ ಇನ್ನಾವುದಾದರೂ ದಿನವನ್ನು ಗೊತ್ತುಮಾಡಬಹುದು. ಎರಡಕ್ಕೂ ಅವಕಾಶವಿದೆ. ಅದೇ ದಿನವೇ ಫುನ: ಮೀಟಿಂಗ್ ಇಟ್ಟುಕೊಂಡರೆ ಬೇರೆ ಹಳ್ಳಿಗಳಿಂದ ಬರಬೇಕಾಗಿದ್ದ ಸದಸ್ಯರು ಆ ಹೊತ್ತು ಬಾರದಿದ್ದರೆ ಇನ್ನೊಂದು ದಿನ ಬರುವುದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶವಿಲ್ಲದಂತಾಗುತ್ತದೆ. ಚೇರ್ಮನ್‌ನು ಅದೇ ದಿನವೇ ಫುನ: ಮೀಟಿಂಗ್ ಮಾಡೋಣ ಎಂದು ತೀರ್ಮಾನಿಸಬಹುದು. Adjourned meeting ಆದರೆ ಅದಕ್ಕೆ ಕೋರಂ ಇರಬೇಕಾಗಿಲ್ಲ. ಈ ರೀತಿ ಆದರೆ ಸರಿಯಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಒಂದುಸಾರಿ ಕೋರಂ ಇಲ್ಲದೆ adjourn ಆದರೆ ಆ ಹೊತ್ತೇ ಫುನ: ಸೇರಲು ಅವಕಾಶವಿರಬಾರದು. ಬೇರೆ ದಿನ ಇಟ್ಟುಕೊಂಡರೆ ಆ ಹೊತ್ತು ಬರದೆಯಿದ್ದ ಬೇರೆ ಸದಸ್ಯರು ಬರಲು ಅವಕಾಶವಾಗುತ್ತದೆ. ಅದಕಾರಣ ಈ ತಿದ್ದುಪಡಿ ಸೂಕ್ತವಾಗಿದೆ. ಇದನ್ನು ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ.

Sri L. SIDDAPPA.—I seek the permission of the House to withdraw my amendment.

The amendment was, by leave of the House, withdrawn.

Mr. SPEAKER.—The question is :

"That in line 6 of sub-clause (3), the words on the same day or shall be omitted."

The motion was adopted.

*Sri T. MADIHA GOWDA.—Sir, I beg to move :

"That in sub-clause (5), the words 'the Vice-Chairman shall preside and in case both are absent' shall be omitted."

ಇಲ್ಲಿ ವೈಸ್‌ಚೇರ್ಮನ್‌ಗೆ ಯಾವ ಅವಕಾಶವನ್ನೂ ಮಾಡಿಲ್ಲ. ಪ್ರಾಯಶಃ ಇದು ತಪ್ಪಾಗಿ ಸೇರಿಬಿಟ್ಟಿರುವಂತೆ ಕಾಣುತ್ತದೆ. ಅದುದರಿಂದ ಈ ಪದಗಳನ್ನು ತೆಗೆದುಹಾಕುವುದು ಸೂಕ್ತವೆಂದು ಈ ತಿದ್ದುಪಡಿಯನ್ನು ಸೂಚಿಸಿದ್ದೇನೆ.

Sri H. M. CHANNABASAPPA (Mysore District—General).—It is a consequential change and therefore it may be ordered that wherever the words occur they may be deleted.

The Hon'ble Sri R. CHENNIGARAMIAH.—Sir, I accept the amendment.

Mr. SPEAKER.—The question is :

"That in sub-clause (5), the words 'the Vice-Chairman shall preside and in case both are absent' shall be omitted."

The motion was adopted.

The Hon'ble Sri R. CHENNIGARAMIAH.—I do not propose to move my amendment to sub-clause 5.

Mr. SPEAKER.—The question is :

"That clause 19, as amended, stand part of the Bill."

The motion was adopted.

Clause 19, as amended, was added to the Bill.

Mr. SPEAKER.—Clause 20. The Hon'ble Minister has an amendment to sub-clause 1.

*The Hon'ble Sri R. CHENNIGARAMIAH.—Sir, I beg to move :

"That the word 'shall' shall be omitted and the words 'Officers and servants' shall be substituted for the word 'Establishment' in the margin thereof.

ಇದರಲ್ಲಿ establishment ಎಂಬ ಪದವಿದೆ. ಹಿಂದೆ 3ನೆಯ ಕ್ಲಾಜಿನಲ್ಲಿ ಪಂಚಾಯತಿಯನ್ನು establish ಮಾಡಬೇಕೆಂಬ ಪದವಿರುವುದರಿಂದ ಈ ಕ್ಲಾಜಿನಲ್ಲಿ ಅದೇ establishment ಎಂಬ ಪದವನ್ನು ಸೇರಿಸಿದರೆ confuse ಆಗುತ್ತದೆ. ಅದಕಾರಣ ಇದಕ್ಕೆ ಬದಲು officers and servants ಎಂಬ ಪದಗಳನ್ನು ಸೇರಿಸಿದರೆ ಉತ್ತಮವೆಂದು ಯೋಚಿಸಿ ಈ ತಿದ್ದುಪಡಿಯನ್ನು ತರಲಾಗಿದೆ. ಇದಕ್ಕೆ ಸಭೆ ಒಪ್ಪಿಗೆ ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಕೇಳಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ.

Mr. SPEAKER.—The question is :

"That the word 'shall' shall be omitted and the words 'Officers and servants' shall be substituted for the word 'Establishment' in the margin thereof."

The motion was adopted.

***The Hon'ble Sri R. CHENNIGARMAIAH.**—Sir, I beg to move the following amendment to Sub-clause 2:

"That the word 'shall' be substituted for the word 'will'."

20 (2) ನೆಯ ಕ್ಲಾಜ್‌ನಲ್ಲಿ.—

"The Officers and servants appointed by the Panchayet will be subject to the disciplinary control of the Secretary."

ಎಂದಿದೆ. ಇಲ್ಲಿ will ಎಂಬ ಪದಕ್ಕಿಂತ shall ಎಂಬುದು ಸರಿಯಾದ ಪದವಾದ್ದರಿಂದ ಅದನ್ನು ಸರಿಪಡಿಸಿ ಉದ್ದೇಶದಿಂದ ಈ ತಿದ್ದುಪಡಿಯನ್ನು ತರಲಾಗಿದೆ. ಇದನ್ನು ಒಪ್ಪುವುದರಲ್ಲಿ ಕೊಂದರೆಯೇನೂ ಇಲ್ಲ.

Mr. SPEAKER.—The question is :

"That the word 'shall' be substituted for the word 'will'."

The motion was adopted.

Mr. SPEAKER.—The question is :

"That clause 20, as amended, stand part of the Bill."

The motion was adopted.

Clause 20, as amended, was added to the Bill.

Mr. SPEAKER.—Clause 21.

Sri T. RAMACHAR.—I do not propose to move the amendment.

Sri L. SIDDAPPA.—Sir, I beg to move :

"That item (5) shall be deleted."

ಇದರಲ್ಲಿ ಇಷ್ಟೇ ಐಟಂ (5) ರಲ್ಲಿ "exercise such other powers as may be conferred by other provisions of this Act" ಎಂದಿದೆ. ಬೇರೆ ಕ್ಲಾಜುಗಳಲ್ಲಿ ನಮೂದಾಗಿರುವ ಅಧಿಕಾರಗಳಿದ್ದರೆ ಅದರಂತೆ ಮಾಡೇ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಇಲ್ಲಿ ಅದನ್ನು ನಮೂದಿಸುವುದು ಅನಾವಶ್ಯಕ.

As it is unnecessary, I think that may be deleted.

Mr. SPEAKER.—Amendment moved:

"That Item (5) shall be deleted."

The Hon'ble Sri K. T. BHASHYAM.—

The object of putting in this clause is when you definitely say that the powers of the Panchayet are so and so, if you do not say this, it may be argued

that these powers cannot be exercised by him, because if the Legislature intended that these powers should be exercised, they should have mentioned it in the clause. Every legislation must be as far as possible proof against criticism. It is not superfluous. It may lead to confusion and criticism. Therefore it is put in. Granting that this is superfluous, it is better to be superfluous and avoid confusion than to be brief and create confusion.

The Hon'ble Sri R. CHENNIGARMAIAH.—We cannot accept the amendment.

Sri L. SIDDAPPA.—I seek the permission of the House to withdraw the amendment.

The amendment was, by leave of the House, withdrawn.

Mr. SPEAKER.—The question is :

"That clause 21 stand part of the Bill."

The motion was adopted.

Clause 21 was added to the Bill.

Mr. SPEAKER.—Clause 22.

Sri T. RAMACHAR.—The amendment is not properly printed. There appears to be some printer's mistake. What was wanted was that there should be provision to file suits and complaints on behalf of the Panchayet and to conduct proceedings on its behalf. The amendment as was originally sent is not correctly printed in the list of amendments. I therefore request that I may be permitted to move the amendment as was originally sent to the officer.

ಅಧ್ಯಕ್ಷರು.—ಈಗ ಸಭೆಯ ಮುಂದಿರತಕ್ಕ ತಿದ್ದುಪಡಿಯನ್ನು ಪುನಃ ತಿದ್ದುಪಡಿ ಮಾಡುತ್ತಿರಾ ?

ಶ್ರೀ ಟಿ. ರಾಮಾಚಾರ್ಯರು.—ಮೊದಲು ಕಳುಹಿಸಿದ್ದ ತಿದ್ದುಪಡಿಯಲ್ಲಿ ಹಾಗೆಯೇ ಇತ್ತು.

ಅಧ್ಯಕ್ಷರು.—ಈಗ ಕೊಟ್ಟಿರುವ ತಿದ್ದುಪಡಿಯನ್ನು ಬದಲಾವಣೆ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ನಿಮ್ಮ ಅಭಿಪ್ರಾಯವೇ ?

ಶ್ರೀ ಟಿ. ರಾಮಾಚಾರ್ಯರು.—ಮೊದಲು ಕೊಟ್ಟಿರುವ ತಿದ್ದುಪಡಿಯಲ್ಲಿ suits and complaints ಎಂದಿದೆ.

Since the amendment is not printed in the list as was originally sent to the office, I request the permission of the Chair to move it as was sent originally.

(ಶ್ರೀ ಬಿ. ರಾಮಾಚಾರ್ಯರು).

The intention is that there must be provision in the Act for filing suits and complaints and not suits or complaints on behalf of the Panchayet. I therefore move :

"That in item (13) the word 'suits and' may be added before the word 'complaints.'

Mr. SPEAKER.—Amendment moved:

"That in item (13) the words 'suits and' may be added before the word 'complaints.'

The Hon'ble Sri R. CHENNIGA RAMIAH.—I accept the amendment.

Mr. SPEAKER.—The question is:

"That in item (13) the words 'suits and' may be added before the word 'complaints.'

The motion was adopted.

Mr. SPEAKER.—The question is:

"That clause 22, as amended, stand part of the Bill."

The motion was adopted.

Clause 22, as amended, was added to the Bill.

Mr. SPEAKER.—Clause 23. There is an amendment by Sri L. Siddappa.

Sri L. SIDDAPPA.—I do not propose to move the amendments under this clause.

Mr. SPEAKER.—There is another amendment by Sri M. N. Jois.

Sri M. N. JOIS.—I beg to move my amendment which reads like this:

"That the following items shall be added after item (24):—

- (25) rural security including organisation of village guards and other associations for the maintenance of village morale and safety ;
- (26) organising rural development or multi-purpose co-operative societies ;
- (27) subject to such rules as the Government may make in this behalf, deciding money suits of the value of less than Rs. 100 and trying complaints in respect of offences under the Cattle Trespass Act, Mysore Public Health Act and the Police Act, where only fine could be imposed."

ಸ್ವಾಮಿ, ಈ ಡಿಸ್ಟ್ರಿಕ್ಟ್ ಬೋರ್ಡ್ ಮತ್ತು ಪಂಚಾಯತ್‌ಗಳ ಸುಧಾರಣೆಯನ್ನು ತರುವುದರಲ್ಲಿ ಬಹಳ ಮುಖ್ಯವಾದ ಉದ್ದೇಶವೇನೆಂದರೆ ಹಳ್ಳಿಗಾಡಿನಲ್ಲಿ ಈಗ ಪಟ್ಟಣಗಳಲ್ಲಿ ಕೇಂದ್ರೀಕೃತವಾಗಿರತಕ್ಕ ಶಕ್ತಿಯೇನಿದೆ ಯೋ—ಅರ್ಥಿಕವಾಗಿಯಾಗಲಿ, ಸಾಮಾಜಿಕವಾಗಿಯಾಗಲಿ, ನೈತಿಕವಾಗಿಯಾಗಲಿ—ಅವೆಲ್ಲವೂ ಕೂಡ

ಸಾಧ್ಯವಾದಮಟ್ಟಿಗೂ ಹಳ್ಳಿಗೆ ಹೋಗಬೇಕು, ಹಳ್ಳಿಗಾಡು ಅಭಿವೃದ್ಧಿಪ್ಪಿಸಿತ್ತಿಗೆ ಬರಬೇಕೆಂಬುದೇ ಆಗಿದೆ. ಈ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಮತ್ತು ಆರ್ಥಿಕ, ನೈತಿಕ ಮತ್ತು ಸಾಮಾಜಿಕ ಮುಂತಾದುವುಗಳೆಲ್ಲವುಗಳ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಕೂಡ ನಾವು ಪಂಚಾಯತ್‌ಗಳನ್ನು ಬಂಪಡಿಸಬೇಕಾಗಿದೆ. ಆ ರೀತಿ ಬಲಯುತವಾಗಿ ಮಾಡುವಾಗ್ಗೆ ಹಳ್ಳಿಗಾಡಿನಲ್ಲರತಕ್ಕ ಒಬ್ಬಬ್ಬ ವ್ಯಕ್ತಿಗೂ ಅವನವನ ಜವಾಬ್ದಾರಿಯೇನೆಂಬುದರ ಅರಿವು ಬರಬೇಕಾದ್ದು ಅತ್ಯಾವಶ್ಯಕ. ಆ ಅರಿವು ಬರಬೇಕಾದರೆ, ಜವಾಬ್ದಾರಿಗಳ ಜೊತೆಗೆ ಕೆಲವು ಕರ್ತವ್ಯಗಳನ್ನೂ ಕೂಡ ಅವನು ಮಾಡಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಈ ಎಲ್ಲ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ನೋಡುವುದಾದರೆ, ಅಲ್ಲಿರತಕ್ಕ ಜನಗಳಿಗೆ ತಮ್ಮ ಭದ್ರತೆಯನ್ನು ತಾವೇ ನೋಡಿಕೊಳ್ಳುವಂತೆ ಮಾಡುವುದು ಅತ್ಯಾವಶ್ಯಕ. ಈ ದೊಡ್ಡ ಜವಾಬ್ದಾರಿಯನ್ನು ಅಲ್ಲಿರತಕ್ಕ ಪಂಚಾಯ್ತಿಗೆ ಕೊಡುವುದರಿಂದ ಆ ಜನರ ನೈತಿಕಮಟ್ಟ ಬಹಳ ಮಟ್ಟಿಗೆ ಹೆಚ್ಚಿದ ಹಾಗಾಗುತ್ತದೆ. ಈ ಉದ್ದೇಶದಿಂದ ಈ 27ನೆಯ ಕ್ಲಾಜನ್ನು ಇಲ್ಲಿ ಸೇರಿಸಬೇಕೆಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಹಿಂದೆ ಮೂಲ ಬಿಲ್ಲಿನಲ್ಲಿ ಇದು ಸೇರಿತ್ತು. ಆದರೆ ಸೆರೆಕ್ಸ್ ಸಮಿತಿಯಲ್ಲಿ ಇದನ್ನು discretionary functionನಲ್ಲಿ ಸೇರಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಇದರ ಪ್ರಕಾರ ಇಷ್ಟಪಟ್ಟರೆ ಮಾಡಬಹುದು, ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಬಿಟ್ಟು ಬಿಡಬಹುದೆಂದು ಆರ್ಥವಾಗುತ್ತದೆ. ಒಂದು ಕೆಲಸವನ್ನು ಕರ್ತವ್ಯವೆಂದು ಭಾವಿಸಿ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೂ ಇಷ್ಟಪಟ್ಟು ಮಾಡುವುದಕ್ಕೂ ವ್ಯತ್ಯಾಸವಿದೆ. ಈ ಕೆಲಸವನ್ನು ಕರ್ತವ್ಯದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಮಾಡಬೇಕೆಂಬುದೇ ನನ್ನ ಮತ. ಹಾಗೆ ಮಾಡದೇ ಹೋದರೆ ಇದರ ಜವಾಬ್ದಾರಿ ಪೂರ್ತಿಯಾಗಿ ಜನಗಳಿಗೆ ಗೊತ್ತಾಗುವುದಿಲ್ಲ. Obligatory ಕರ್ತವ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ಇದನ್ನು ಸೇರಿಸಿದರೆ ಅದನ್ನು ಅವರು ಮಾಡಲೇಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಆಗಲೇ ನಾವು ಮಾಡುವ ಕೆಲಸದ ಜವಾಬ್ದಾರಿಯು ಅರಿವು ನಮಗೆ ಬಂದೀತು. ಅಲ್ಲದೆ ಇದರಿಂದ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಬಹಳಮಟ್ಟಿಗೆ ಶಾಂತಿ, ನೆಮ್ಮದಿಯುಂಟಾಗುತ್ತದೆ; ಸೌಖ್ಯ ನೆರಗೊಳ್ಳುತ್ತದೆಂದು ನನ್ನ ಅಭಿಪ್ರಾಯ.

ಇನ್ನು 26ನೆಯ ಕ್ಲಾಜನ್ನು ಆರ್ಥಿಕ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ obligatoryಯಾಗಿ ಪಂಚಾಯತಿಗಳಿಗೆ ವಿಧಿಸಬೇಕೆಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಈಗಿರತಕ್ಕುದರ ಪ್ರಕಾರ ರಾಜಕೀಯದಲ್ಲಿ ನೋಡಲಿ, ಸಮಾಜದಲ್ಲಿ ನೋಡಲಿ, ಎಲ್ಲ ಕಡೆಯಲ್ಲೂ ಒಂದುಕಡೆ ಬಂಡವಾಳ ಶಾಹಿ, ಇನ್ನೊಂದು ಕಡೆ ಕಮ್ಯೂನಿಸ್ಟ್ ಪ್ರಭಾವ—ಕೆಲವುಕಡೆ ಸೋಷಿಯಲಿಸಂ ಎದ್ದು ಕಾಣುತ್ತಿದ್ದರೂ communism is only an extreme form of socialism ಎಂದು ಹೇಳಿದರೆ ತಪ್ಪಲ್ಲ. ಆದ್ದರಿಂದ ಇವೆರಡಕ್ಕೂ via media ವಾಗಿರುವಂತೆ ನಾವು ಒಂದು ಸಮಾಜ ಕಟ್ಟಬೇಕಾದರೆ, ಅದು ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಈ ಕೋ-ಆಪರೇಟಿವ್ ಚಳುವಳಿಯಿಂದಲೇ ಸಾಧ್ಯವಾಗತಕ್ಕುದಾಗಿದೆ. ಚೈನಾದೇಶ ನಾವೆಲ್ಲರೂ ಕೇಳುತ್ತಿದ್ದ ಹಾಗೆ ಒಳಜಗಳ ಕಚ್ಚಾಟಗಳಿಗೆ ಸಿಕ್ಕಿ ಹೋಗಾಡುತ್ತಿದ್ದಂಥಾದ್ದು ಈಗ ಒಂದು ಮಹಾ ಬಲಯುತ ರಾಷ್ಟ್ರವಾಗಿ ಅಮೆರಿಕಾ ದೇಶವೇ ಎದ್ದಿರಲು ಶಕ್ತಿ ಹೊಂದಿದೆ. ಹೊಟ್ಟೆಗೆ ಹಿಟ್ಟಿಲ್ಲದೆ ಒದ್ದಾಡುತ್ತಿದ್ದ ಆ ದೇಶ ಇಂದು ಹೊಟ್ಟೆಗೆ ಹಿಟ್ಟಿಲ್ಲದೆ ಬಳಲುವ ಇಂಡಿಯಾಕ್ಕೆ ಆಹಾರ ಕೊಡುವ ಸ್ಥಿತಿಗೆ ಬರಬೇಕಾದರೆ ಅದು ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಅಲ್ಲಿ ಸಹಕಾರ ತತ್ತ್ವ ಕಾರ್ಯರೂಪದಲ್ಲಿ ಅನುಸರಣೆಗೆ ಬಂದಿರುವುದೇ ಬಹಳಮಟ್ಟಿಗೆ ಕಾರಣವಾಗಿದೆ.

ಒಬ್ಬ ಸದಸ್ಯರು.—ಛೇ, ಛೇ!!

ಶ್ರೀ ಎಂ. ಎಫ್. ಜೋಯಿಸರು.—ಧೇ, ಧೂ, ಅನ್ನು
ವವರು ಬೇಕಾದರೆ ಅವರ ವಾದವನ್ನು ಅಮೇಲೆ ಹೇಳಿ
ಬಹುದು.

ಶ್ರೀ ಎ. ಭೀಮಪ್ಪನಾಯಕರು.—ಯಾವುದಕ್ಕೆ
ಯಾವುದು ಸಂಬಂಧ!

ಶ್ರೀ ಎಲ್. ಸಿದ್ದಪ್ಪನವರು.—Communistic
principles ಎಲ್ಲವೂ ಅಲ್ಲದೆಯೆಂದು ಹೇಳಬಹುದು.

ಶ್ರೀ ಎಂ. ಎಫ್. ಜೋಯಿಸರು.—ಅಲ್ಲಿ commu-
nistic ತತ್ವಗಳು ಯಾವುದೂ ಇಲ್ಲವೇ ಇಲ್ಲ.

[There was some interruption by
some members from the back and the
member stopped to listen.]

Mr. SPEAKER.—The Hon'ble Mem-
ber may go on with his speech.

ಶ್ರೀ ಎಂ. ಎಫ್. ಜೋಯಿಸರು.—If I am
interrupted like this and if there are
any interjections I have to reply them.

ಈ ಸಹಕಾರ ತತ್ವದಿಂದಲೇನೇ ಮಧ್ಯಸ್ಥಗಾರರು
ಮತ್ತು ದಳಗಳಿಗೇನು ನಮಾಜದಲ್ಲಿ ಶೋಷಿಸುವ
ವರ್ಗವೇನಿರುವೆಯೋ ಅವರು ಶೋಷಿಸುವುದನ್ನು ಬಹಳ
ಮಟ್ಟಿಗೆ ಕಡಿಮೆಮಾಡಲು ಸಾಧ್ಯ. ಆದ್ದರಿಂದ ಸಹ
ಕಾರ ತತ್ವವನ್ನು ಜಾರಿಗೆ ತರುವುದು ಬಹಳ ಒಳ್ಳೆಯ
ತತ್ವ. ಈಗಿನ ಸರ್ಕಾರ ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡು ಅಲ್ಲಲ್ಲಿ
ವಿವಿಧೋದ್ದೇಶ ಸಹಕಾರ ಸಂಘಗಳನ್ನು ಆರಂಭ
ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಕೆಲವು ಕಡೆಗಳಲ್ಲಿ ಅವು ಚೆನ್ನಾಗಿ
ಕೆಲಸಮಾಡಿವೆ. ಇನ್ನು ಕೆಲವು ಕಡೆಗಳಲ್ಲಿ ಕೆಲಸ
ಮಾಡಲಿಲ್ಲ. ಹಾಗೆ ಅವು ಕೆಲಸ ಮಾಡದಿರುವುದೂ ಕೂಡ
ಆ ಜನರಿಗೆ ಅವರ ಕರ್ತವ್ಯವೆಂದು ಹೇಳದೆ, ಈ ಕೆಲ
ಸಕ್ಕೆ discretionary character ಕೊಟ್ಟಿರುವುದ
ರಿಂದ ಎಂದು ಹೇಳಬೇಕು. ಅಲ್ಲದೆ, ಆರ್ಥಿಕ ದೃಷ್ಟಿ
ಯಿಂದಲೂ ಕೂಡ ಒಂದೊಂದು ಪಂಚಾಯ್ತಿಯವರೂ
ಕೂಡ ಅಲ್ಲಿರತಕ್ಕ ಜನಗಳಿಗೆ ಬೇಕಾದ ಸಾಮಾನುಗಳ
ನ್ನೆಲ್ಲಾ ಹೊಂದಿಸಿಕೊಂಡು ಕಡಿಮೆ ಲಾಭದಿಂದ ಒಂದ
ಗಿಸಿಕೊಂಡು ವರ್ತಮಾನದಿಂದಲೂ ಆರ್ಥಿಕ ಸ್ಥಿತಿ
ಬಹಳಮಟ್ಟಿಗೆ ಉತ್ತಮಗೊಳಿಸಬಹುದು. ಅಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲ.
ಈ ಸಂಘಗಳು ಹಳ್ಳಿಗಾಡಿನಲ್ಲಿ ಆಗತಕ್ಕ ಆಹಾರ ಧಾನ್ಯ
ವನ್ನಾಗಲಿ, ಅಲ್ಲಿ ತಯಾರಾದಂಥ ಸಾಮಾನುಗಳನ್ನಾ
ಗಲೇ ಕೊಂಡುಕೊಂಡು ಬೇರೆ ಕಡೆ ಮಾರಾಟ ಮಾಡು
ವುದಕ್ಕೂ ಅವಕಾಶವಾಗುತ್ತದೆ. ಇದರಿಂದ ಅಲ್ಲಿನ
ಜನರ ಆರ್ಥಿಕ ಮಟ್ಟ ಹೆಚ್ಚುತ್ತದೆ. ಈ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ
ಒಂದೊಂದು ಪಂಚಾಯಿತಿಗೂ ಒಂದು ಮಲ್ಟಿಕರ್ಪಸ್
ಸೊಸೈಟಿಯಿದ್ದರೆ ಉತ್ತಮವೆಂದು ನನ್ನ ಅಭಿಪ್ರಾಯ.

ಇನ್ನು ಮೂರನೆಯದು. ಹಳ್ಳಿಗಾಡಿನಲ್ಲಿ ನಾಮಾ
ನ್ಯವಾಗಿ ದೊಡ್ಡದೊಡ್ಡ ವ್ಯವಹಾರಗಳು ಬರುವುದು
ಕಡಿಮೆ. ಬೆಳಗಾದರೆ ಅಲ್ಲಿ ಇಲ್ಲ ರಣ್ಣ ಪುಟ್ಟ ವ್ಯವಹಾ
ರಗಳೇ ಜಾಸ್ತಿ. ಇಂಥ ವ್ಯವಹಾರಗಳನ್ನು ತೆಗೆದು
ಕೊಂಡು ಬೇರೆ ಊರಿಗೆ ಹೋಗುವುದಾಗಲೀ ಅಥವಾ
ಅದರ ಫೈನಲಾತಿ ಬಗ್ಗೆ ಮಾಜಿಸ್ಟ್ರೇಟರ ಕೋರ್ಟಿಗೆ
ಹತ್ತುವುದಾಗಲೀ ಕಡಿಮೆಯಾಗಬೇಕು. ಈ ದೃಷ್ಟಿ
ಯಿಂದ ಅಲ್ಲಿರತಕ್ಕ ಜನಗಳಿಗೇ ಈ ಅಧಿಕಾರ ಕೂಡ
ಬೇಕೆಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ.

ಅಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲದೆ ಈ ಸಣ್ಣ ಪುಟ್ಟ ವ್ಯವಹಾರಗಳ
ನ್ನೆಲ್ಲಾ ಆ ಊರಿನಲ್ಲೇ ವಿಚಾರಣೆ ನಡೆಸಿ ತೀರ್ಪು
ಕೊಡುವುದಾದರೆ ಆ ಊರಿನವರಿಗಲ್ಲಾ 'ಈ ಮನುಷ್ಯ
ಇಂಥವನು, ಇಂಥ ಕೆಲಸ ಮಾಡಿದ್ದಾನೆ' ಎಂದು

ಬಹಳಮಟ್ಟಿಗೆ ಪ್ರಚಾರಕ್ಕೆ ಬಂದು ಆ ಊರಿನ ಜನರಲ್ಲಿ
ತಪ್ಪು ಮಾಡುವುದೇ ಕಡಿಮೆಯಾಗಬಹುದು.

ಈ ಎರಡು ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಇದನ್ನು ಮಾಡಬೇಕಾದ್ದು
ಸಾಧುವಲ್ಲದೆ ಧರ್ಮ ಪರಿಪಾಲನೆ ಮಾಡಬೇಕು,
ನ್ಯಾಯಪರಿಪಾಲನೆ ಮಾಡಬೇಕೆಂಬುದರ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ
ಆ ಜನಗಳಿಗೆ ಒಂದು ವಿಧವಾದ ಶಿಕ್ಷಣ ಕೊಟ್ಟುಹಾಕಿ
ಗುತ್ತದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಸರ್ಕಾರದವರು ಈ ಮೂರು
ತಿದ್ದುಪಡಿಗಳನ್ನೂ ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡು ಅವರು ಈ ಮನೂವೆ
ಯನ್ನು ತಂದಿರುವುದರ ಮುಖ್ಯ ಉದ್ದೇಶವನ್ನು ಸಫಲ
ಗೊಳಿಸಬೇಕೆಂದು ಪ್ರಾರ್ಥನೆ ಮಾಡುತ್ತೇನೆ.

Mr. SPEAKER.—Amendment moved:

"That the following items shall be added after
item (24):

25. rural security including organisation of
village guards and other associations for the
maintenance of village morale and safety;

26. organising rural development or multi-
purpose co-operative societies;

27. subject to such rules as the Government
may make in this behalf, deciding money suits
of the value of less than Rs. 100 and trying
complaints in respect of offences under the
Cattle Trespass Act, the Mysore Public Health
Act and the Police Act, where only fine could be
imposed."

ಶ್ರೀ ಎಚ್. ಎಂ. ಚನ್ನಬಸಪ್ಪನವರು (ಮೈಸೂರು
ಜಿಲ್ಲೆ).—ಸ್ವಾಮಿ, ಪಂಚಾಯಿತಿಗಳಮೇಲೆ ಕರ್ತವ್ಯ
ವನ್ನು ನೇಮಕಮಾಡುವ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಶ್ರೀಮಾನ್
ಜೋಯಿಸರು ನೂಟಿಸಿರುವ ತಿದ್ದುಪಡಿಗಳ ಪ್ರತಿ
ಮೊದಲನೆಯ ಎರಡನ್ನು ಐಚ್ಛಿಕ ಕರ್ತವ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ಅಳವಡ
ಿಸಿದೆ. ಇವರು ನೂಟಿಸಿರತಕ್ಕ ತಿದ್ದುಪಡಿಗಳ ಪ್ರತಿ
ಕೆಲವು ಐಚ್ಛಿಕ ಜವಾಬ್ದಾರಿಗಳಲ್ಲಿ ಅಡಕವಾಗಿವೆ.
ಅವರ ಉದ್ದೇಶವೇನೋ ಬಹಳ ಒಳ್ಳೆಯದೆ. ಆದರ್ಶ
ವಾಗಿದೆ. ನಾವು ಈಗಾಗಲೇ ಪಂಚಾಯಿತಿಗಳಮೇಲೆ
ಕೆಲವು ಹೊರೆಯನ್ನು ಹಾಕಿದ್ದೇವೆ. ಆ ಹೊರೆಯನ್ನು
ಹೊರಬಲ್ಲ ಶಕ್ತಿ ಸಾಮರ್ಥ್ಯಗಳನ್ನು ಅವಕ್ಕೆದ್ದೇ ಎಂಬ
ದನ್ನು ಆರೋಪಿಸಿ ಈ ತಿದ್ದುಪಡಿಗಳನ್ನು ತರಬೇಕಾ
ಗಿತ್ತೆಂದು ನನ್ನ ಅಭಿಪ್ರಾಯ. ಕಾಲಕ್ರಮೇಣದಲ್ಲಿ
ಕೆಲಸ ನಿರ್ವಹಿಸಬಲ್ಲ ಶಕ್ತಿ ಹೊಂದಿದ ನಂತರ ನಾವು
ಈ ಕೆಲಸ ಕಾರ್ಯಗಳನ್ನೂ ಮತ್ತು ಹೆಚ್ಚಿನ ಅಧಿಕಾರ
ವನ್ನೂ ಸಹ ಕೊಡಲು ಸಲಹೆ ಮಾಡಬಹುದು. ಮೆಟ್ಟಲು
ಮೆಟ್ಟಲುಗಳಾಗಿ ಹೋಗುವುದನ್ನು ಬಿಟ್ಟುಬಿಟ್ಟು
ಒಂದೇ ಬಾರಿಗೆ ಈ ಭಾರವನ್ನೆಲ್ಲಾ ಅವುಗಳಮೇಲೆ
ಹೊರಿಸಿದರೆ ಮುಂದೆ ಬಹಳ ಕಷ್ಟಕ್ಕೀಡಾಗಬಹುದೆಂಬ
ಅಂಶವನ್ನು ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳಲೇಬೇಕು. ಹಾಗೂ ಒಂದು
ವೇಳೆ ಅವುಗಳ ಶಕ್ತಿ ಸಾಮರ್ಥ್ಯಗಳನ್ನು ಲಕ್ಷಿಸದೆ
ಹೊರ ಹೊರಿಸಿದರೆ ದೇಶಕ್ಕೂ ಮತ್ತು ಜನರಿಗೂ ಅದ
ರಿಂದ ಆಗತಕ್ಕ ಅನುಕೂಲಕ್ಕೆ ಬದಲಾಗಿ ಅನಾನುಕೂ
ಲವೇ ಹೆಚ್ಚಾಗುತ್ತೆಂಬ ಅಂಶವನ್ನು ಶ್ರೀ ಎಂ. ಎಫ್.
ಜೋಯಿಸರು ಕಡ್ಡಾಯವಾಗಿ ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳಲೇಬೇಕು.
ಈಗ ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿರತಕ್ಕ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಪಂಚಾಯಿ
ತಿಗೂ ಒಂದೇ ಸಮನಾದ ಹಣಕಾಸಿನ ವರಮಾನ,
ಕೆಲಸ ನಡೆಸಬಲ್ಲಂಥ ದಕ್ಷರಾದ ಜನರು ಇದ್ದಾರೆಂದು
ಹೇಳಲಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಈ ಎಲ್ಲ ಅಂಶಗಳನ್ನೂ ಕೂಲಂಕ
ಷವಾಗಿ ಆಲೋಚನೆಮಾಡಿ ಸರ್ಕಾರದವರು ಮತ್ತು
ಸಮಿತಿಯವರೂ ಒಂದೇ ತೀರ್ಮಾನಕ್ಕೆ ಬಂದಿದ್ದಾರೆ.
ಅದಕಾರಣ ಶ್ರೀಮಾನ್ ಜೋಯಿಸರು ಯಾವ ಒಂದು

(ಶ್ರೀ ಎಚ್. ಎಂ. ಚನ್ನಬಸಪ್ಪನವರು.)

ಸದುದ್ದೇಶದಿಂದ ಈ ತಿದ್ದುಪಡಿಯನ್ನು ತಂದಿದ್ದಾರೋ, ಆ ಸದುದ್ದೇಶ ಇದರಿಂದ ನೆರವೇರುವುದಿಲ್ಲ.

"(25) rural security including organisation of village guards and other associations for the maintenance of village morale and safety ;

(26) organising rural development or multi-purpose co-operative societies ;

(27) subject to such rules as the Government may make in this behalf, deciding the suits of the value of less than Rs. 100 and trying complaints in respect of offences under the Cattle Trespass act, the Mysore Public Health Act and the Police Act, where only fine could be imposed."

ಈ ತಿದ್ದುಪಡಿಗಳಲ್ಲಿ ಹೇಳಿರತಕ್ಕದ್ದೆಲ್ಲ ಬಹಳ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಇದೆ. ಕ್ರಾ.ಪ. 27 ರಲ್ಲಿ ಹೇಳಿರತಕ್ಕದ್ದೆಲ್ಲ ವನ್ನೂ 25—26ನೆಯ ಕ್ಲಾಜಿನಲ್ಲಿ ಐಚ್ಛಿಕವಾಗಿ ಅಳವಡಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಪಂಚಾಯಿತಿಗಳಿಗೆ ದಕ್ಷತೆಯಿಂದ ಕೆಲಸ ನಿರ್ವಹಿಸತಕ್ಕ ಶಕ್ತಿಯುಂಟಾದಾಗ ಈ ಅಧಿಕಾರಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ಅವುಗಳಿಗೆ ಸರ್ಕಾರದವರು ಕೊಟ್ಟೇ ಕೊಡತಾರೆ. ಈಗ ನಮಗೆ ಗೊತ್ತಿರುವ ಪ್ರಕಾರ ಕೆಲವು ಸಂಸ್ಥೆಗಳು ದಕ್ಷತೆಯಿಂದ ಕೆಲಸ ನಿರ್ವಹಿಸುತ್ತಿದ್ದರೂ, ಆ ರೀತಿ ಕೆಲಸ ನಡೆಸಲಾರದೆ ತೊಂದರೆ ತಾಪತ್ರಯಗಳಿಗೀಡಾಗಿರತಕ್ಕ ಸಂಸ್ಥೆಗಳೂ ಅನೇಕವಿವೆ. ಅವುಗಳ ಕೆಲಸ ಸರಿಯಾಗಿ ನಡೆಯುತ್ತಿಲ್ಲ. ಇಂಥಾ ಸನ್ನಿವೇಶದಲ್ಲಿ ಅವುಗಳಿಗೆ ಈ ಹೆಚ್ಚಿನ ಜವಾಬ್ದಾರಿಯುತವಾದ ಕೆಲಸವನ್ನೂ ಒಪ್ಪಿಸಿದರೆ ಅವುಗಳ ಕೆಲಸಕಾರ್ಯಗಳು ಮುಂದೆ ಅನುಷ್ಠಾನಪಡುವುವು. ಆಗ ಸಂಸ್ಥಿತ ವಿನಾಗುತ್ತೆಂಬುದನ್ನು ಆಲೋಚಿಸಿ ನೋಡಿ. ಈಗ ಶ್ರೀ ಜೋಯಿಸ್‌ರವರು ಸೂಚಿಸಿರತಕ್ಕ 27ನೆಯ ತಿದ್ದುಪಡಿಯ ಪ್ರಕಾರ ಗ್ರಾಮಪಂಚಾಯಿತಿಗಳಿಗೆ ಗ್ರಾಮ ನೈರ್ಮಲ್ಯದ ಶಾಸನ, ಕ್ಯಾಟ್ಟಿಸ್ ಪಾಸ್ ಆಕ್ಟ್ ಮತ್ತು ಪೊಲೀಸ್ ಆಕ್ಟ್ ಪ್ರಕಾರ ಕೆಲವು ಕೇಸುಗಳನ್ನು ವಿಚಾರಣೆಮಾಡಿ, ತೀರ್ಪು ಕೊಡತಕ್ಕಂಥ ಅಧಿಕಾರ ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಕೇಳಿರತಕ್ಕದ್ದು ಬಹಳ ಹೆಚ್ಚಿನದು. ಇದರ ಜೊತೆಗೆ ಸಿವಿಲ್ ಮತ್ತು ಕ್ರಿಮಿನಲ್ ನೈಜವಾದ ತಕ್ಲೀರುಗಳನ್ನೂ ವಿಚಾರಣೆಮಾಡಿ, ತೀರ್ಪು ಕೊಡುವಂಥ ಅಧಿಕಾರ ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಕೇಳಿದ್ದಾರೆ. ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಜನರು ಅಂಥ ಶಕ್ತಿ ಸಾಮರ್ಥ್ಯಗಳನ್ನು ಪಡೆಯಬೇಕೆಂಬುದೇ ನಮ್ಮೆಲ್ಲರ ಉದ್ದೇಶ. ಈ ಅಂತಸ್ತಿಗೆ ಬಂದರೆ ಬಹಳ ಒಳ್ಳೆಯದು. ಅಲ್ಲಿಗೆ ಬರುವ ತನಕ, ಪಂಚಾಯಿತಿಗಳಿಗೆ ಅಷ್ಟರಮಟ್ಟಿನ ಅಧಿಕಾರ ಕೊಟ್ಟರೆ ಸೂಕ್ತವೋ ಅಷ್ಟರಮಟ್ಟಿನ ಅಧಿಕಾರ ಕೊಡಬೇಕೇ ಶಿವಾಯಿ ಅತಿ ಆತುರದಿಂದ ದುಡಿಸಿ ಕೆಲಸಮಾಡಬಾರದು. ಕೇಸುಗಳನ್ನು ವಿಚಾರಣೆ ಮಾಡಿ, ಅವುಗಳ ಬಗ್ಗೆ ತೀರ್ಮಾನ ಕೊಡತಕ್ಕಂಥ ಕಾನೂನು ಪರಿಶ್ರಮಪೂಜ್ಯ ಜನರು ಗ್ರಾಮಾಂತರಗಳಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟಿದ್ದಾರೆ? ಜನರು ಆ ಶಕ್ತಿಯ ಮಟ್ಟಕ್ಕೇರಿದಾಗ ಇದನ್ನು ಮಾಡಬಹುದು. ಈಗ ಸದ್ಯಕ್ಕೆ ಜನರು ಇನ್ನೂ ಅಷ್ಟು ತೀವ್ರಕಾಯುಳವರಾಗಿಲ್ಲ. ಇದು pre-mature stage. ಇಂಥಾ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ಇವುಗಳಿಗೆ ಈ ಅಧಿಕಾರಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟರೆ—ಪಂಚಾಯಿತಿಗಳ ಬದುಕೆಲ್ಲಾ ಪಂಚಾಯಿತಿಯೇ ಆಗುತ್ತೆ. ಈ ಸಮಂಧವಾಗಿ ಸಮಿತಿಯವರು ಒಂದು ಉಪಸಮಿತಿಯನ್ನು ಏರ್ಪಡಿಸಿ ಈ ವಿಚಾರಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ಕೂಲಂಕಷವಾಗಿ ಪರಿಶೀಲಿಸಿ ಸಂಪೂರ್ಣ ನೇಮಿಸಿದ್ದರು. ಇಂಥಾ ಅಧಿಕಾರಗಳು ಸದ್ಯಕ್ಕೆ ಅನಾವಶ್ಯಕವೆಂಬ ತೀರ್ಮಾನಕ್ಕೆ ಅವರು

ಬಂದು, ಆ ರೀತಿ ಸಂಪೂರ್ಣವಾದ್ದಾರೆ. ಹಾಗೆ ಅವರ ಮಾಡಿರತಕ್ಕದ್ದು ಸೂಕ್ತ ಮತ್ತು ನ್ಯಾಯವಾಗಿದೆ. ಈ ಎಲ್ಲ ಕಾರಣಗಳಿಂದ ಸದ್ಯದ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಗೆ ಶ್ರೀ ಜೋಯಿಸರ ಉದ್ದೇಶ ಹೊಂದಾಣಿಕೆಯಾಗದೆ ಇರುವುದರಿಂದ ಆ ಪಂಚಾಯಿತಿಗಳು ಶಕ್ತಿ ಪಡೆಯುವತನಕ ವಾಪಸ್ಸು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದು ಸೂಚಿಸುತ್ತೇನೆ.

ಶ್ರೀ ಎಸ್. ರಂಗರಾಮಯ್ಯನವರು (ಮೈಸೂರು ಜಿಲ್ಲೆ).—ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರಾದ ಶ್ರೀ ಜೋಯಿಸರು ಅವರ ಈ ಮೂರು ಅಂಶಗಳನ್ನೂ 23ನೆಯ ಕ್ಲಾಸಿನಲ್ಲಿ ಆಡಕಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ ಅದನ್ನು ನಾನು ವಿಷಾದದಿಂದ ಒಪ್ಪುವುದಕ್ಕಾಗುವುದಿಲ್ಲವೆಂದು ಹೇಳಬೇಕಾಗಿದೆ.

ಮೊದಲನೆಯದಾಗಿ ಕೊನೆಯ ವಿಚಾರವನ್ನು ತೆಗೆದು ಕೊಳ್ಳೋಣ. ಇವರು ಯಾವಾಗಲೂ ಕೇವಲ ಪಟ್ಟಣದ ವಾಸವನ್ನೇ ಮಾಡಿಕೊಂಡಿದ್ದು, ಅವರಿಗೆ ಅಷ್ಟಾಗಿ ಹಳ್ಳಿಯವರ ಜೀವನದ ವಿಚಾರ ತಿಳಿಯದು. ಅದೇ ರೀತಿ ನಾನೂ ಸಹ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಪಟ್ಟಣವಾಸದಲ್ಲೇ ಇದ್ದಾಗ್ಯೂ ಹಳ್ಳಿಯ ಸಂಪರ್ಕವನ್ನು ಮಾತ್ರ ನಾನು ಇಂದಿಗೂ ಕೈಬಿಟ್ಟಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಹಳ್ಳಿಯಲ್ಲಿ ಈ ಪಂಚಾಯಿತಿ ವ್ಯಾಪ್ತಿಗೆ ಗೆಹೆಸರೇಕೆಂಬುದು ಅಷ್ಟು ಕಠಿಣ ತರವಾದ್ದೆಂಬುದನ್ನು ಹೇಳತೀರದಾಗಿದೆ. ಜನರು ಹೀಗೆ ಕೋರ್ಟ್ ಕಛೇರಿಗಳಿಗೆ ಅಲೆಯುವುದನ್ನು ತಪ್ಪಿಸಿ, ಅವರವರ ವ್ಯವಹಾರವನ್ನು ಅವರವರ ಗ್ರಾಮದಲ್ಲೇ ತೀರ್ಮಾನಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಹೇಳುವುದು ಬಹಳ ಒಳ್ಳೆಯದು. ಆದರೆ ವಸ್ತುತಃ ಅದನ್ನು ಆಚರಣೆಗೆ ತರಲು ಬಹಳ ಕಷ್ಟವಿದೆ ಜನರು ಆ ಮಟ್ಟಕ್ಕೆ ಇನ್ನೂ ಬಂದಿಲ್ಲ. ಈಗ ಒಂದೊಂದು ಪಂಚಾಯಿತಿಗೆ 20—25 ಜನ ಸದಸ್ಯರಿದ್ದಾರೆ. ಇಷ್ಟು ಜನರೂ ಸೇರಿ ಒಂದು ವ್ಯವಹಾರ ತೀರಬೇಕೆಂದು ಹೇಳತಕ್ಕದ್ದು ಅಷ್ಟು ಸಾಧುವಾಗಿಲ್ಲ. ಹಳ್ಳಿಯಲ್ಲಿ ಉದಾಹರಣೆಗೆ ಒಬ್ಬನ ದನ ಮತ್ತೊಬ್ಬನ ಜಮೀನಿಗೆ ಹೋಗಿ ಬೆಳೆಯನ್ನು ಲುಕ್ಕಾನು ಮಾಡಿದಂಥ ಸಂದರ್ಭ ಬಂದಾಗ, ಅಂಥಾ ಮನುಷ್ಯನಿಗೆ ಜುರಾನೆ ಇತ್ಯಾದಿ ವಿಧಿಸಬೇಕೆಂದು ತೀರ್ಮಾನ ಕೊಡಬೇಕಾಗಿ ಬಂದಾಗ, ಹಾಗೆ ಜುರಾನೆ ಕೊಡಬೇಕಾದ ಮನುಷ್ಯನು ಅಲ್ಲಿಗೆ ಹಿಂದಿನ ವರ್ಷಗಳ ಹಿಂದಿನ ನಡೆವಳಿಕೆ ತೆಗೆಯುತ್ತಾ, 'ನಿನ್ನ ದನಗಳು ನನ್ನ ಜಮೀನಿಗೆ ಬಂದಾಗ, ಹೀಗೆ ಜುರಾನೆಯನ್ನು ನೀನು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದೆಯೋ' ಎಂದು ವಾದಿಸಲಕ್ಕೆ ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿ, ಕಡೆಗೆ ತೆರೆತರೆ ಹೊಡೆದಾಡಿಕೊಂಡು, ಫಸ್ಟ್ ಕ್ಲಾಸ್ ಮ್ಯಾಜಿಸ್ಟ್ರೇಟರ ಕೋರ್ಟಿಗೆ ಹೋಗುವ ತನಕಲೂ ಬಿಡಲಾರದಿದ್ದಾರೆ. ಆದಕಾರಣ ಹೀಗೆ ಪಂಚಾಯಿತಿಗಳವರಿಗೆ ಈ ರೀತಿ ವ್ಯಾಜ್ಯಗಳನ್ನು ವಿಚಾರಣೆಮಾಡಿ, ಫೈನಲ್ ಮಾಡತಕ್ಕ ಶಕ್ತಿ ಸದ್ಯಕ್ಕೆ ಇರುವುದಿಲ್ಲ. ಗ್ರಾಮನೈರ್ಮಲ್ಯದ ವಿಚಾರ ದಲ್ಲೂ ಹೀಗೆ ಆಗುತ್ತೆ. ಒಬ್ಬರು ಬಚ್ಚಲು ನೀರು ರಸ್ತೆಗೆ ಬೆಡಬಾರದೆಂದರೆ ಮತ್ತೊಬ್ಬರು, ವಾಸನೆ ಏನೂ ಬರುತ್ತಿಲ್ಲ. ಬಚ್ಚಲೇನು, ಎಂದು ಅಡ್ಡಹೇಳಲು ಬಂದುಬಿಡುತ್ತಾರೆ. ಹಳ್ಳಿ ವಿಚಾರ ಬಹಳ ಕಷ್ಟ. ಆದರೆ ಅಕ್ಕತಕ್ಕದ್ದು ಪ್ರಾವೀಣ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ಅಂದರೆ ಮ್ಯಾಜಿಸ್ಟ್ರೇಟ್ ಇತ್ಯಾದಿ ಪ್ರಾವೀಣ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ಅಧಿಕಾರ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಅಲ್ಲಿ ಬಹಳ ಕಾಲದಿಂದಲೂ ಅನುಚಾನವಾಗಿ ನಡೆದುಕೊಂಡು ಬಂದಿದೆ. ನಮ್ಮ ಸ್ನೇಹಿತರು ಕೊಳ್ಳೇಗಾಲದಲ್ಲಿ ಮಾಣಿಗಾರರು ಇತ್ಯಾದಿಯವರಿಗೆ ಇರುವ ಅಧಿಕಾರ ಮತ್ತು ಮೆದ್ರಾಸ್ ಸರಹದ್ದಿನಲ್ಲಿರತಕ್ಕ ಗ್ರಾಮಗಳ ಸ್ಥಿತಿ ನೋಡಿ, ಅದೇ ರೀತಿ ಇಲ್ಲಿನ ಪಂಚಾಯಿತಿಗಳಿಗೂ ಆ ಅಧಿಕಾರವಿರಬೇಕೆಂದು ಕೇಳಿರುವಂತೆ ತೋರು

ತ್ತದೆ. ಆದರೆ ಅಲ್ಲಿಯ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಗೂ ಇಲ್ಲಿನ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಗೂ ಬಹಳ ವ್ಯತ್ಯಾಸವಿದೆ. ಇಲ್ಲಿರತಕ್ಕ ಪಂಚಾಯಿತಿಗಳೆಲ್ಲಾ ಇನ್ನೂ ಶೈಶವಾವಸ್ಥೆಯಲ್ಲಿರುತ್ತವೆ. ಇಂಥವುಗಳಿಗೆ ಈ ಅಧಿಕಾರಗಳನ್ನು ಕೊಡುವುದೆಂದರೆ ಹಾಲು ಕುಡಿಸುವ ಕೂಸಿಗೆ ವಿಷ ಕುಡಿಸಿದಂತಾಗುತ್ತದೆ. ಆದಕಾರಣ ಇದನ್ನು ಕರ್ತವ್ಯ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ವಿಮರ್ಶೆ ಮಾಡಿ ಹೇಳತಕ್ಕ ವಿಚಾರವಾಗಿದೆ. ಆದರೆ ಕೆಲವು ಗ್ರಾಮಗಳಲ್ಲಿ ಇಂಥಾ ಕೆಲಸ ನಿರ್ವಹಿಸಲು ಜನರಿರಬಹುದು. ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಕಡೆಯಲ್ಲೂ ಹೀಗೆ ಬುದ್ಧಿವಂತರಿರುತ್ತಾರೆಂದೂ, ಅವರು ಅಭಿವೃದ್ಧಿಪಡಿಸಲು ತಯಾರಿರುತ್ತಾರೆಂದೂ ಹೇಳುವುದು ಕಷ್ಟ.

ಈಗ ಸಮಗ್ರಸೇವಾ ಸಹಕಾರ ಸಂಘಗಳು ಚೆನ್ನಾಗಿ ನಡೆಯುತ್ತಿವೆ. ತತ್ಪರಿಣಾಮವಾಗಿ ಜಿಲ್ಲೆಯಲ್ಲಿ ಹಣಕಾಸು ಕೊಡುವಷ್ಟು ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಈಗಾಗಲೇ ಸಂಪಾದನೆ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ ಎಲ್ಲಾ ಗ್ರಾಮಕ್ಕೂ ಅದನ್ನು ಕೊಡುವುದಕ್ಕಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಒಂದು ಸರ್ಕಲ್ ನಲ್ಲಿ ಅಂಥಾದ್ದು ಒಂದು ಸೊಸೈಟಿ ಇರುತ್ತದೆ. ಈಗ ನಮ್ಮ ಮುಂದಿರುವ ವಿಷಯವನ್ನು ಒಪ್ಪಿದರೆ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಗ್ರಾಮದಲ್ಲೂ ಈ ಸಹಕಾರ ಸಂಘವನ್ನು ಇಡಬೇಕೆಂದು ಅರ್ಥವಾಗುತ್ತದೆ. ಈಗ ಸೊಸೈಟಿಯಲ್ಲಿ ಅನೇಕ ಕಂಟ್ರೋಲ್ ಸಾಮಾನುಗಳು ವ್ಯಕ್ತಿ ಕೊಡುತ್ತಿರುವುದರಿಂದ ಸ್ವಲ್ಪ ಅದಕ್ಕೆ ಜೀವ ಬಂದಂತಾಗಿದೆ. ಹಾಗಿರುವಾಗ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಗ್ರಾಮಕ್ಕೂ ಈ ಸಮಗ್ರ ಸೇವಾ ಸಹಕಾರ ಸಂಘವನ್ನು ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಹೇಳಿದರೆ ಅದು ಸಾಧ್ಯವೂ ಇಲ್ಲ ಮತ್ತು ಕಂಟ್ರೋಲು ಸಾಮಾನುಗಳನ್ನು ಪ್ರತಿಯೊಂದಕ್ಕೂ ಹೊರುವುದು ಬಹಳ ಕಷ್ಟವಾಗುತ್ತದೆ. ಹಾಗೆ ಕೊಡುವುದರಿಂದ ರಾಜ್ಯವೂ ಇಲ್ಲ ಮತ್ತು ಯಾರಿಗೂ ಪ್ರಯೋಜನವೂ ಆಗುವುದಿಲ್ಲ. ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಗ್ರಾಮಕ್ಕೂ ಪಂಚಾಯಿತಿರುವುದು ಈಗ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಹಾಗೆ ಮಾಡಿದರೆ ಈಗ ನಡೆಯುತ್ತಿರುವುದಕ್ಕೆ ಬಹಳ ಕಷ್ಟನಷ್ಟಗಳುಂಟಾಗುತ್ತವೆ. ಪ್ರತಿ ಪಂಚಾಯಿತಿಗೂ ಒಂದೊಂದು ಸೊಸೈಟಿಯನ್ನು ಕೊಡಿ, 2 ಸಾವಿರ ಜನಸಂಖ್ಯೆಗೆ ಒಂದು ಕೊಡಿ ಎಂದು ಹೇಳಿದರೆ ಅದು ಸರ್ಕಲ್ ಸೊಸೈಟಿ ಮತ್ತು ಬ್ರಾಂಚ್ ಸೊಸೈಟಿ ಆಗುವ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಬರುತ್ತದೆ. ಇದರಿಂದ ಬಹಳ ಜಿಜ್ಞಾಸೆಯಾಗಿ ಮನಃಕಷಾಯಕ್ಕೆ ಕಾರಣವಾಗುತ್ತದೆ ಹಾಗೇಕೆ ಮಾಡಬೇಕು? ಇದು ಅನುಭವ ಸಿದ್ಧವಾದ ಮಾತು. ಆದ್ದರಿಂದ ಈ ಸಮಗ್ರಸೇವಾ ಸಹಕಾರ ಸಂಘಗಳನ್ನು ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಗ್ರಾಮಕ್ಕೂ ಕೊಡುವುದಕ್ಕಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಈಗಿರುವಂತೆ ಅವು ಸರ್ಕಲುಗಳಲ್ಲೇ ಇರಬೇಕು. ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಗ್ರಾಮಕ್ಕೂ ಕೊಡುವುದಾದರೆ ಬರೀ ಬ್ರಾಂಚ್ ಸೊಸೈಟಿಯಂತಾಗಿ ಸರಿಯಾಗಿ ನಡೆಯುವುದಿಲ್ಲ. ಅನ್ಯಾಯವಾಗಿ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಕೆಲಸ ನಡೆಯುತ್ತಿರುವುದಕ್ಕೂ ಅಡ್ಡಿಮಾಡಿದಹಾಗಾಗುತ್ತದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಇದು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಆಮೇಲೆ

"Rural security including organisation of village guards and other associations for the maintenance of village morale and safety."

ಎಂದು ಹೇಳಿದೆ. ಶ್ರೀ ಚನ್ನಬಸಪ್ಪನವರು ಆಗಲೇ ಹೇಳಿದಹಾಗೆ ಕರ್ತವ್ಯದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಹಾಗೆ ಮಾಡಿದರೆ ಬಹಳ ಕಷ್ಟವಾಗುತ್ತದೆ. ಅದನ್ನು ಐಚ್ಛಿಕವಾಗಿ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಬಿಡುವುದು ಒಳ್ಳೆಯದು. ಮನಸ್ಸು ಒಂದೇ ರೀತಿಯಲ್ಲಿರುವುದಿಲ್ಲ. ಅಲ್ಲಲ್ಲಿರುವ ಯುವಕರೇ ಸೇರಿ ಮಾಡಬೇಕೆಂದಿದೆ. ಅವರಿಗೆ ಅದನ್ನು ಬಿಡುವುದಾದರೆ ಪೊಲೀಸನವರ ಕಾವಲರಬೇಕೆಂದಿದೆ. ಪೊಲೀಸ್

ಆಕ್ಟ್ ಇನ್ನೂ ತಿದ್ದುಪಡಿಯಾಗಿಲ್ಲ. ಅದರ ಪ್ರಕಾರ ಗ್ರಾಮದ ಪಟ್ಟಲರಿಗೆ ಅಧಿಕಾರವಿದೆ. ಇದನ್ನು ಮಾಡಿದರೆ ಈಗ ಅವರು ಅನಾದರಣೆ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಒಂದುವೇಳೆ ಅವರು ಮಾಡಿದ್ದರೆ ನಾಳೆ ಪೊಲೀಸ್ ಆಕ್ಟ್ ಪ್ರಕಾರ ಪಟ್ಟಲರನ್ನು ಆಕ್ಷೇಪಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶವಿರುತ್ತದೆ. ಅವರು ಬೇಕಾಗಿಲ್ಲ, ಒಂದು ಸಂಸ್ಥೆ ಮಾಡೋಣವೆಂದರೆ ಒಬ್ಬ ರಿಗೊಬ್ಬರಿಗೆ ತಕ್ಕಾಟ ಬರುತ್ತದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಇದನ್ನೆಲ್ಲಾ ಕೂಲಂಕಷವಾಗಿ ಪರಿಶೀಲಿಸಬೇಕು. ಇದೊಂದು ಸೂಚನೆಯನ್ನು ಮಾಡಿದರೂ ನಮ್ಮ ಮಿತ್ರರಾದ ಶ್ರೀ ಜೋಯಿಸರಂಥವರನ್ನು ಕರೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗಿ ಭಾಷಣಮಾಡಿದರೆ ಅವರಿಗೆ ಹುಮ್ಮಸ್ಸು ಬರುತ್ತದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಐಚ್ಛಿಕವಾಗಿರಬೇಕು. ಕರ್ತವ್ಯವೆಂದು ಮಾಡಿದರೆ ತೀರಾ ಮಂಡಾಟವಾಗುತ್ತದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಈಗ ಕಾನೂನಿನಲ್ಲಿರುವುದು ಸರಿಯಾಗಿದೆ.

ಆಮೇಲೆ 27ನೆಯ ಕ್ಲಾಜು ಪ್ರಕಾರ ಜುರಾನೆ ಹಾಕುವುದು ಮುಂತಾದ್ದು ಖಂಡಿತ ಆಗುವುದಿಲ್ಲ. ಪಂಚಾಯಿತಿ ಕೋರ್ಟ್‌ದೊಂದಿಗೆ ತಾಲ್ಲೂಕು ಮತ್ತು ಹೋಬಳಿಗಳಲ್ಲಿ ಇದು ಸರಿಯಾಗಿ ನಡೆಯಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಇನ್ನೂ ಅಲ್ಲಿ ಶಿಕ್ಷಣ ಸಾಲದು. ಒಂದೆನ್ನ ಇದಲ್ಲಾ ಮಾಡಿದರೆ ಕಷ್ಟವಾಗುತ್ತದೆ. ಹಿಂದೆ ಒಂದು ಸಲ ಬೆಂಚು ಕೋರ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಶಿಕ್ಷೆ ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಗೊತ್ತಾದಾಗ ಪ್ರಭಾವಶಾಲಿಗಳು ಕಣ್ಣು ಮಿಟಕಿಸುವ ಪೈರಲ್ಲಿ ಬೆಂಚಿನ ಕೆಳಗೆ ಬಿಟ್ಟನ್ನು ತೋರಿಸಿ ಎರಡು ರೂಪಾಯಿ ಜುರಾನೆ ಹಾಕಲು ಸೂಚಿಸಿದರು. ಇಷ್ಟು ದಾಕ್ಷಿಣ್ಯ ಮತ್ತು ಅಧೈರ್ಯ ಇರುವಾಗ ಸಂಸ್ಥಾನಾ ಮಾಳೆ ಹಳ್ಳಿಯಲ್ಲಿ ಪಂಚಾಯಿತಿ ಮೂಲಕ ಜುರಾನೆ ವಿಧಿಸುವುದು ಆಸಾಧ್ಯ, ಆದ್ದರಿಂದ ಕಡ್ಡಾಯವಾಗಿ ಇದನ್ನು ಒಪ್ಪುವುದಕ್ಕಾಗುವುದಿಲ್ಲ.

ಶ್ರೀ ಎಚ್. ಎಂ. ಚನ್ನಬಸಪ್ಪನವರು.—ಎರಡು ರೂಪಾಯಿ ಜುರಾನೆಯೋ ಅಥವಾ ಲಂಡವೋ?

ಶ್ರೀ ಎಸ್. ರಂಗರಾಮಯ್ಯನವರು.—ಆಮೇಲೆ ಎರಡು ರೂಪಾಯಿ ಜುರಾನೆ ಹಾಕಿದರು. ಮೂರನೆಯ ಕ್ಲಾಜನ್ನು ಖಂಡಿತ ಒಪ್ಪುವುದಕ್ಕಾಗುವುದಿಲ್ಲ, ಬಾಕಿ ಎರಡು ಕ್ಲಾಜಿನಲ್ಲಿ ಮೊರಲೆ ಡೆವಲಪ್‌ಮೆಂಟ್ ಮತ್ತು ಸಮಗ್ರಸೇವಾ ಸಹಕಾರ ಸಂಘಗಳ ವಿಚಾರ ಹೇಳಿದೆ. ಅವು discretionary ಅಂದರೆ ಐಚ್ಛಿಕವಾಗಿ ಇರಬೇಕು. Obligatory duty ಎಂದು ಮಾಡುವುದಕ್ಕಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಈ ಕಾರಣದಿಂದ ಮೂರನೆಯದನ್ನು ನಾನು ವಿರೋಧಿಸುತ್ತೇವೆ.

ಶ್ರೀ ಎಂ. ಮಾದಯ್ಯನವರು.—On a point of information, Sir. ಕೊನೆಯ ಐಟಂನಲ್ಲಿ ಸೂಚಿಸಿರುವಂತೆ ಆ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಸಂಸ್ಥಾನಗಳ ಶಾಸನ ಸಭೆಗಳವರು ಕಾನೂನು ಮಾಡಬೇಕಾದರೆ ಇಂಡಿಯಾ ಸರ್ಕಾರದ ಅನುಮತಿ ಪಡೆಯಬೇಕೆ ?

The Hon'ble Sri K. T. BHASHYAM.—It is not necessary. But it does not arise, because it is only if the amendment is accepted that the question would arise. But as a matter of fact, I may say that we need not take the consent of the Government of India.

*ಶ್ರೀ ಎ. ಭೀಮಪ್ಪ ನಾಯಕರು(ಚಿತ್ರದುರ್ಗಜಿಲ್ಲೆ).—ಸ್ವಾಮಿ, ಅವರು ತಂದಿರುವ ಮೂರು ತಿದ್ದುಪಡಿಗಳನ್ನೂ ಕೂಡ ಮಿತ್ರರಾದ ಶ್ರೀ ರಂಗರಾಮಯ್ಯನವರು ಹೇಳಿದ ಹಾಗೆ ವಿಧಿಯಲ್ಲದೆ ವಿರೋಧಿಸುತ್ತೇನೆ.

(ಶ್ರೀ ಎ. ಭೀಮಪ್ಪನಾಯಕರು.)

ಮೊದಲು 27ನೆಯ ಏಜಿಂ ವಿಚಾರ. ಹಿಂದೆ ವಿರೇಜ್ ಮುನ್ಸಿಫ್ ಕೋರ್ಟು, ಬೆಂಚ್ ಮ್ಯಾಜಿಸ್ಟ್ರೇಟ್ ಕೋರ್ಟು ಇಟ್ಟಿದ್ದರು ಎಂದು ಹೇಳಿ ಪಂಚಾಯಿತಿಗೆ ಕೊಡಬೇಕು ಎಂದು ಕೇಳಿರುವ ಅಧಿಕಾರವನ್ನು ನೋಡಿ ದರೆ ಪ್ರಾಕ್ಟಿಕಲ್ಯಾಗಿ ಬೆಂಚ್ ಆಫ್ ಜಡ್ಜಸ್ ಎಂದು ಮಾಡಬೇಕೆಂದಿದ್ದಾರೋ ಏನೋ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ. 15 ಜನ ಪಂಚಾಯಿತದಾರರು ಕೂತು ತೀರ್ಮಾನ ಮಾಡುವಾಗ ಏಳು ಜನರ ಮೆಜಾರಿಟಿ ಇರಬೇಕೆ ಅಥವಾ ಒಬ್ಬರೇ ತೀರ್ಮಾನ ಕೊಡಬೇಕೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಪ್ರಾಕ್ಟಿಕಲ್ಯಾಗಿ ಯೋಚನೆ ಮಾಡಿದರೆ ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರು ಈ ತಿದ್ದುಪಡಿ ಯನ್ನು ತರುತ್ತಿರಲ್ಲ. ಅದರಲ್ಲಿ ಈಗ ಇತರ ಕಡೆ ಗಳಲ್ಲೂ ಮತ್ತು ಮೈಸೂರು ದೇಶದಲ್ಲಿ ನ್ಯಾಯಾಂಗವು ಸ್ವತಂತ್ರವಾಗಿರಬೇಕೆಂದು ಹೇಳುವಾಗ Cattle Trespass Act, ಸಣ್ಣ ಸಣ್ಣ suits, ಸಣ್ಣ ಸಣ್ಣ ಕ್ರಿಮಿನಲ್ ಕೇಸುಗಳು ಮುಂತಾದವನ್ನು ತೀರ್ಮಾನ ಮಾಡುವ ಹಕ್ಕಿರಬೇಕೆಂದು ಹೇಳುವುದು ಉಚಿತವಲ್ಲ. ಯಾವುದನ್ನು ಸೇರಿಸಬೇಕು, ಯಾವುದನ್ನು ಬಿಡಬೇಕು, ಪಂಚಾಯಿತಿಗಳ ಈಗಿನ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ಇವನ್ನು ಸೇರಿಸಿ ಅವಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶ ಕೊಟ್ಟರೆ ಏನಾಗುತ್ತದೆ, ಈಗ ಅವರಲ್ಲಿರುವ ನ್ಯಾಯ ವಿಮರ್ಶೆಯ ಮಟ್ಟವೇನು ಎಂಬುದನ್ನೆಲ್ಲಾ ಯೋಚನೆ ಮಾಡಬೇಕು. ಹೊರ ದೇಶ ಗಳಲ್ಲಿರುವ ಹಾಗೆ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಅರಿತುನುರಿತವರು ಮತ್ತು ಪರಿಣಿತರು ತೀರ್ಮಾನವಾಗಿ ಶಿಕ್ಷಣ ಪಡೆದವರು ನ್ಯಾಯ ವಿಮರ್ಶೆ ಮಾಡುವುದು ಸೂಕ್ತವೇ ಹೊರತು ಬಾಕಿ ಯವರು ಮಾಡುವುದು ಸರಿಯಲ್ಲ. ಆದ್ದರಿಂದ ಜುರ್ರಾನೆ ಹಾಕುವುದು ಪಂಚಾಯಿತಿಗೆ ವಹಿಸುವುದು ಸೂಕ್ತವೂ ಅಲ್ಲ ಮತ್ತು ನ್ಯಾಯವೂ ಅಲ್ಲ.

ಎರಡನೆಯದು ಚೆನ್ನಾ ಒಂದಾನೊಂದು ಕಾಲದಲ್ಲಿ ನಮ್ಮನ್ನು ಬೇಡುತ್ತಿದ್ದು ಈ ದಿವಸ ನೋಡುವ ಹಾಗೆ ಆಯಿತು, ಆದ್ದರಿಂದ ಸಹಕಾರ ಸಂಘ ಬೇಕಾಗಿಲ್ಲ ವೆಂದು ಯಾರೂ ಹೇಳಲಿಲ್ಲ. ಅದನ್ನು discretion ಗೆ ಬಿಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. 24ನೆಯ ಕ್ಲಾಜಿನಲ್ಲಿ ಅದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶ ವಿದೆ. ಸರ್ಕಾರವನ್ನು ಕೇಳಿ ಮಾಡಬಹುದು ಎಂದು ಹೇಳಿದೆ. ಹಾಗೆ ದಕ್ಷತೆಯಿರುವ ಕಡೆ ಮಾಡೋಣ.

ಅಮೇರಿಕ ಕೆಲವು ದಿನ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತವೆ. ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಹಳ್ಳಿಯಲ್ಲೂ ಈಗ ಕೊಟ್ಟಿರತಕ್ಕ compulsory duties ಏನಿವೆಯೋ ಅವನ್ನು ಚೆನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ ಎಂದಮೇಲೆ ಅವರಿಗೆ ಹೆಚ್ಚು ಹೆಚ್ಚು ಕರ್ತವ್ಯಗಳನ್ನು ಕೊಡೋಣ. ಮಾನ್ಯ ಮಿತ್ರ ರನ್ನೇಕರು ಜಿಲ್ಲಾ ಬೋರ್ಡು, ಗ್ರಾಮ ಪಂಚಾಯಿತಿ ಗಳು ಎಲ್ಲ ಕೆಲಸಗಳನ್ನೂ ಮಾಡಿಲ್ಲ ಎಂದು ಹೇಳಿದರು. ಅದನ್ನು ಒಪ್ಪುವವರ ಪೈಕಿ ನಾನೂ ಒಬ್ಬ. ಮೊದಲು ಯಾವುದಕ್ಕೇ ಆಗಲೇ ಸಾಕಾದಷ್ಟು ಶಿಕ್ಷಣ ಬೇಕು. ಇದನ್ನು ಪಾರ್ಟ್ ಮೀಟಿಂಗ್‌ನಲ್ಲಿ ಹೇಳಿದರು. ಅಲ್ಲಿ ಶ್ರೀಮಾನ್ ಸಿದ್ದಪ್ಪನವರು ಇರಲಿಲ್ಲ. ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ಪಾರ್ಟ್ ಮೀಟಿಂಗ್‌ನಲ್ಲಿ ಪ್ರತಿಯೊಂದೂ ಕೂಲಂಕಷ ವಾಗಿ ಡಿಜೆರ್ಯಾಗುತ್ತದೆ. ಅಲ್ಲಿ ಈ ವಿಷಯ ಬಂದಿತ್ತು ಎನ್ನುವುದನ್ನು ತಮ್ಮ ಗಮನಕ್ಕೆ ತರಲಿಚ್ಛಿಸುತ್ತೇನೆ. ಇದರಲ್ಲಿ ಸಾಕಷ್ಟು ಶಿಕ್ಷಣ ಕೊಟ್ಟು ಹಳ್ಳಿಯವರು ಎಲ್ಲ ಕೆಲಸವನ್ನೂ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ ಎಂದು ನಿರ್ದಿಷ್ಟ ವಾಗಿ ಗೊತ್ತಾದ ಮೇಲೆ ಬಲಾತ್ಕಾರವಾಗಿ ಕರ್ತವ್ಯ ಹೇರೋಣ. ಈಗಿನ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ discretionary duties ಇರುವುದು ಒಳ್ಳೆಯದು. ಎಲ್ಲ ಸಾರ್ವಜನಿಕ ರೇ ಕಳುಹಾಡುವುದರಲ್ಲಿ ಅಲ್ಲಿ ಅವರಿಗೆ ಹೆಚ್ಚಿನ ಸೌಲಭ್ಯ

ಕೊಡಲು 24ನೇ ಸೆಕ್ಷನ್ ಪ್ರಕಾರ ಸರ್ಕಾರದವರಿಗೆ ಅಧಿಕಾರವಿದೆ. ಜನತೆಗೆ ಬೇಕಾದಾಗ, ಆಯಾಯ ಹಳ್ಳಿಯವರೇ ಈ ಕರ್ತವ್ಯಗಳನ್ನು ವಹಿಸಲಿ ಎಂದಾಗ ವಹಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಸರ್ಕಾರದವರಿಗೆ ಅವಕಾಶವಿದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಇದನ್ನು ಬಲಾತ್ಕಾರವಾಗಿ ಕಾನೂನಿನ ಕಡತಕ್ಕೆ ಏರಿಸುವುದು ಬೇಡ. ಇದು ಇದ್ದದ್ದೇ ಆದರೆ ಮುನ್ಸಿಫ್ ಕೋರ್ಟ್‌ನಲ್ಲಾಗಲಿ, ಬೆಂಚ್ ಮ್ಯಾಜಿಸ್ಟ್ರೇಟ್ ಕೋರ್ಟ್‌ನಲ್ಲಾಗಲಿ ಎಂಬ ಪಾರ್ಟಿಗೆ ಜುರ್ರಾನೆ ಹಾಕಿಸಬೇಕೆಂಬ ಮನೋಭಾವ ಹುಟ್ಟಿ ನು ತ್ತದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಇದನ್ನು ಬಂಧಿತ ಸೇರಿಸಬಾರದು. ಇವತ್ತಿನ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಎಷ್ಟು ಮುಟ್ಟಿಗಿದೆ, ಜನತೆಯ ನೈತಿಕ ಮಟ್ಟ ಎಷ್ಟು ಕಳೆದುಹೋಗಿ ಇಳಿಯುತ್ತಿದೆ ಎಂದರೆ ಅದನ್ನು ಹೆಚ್ಚು ಹೇಳಬೇಕಾಗಿಲ್ಲ. ಹೀಗಿರುವಾಗ ನಾಲ್ಕೈದು ಪಂಚಾಯಿತಿಗಳೂ ಒಟ್ಟಿಗೆ ಸೇರಿ ಕೊಂಡಿದ್ದು 15-20 ಜನ ಸದಸ್ಯರು ಒಂದು case try ಮಾಡಲು ಅಧಿಕಾರ ಕೊಡುವುದು ಅರ್ಥವಿಲ್ಲದ ಮಾತು. ಇಲ್ಲಿ ಪಂಚಾಯಿತಿಗಳಿಗೆ ಎಂದು ಇದೆ. ಪಂಚಾಯಿತಿ ಚೇರ್ಮನ್‌ಗೆ ಅಂತ ಅದರೂ ಇಲ್ಲ. ಆ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಇದು ಇನ್ನೂ ಪಾರ್ಟ್ ವೈಷಮ್ಯ ಹೆಚ್ಚಿಸು ವುದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶವಾಗುತ್ತದೆಯೇ ಹೊರತು ಜನತೆಗೆ ಪರಿಹಾರ ಸಿಕ್ಕುತ್ತದೆ ಎಂದು ನನಗಂತೂ ಅನಿಸುವುದಿಲ್ಲ. ಯಾರೋ ಒಬ್ಬ ಮಾನ್ಯ ಮಿತ್ರರು premature ಅನ್ನುವುದನ್ನು immature ಎಂಬುದಾಗಿ ಹೇಳಿದರು, ಅದನ್ನು ಉಪಯೋಗಿಸದೆ ಇದು ಈಗ ಬೇಡ ಎಂದು ಮಾತ್ರ ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಇದು ಸದ್ಯಕ್ಕೆ ಅಗತ್ಯವಿಲ್ಲ. ಈಗಿರುವ ರೀತಿಯಲ್ಲೇ ಇರುವುದು ಚೆನ್ನಾಗಿದೆಯೆಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ.

ಶ್ರೀ ಡಿ. ಎಂ. ಸಿದ್ದಯ್ಯನವರು (ಮೈಸೂರು ಜಿಲ್ಲೆ).— ಶ್ರೀ ಜೋಯಿಸರು ತಂದಿರತಕ್ಕ ಈ ತಿದ್ದುಪಡಿ ಯನ್ನು ಸಂತೋಷದಿಂದ ನಮೂದಿಸುತ್ತೇನೆ. ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರಿಬ್ಬರು ಹಳ್ಳಗಳ ವಿಚಾರ ಎಷ್ಟು blackest colours ನಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ಮುಂದೆ ಇಟ್ಟರು ಎಂದರೆ ಇದು ಬಹಳ ವಿಷಾದಪಡಬೇಕಾಗಿದೆ. ಶ್ರೀಮಾನ್ ರಂಗ ರಾಮಯ್ಯನವರು ಮತ್ತು ಭೀಮಪ್ಪನಾಯಕರು ಹಳ್ಳಿ ಗಳಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟು ಪಾರ್ಟ್ ವೈಷಮ್ಯ ಇದೆ ಎಂಬ ಬಗ್ಗೆ ಎಂಥಾ ಕರಾಳ ಚಿತ್ರವನ್ನು ಇಟ್ಟರು ಎಂದರೆ ಒಂದು ಮಾತಿನಲ್ಲಿ ಹೇಳಬೇಕಾದರೆ ಇದಕ್ಕೆಲ್ಲಾ ಕಾರಣ ರಾಯರುಗಳೇ! (hear! hear!!) ಹಳ್ಳಿಗಳಲ್ಲಿ ಎಂಥಾ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಇಲ್ಲ. ಶ್ರೀಮಾನ್ ರಂಗರಾಮಯ್ಯನವರಿಗೆ ಹಳ್ಳಿ ಜೀವನದ ಅನುಭವ ಬಹಳ ಬಾಲ್ಯದಷ್ಟೆ ಆಯಿತು ಎಂದು ಕಾಣುತ್ತದೆ. ಅವರು ಹಳ್ಳಿ ಬಿಟ್ಟು ಪಟ್ಟಣ ಸೇರಿ ಬಹಳ ವರ್ಷಗಳಾಗಿವೆ. ಆಗಿನ ಸ್ಥಿತಿಗೂ ಈಗಿನ ಸ್ಥಿತಿಗೂ ಬಹಳ ವ್ಯತ್ಯಾಸವಾಗಿದೆ. ಯಾವ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ನಾವು ಇದ್ದೇವೆ! ಹಳ್ಳಿಗಳಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟು ಮಟ್ಟಿಗೆ ಪರಸ್ಪರ ವಿಶ್ವಾಸ ಮತ್ತು ಜನಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದು ಸೌಹಾರ್ದ ಮನೋಭಾವ ಬೆಳೆಯುತ್ತಾ ಇದೆ ಎಂಬುದು ಈಗ ಹಳ್ಳಿ ಗಳಲ್ಲಿ ವಾಸಮಾಡುತ್ತಾ ಇರತಕ್ಕವರಿಗೆ ಗೊತ್ತಿದೆ. ಹಿಂದಿನ ಸರ್ಕಾರದ ಆಡಳಿತ ಬೇರೆಯಾಗಿತ್ತು. ಅವರ ತತ್ತ್ವ divide and rule policy ಆಗಿದ್ದು ಜನಗಳಲ್ಲಿ ಕೆಲಹ ತಂದು ಹಾಕಿ, ಇಬ್ಬಾಗ ಮಾಡಿ ರಾಜ್ಯಾಡಳಿತ ನಡೆಸುತ್ತಿದ್ದುದರ ಪರಿಣಾಮವಾಗಿ ಹಳ್ಳಿಗಳ ಸ್ಥಿತಿ ಕಟ್ಟು ಹೋಗಿತ್ತು. ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ಬಂದಮೇಲೆ ಜನರಲ್ಲಿ ಒಂದು ವಿಶ್ವಭಾವನೆ, ಮಧುರ ಭಾವನೆ ಕುದುರಿ, ಜನಗಳು ಮುಂದುವರೆಯಬೇಕು, ವಿದ್ಯಾವಂತರಾಗ ಬೇಕು, ಅವರ ಜೀವನದ ಮಟ್ಟ ಹೆಚ್ಚಿಸಬೇಕು, ಅವರು ಹೆಚ್ಚು ಹೆಚ್ಚು ಅಧಿಕಾರ ಪಡೆದು ಪ್ರಜಾ ಸರ್ಕಾರದ

ಸತ್ಯಜೆಗಳಾಗಿ ಬಾಳಬೇಕು - ಎಂಬ ಮನೋಭಾವ ಹಳ್ಳಿಗಳಲ್ಲಿ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಬೆಳೆಯುತ್ತಾ ಇದೆ. ಸರ್ಕಾರದವರು ವಿಕೇಂದ್ರೀಕೃತವಾದ ರಾಜ್ಯಾಡಳಿತ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಹೇಳಿ. ಹಳ್ಳಿಗಳಿಗೆ ಹೆಚ್ಚು ಅಧಿಕಾರ ಕೊಡುವುದು ಒಳ್ಳೆಯದು ಎಂದು ಆ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಗ್ರಾಮ ಪಂಚಾಯಿತಿ ಮತ್ತು ದಿಸ್ತ್ರಿಕ್ಟ್ ಬೋರ್ಡ್‌ಗಳಿಗೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟಂತೆ ಈ ಬಿಲ್ಲನ್ನು ತಂದಿದ್ದಾರೆ. ಇಂಥಾ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಹಳ್ಳಿಯವರಿಗೆ ಅಧಿಕಾರ ಕೊಟ್ಟರೆ ಏನಾಗುತ್ತದೆಯೋ, ಏನೋ ಪಾರ್ಷ್ವ ವೈಷಮ್ಯ ಹೆಚ್ಚಾಗಬಹುದೋ ಏನೋ ಎಂದರೆ ಮದುವೆ ಆದ ಹೊರತು ಹುಟ್ಟುಬಿಡುವ ಹಾಗಿಲ್ಲ, ಹುಟ್ಟು ಬಿಟ್ಟ ಹೊರತು ಮದುವೆ ಆಗುವ ಹಾಗಿಲ್ಲ ಎನ್ನುವ ಗಾದೆಯಂತೆ ಆಗುತ್ತದೆ. ಜನಗಳನ್ನು ನಂಬಿ ಅವರಿಗೆ ಅಧಿಕಾರ ಕೊಡಬೇಕು. ಪ್ರಾರಂಭದಲ್ಲಿ ತಪ್ಪು ಮಾಡಬಹುದು. ಹಳ್ಳಿಯವರು ತಪ್ಪು ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಪ್ರಜಾಪ್ರಭುತ್ವದಲ್ಲಿ ಕೆಲಸಮಾಡುವಾಗ ಪ್ರಾರಂಭದಲ್ಲಿ ತಪ್ಪು ಮಾಡಿದರೂ 'try and err' ಎಂಬ ನೀತಿಯನ್ನು ನುಸರಿಸಿ ಅದನ್ನು ತಿದ್ದಿಕೊಂಡರೆ ಹೆಚ್ಚು ಹೆಚ್ಚು ಅನುಕೂಲವಾಗುತ್ತದೆ. ಜವಾಬ್ದಾರಿಯನ್ನು ವಹಿಸಿಕೊಂಡು ಕೆಲಸ ಕಲಿತುಕೊಳ್ಳಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಈ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಹಳ್ಳಿಯವರು ಶ್ರೀಮಾನ್ ಜೋಯಿಸರವರು ತಂದಿರತಕ್ಕ ತಿದ್ದುಪಡಿಯಂತೆ ಕೆಲವು ವಿಶೇಷ ಅಧಿಕಾರಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟರೆ ಯಾವತ್ತೂ ದುರುಪಯೋಗಪಡಿಸುವುದಿಲ್ಲ. ಈ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯವನ್ನು ಹಳ್ಳಿಯವರಿಗೆ ಕೊಟ್ಟರೆ ಯಾವಾಗಲೂ ಒಂದು ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಹೋಗುತ್ತಾರೆ. ತೀವ್ರದಂಭವರು ಯಾರಾದರೂ ಕೆಲಕ ತಂದುಹಾಕಬೇಕೆಂದು ಪ್ರಚೋದನೆ ಮಾಡಿ, ಕಿರುಕುಳ ಕೊಟ್ಟು, ಪಾರ್ಷ್ವ ವೈಷಮ್ಯ ತಂದರೆ ಹಳ್ಳಿಗಳವರು ಕೆಡುತ್ತಾರೆಯೇ ಹೊರತು ಅವರಷ್ಟಕ್ಕೆ ಅವರನ್ನು ಬಿಟ್ಟರೆ ಅವರು ಕಡೆ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವುದಿಲ್ಲ. ತಮ್ಮ ತರಬೇತಿ ತಾವೇ ಕಲ್ಪಿಸಿ ಹಾಕಿಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ಹೋಗುವುದಿಲ್ಲ. ಬಹಳ ಪ್ರಗತಿಯಿಂದ ಸಾಗುತ್ತಾರೆ. ಆದರೆ ಸರಿಯಾದ ತಿಳಿವಳಿಕೆಯಿಂದ ಕೂಡಿದ ಜನರು ಅವರನ್ನು ನಡೆಸಿಕೊಂಡು ಹೋಗುವುದಕ್ಕೆ ಈಗ ಪ್ರಾರಂಭದಲ್ಲಿ ಬೇಕು. ಈಗ ಗ್ರಾಮ ಪಂಚಾಯಿತಿ ಎಂದು ಮಾಡಿ, ಅನೇಕ ಅಧಿಕಾರಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟು ಅವರ ಆದಾಯವನ್ನು ಜಾಸ್ತಿ ಮಾಡಿ ಕೊಡುವಂಥ ಪ್ರಗತಿವಾಯಿಕವಾದ ಒಂದು ಹೊಸ ಮನೋಧೆಯನ್ನು ತಂದಿರುವಾಗ ಅವರಿಗೆ ಹೆಚ್ಚಿನ ಅಧಿಕಾರಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟ ಪಕ್ಷದಲ್ಲಿ ಅದನ್ನು ಅವರು ನ್ಯಾಯವಾಗಿ ವಿನಿಯೋಗಿಸಿಕೊಂಡು ಆಡಳಿತ ನಡೆಸಲು ತಯಾರಾಗುತ್ತಾರೆ. ಇದು ದೇಶದ ಹಿತದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಒಳ್ಳೆಯದು, ಅತ್ಯಾವಶ್ಯಕ. ಆದರಲ್ಲೂ ಈ ರೀತಿ ಕೋ ಆಪರೇಷನ್ ಸೊಸೈಟಿಗಳು ಮುಂದೆ ಬರುವುದು ಬಹಳ ಮುಖ್ಯವಾಗಿದೆ. ಈಗ ಹಳ್ಳಿಯವರಿಗೆ ಬೇಕಾದ ಪದಾರ್ಥಗಳನ್ನು ಒದಗಿಸಲು ಸರಿಯಾದ ಏರ್ಪಾಟಿ ಇಲ್ಲ. ಚೆನ್ನಾದೇಶದ ಉದಾಹರಣೆಯನ್ನು ಶ್ರೀ ಜೋಯಿಸರು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದು ಪ್ರಶಂಸನೀಯವಾಗಿದೆ. ಚೆನ್ನಾದೇಶದಲ್ಲಿ ಕಮ್ಯೂನಿಸಂ ಇದೆ. ಅವರು ಹಳ್ಳಿಗಳ ಉದ್ಧಾರಕ್ಕೆ ಕೆಲಸ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಕಮ್ಯೂನಿಸಂ ಇದೆಯೇ ಎಂದರೆ ಮಹಾತ್ಮಾ ಗಾಂಧಿಯವರು ಕಮ್ಯೂನಿಸಂಗಿಂತಲೂ ಶ್ರೇಷ್ಠವಾದ ತತ್ವವನ್ನು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಅವರ ತತ್ವವನ್ನು ನಾವು ಅನುಷ್ಠಾನಕ್ಕೆ ತಂದರೆ ಕಮ್ಯೂನಿಸಂನಿಂದ ಎಷ್ಟು ಫಲನಾಯಕವಾಗುತ್ತದೆಯೋ ಅದಕ್ಕಿಂತ ಹೆಚ್ಚು ಫಲನಾಯಕವಾಗುತ್ತದೆ. ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಹಳ್ಳಿಯೂ ಸ್ವಾವಲಂಬಿಯಾಗಬೇಕು; ತಮಗೆ ಬೇಕಾದ ಪದಾರ್ಥಗಳನ್ನು ತಾವೇ

ಚೆನ್ನಾಗಿ ತಯಾರು ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು; ಪರಾವಲಂಬನ ಎಲ್ಲದೆ ಜೀವನ ನಡೆಸಬೇಕು; ತಮ್ಮ ಕಾಲಮೇರೆ ತಾವೇ ನಿಲ್ಲಿಸಬೇಕು, ಪ್ರಜಾಪ್ರಭುತ್ವಕ್ಕಿಟ್ಟು ಬೇಕು ಎಂದು ಮಹಾತ್ಮಾ ಗಾಂಧಿಯವರು ಈ ತತ್ವವನ್ನು ಸಾರಿದ್ದಾರೆ. ಇದನ್ನು ಅನುಷ್ಠಾನಕ್ಕೆ ತರಬೇಕಾದರೆ ಈ ಒಂದು ತಿದ್ದುಪಡಿಯನ್ನು ಮಾಡಿದರೆ ಒಳ್ಳೆಯದು. ಪ್ರತಿ ಹಳ್ಳಿಯಲ್ಲೂ ಸೊಸೈಟಿ ಕೊಟ್ಟು ತನ್ಮೂಲಕ ಪದಾರ್ಥಗಳನ್ನು ಒದಗಿಸುವುದು ಬಹಳ ಮುಖ್ಯವಾದ ವಿಚಾರ. ಹಳ್ಳಿಗಳ ಸೆಕ್ಯೂರಿಟಿ, ಸ್ಥಿತಿ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದಲೂ ಮತ್ತು ಹಳ್ಳಿಯ ಜನಗಳ ನೀತಿಯ ಮಟ್ಟ ಕೆಳಮಟ್ಟಕ್ಕೆ ಇಳಿದಿದೆ ಎಂದು ಹೇಳಿದರು, ಅದು ಉತ್ತಮ ಸ್ಥಿತಿಗೆ ಬಂದೇ ಬರುತ್ತದೆ. ಆ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದಲೂ ಅವರಿಗೆ ಈ ಒಂದು ಅಧಿಕಾರವನ್ನು ಕೊಡುವುದು ಉತ್ತಮ. ಶ್ರೀಮಾನ್ ಚೆನ್ನ ಬಸಪ್ಪನವರು ಹಳ್ಳಿಯ ಜನಗಳಿಗೆ ಇದು ಅರ್ಥವಾಗುತ್ತದೆಯೇ ಎಂದು ಕೇಳಿದರು. ಈಗಿನ ಯುಗದಲ್ಲಿ ನೀವೇ ಒಂದು ಕಡೆ ವಿಧ್ಯಾವಂತರು ಹಳ್ಳಿಗಳಿಗೆ ಹೋಗಬೇಕು ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತೀರಿ; ಅದೇ ಮತ್ತೊಂದು ಕಡೆ ಈ ಕಾನೂನುಗಳು ಅವರಿಗೆ ಹೇಗೆ ತಿಳಿಯುತ್ತದೆ ಎಂದು ಕೇಳುತ್ತೀರಿ. ಈಗ ಅನೇಕ ಜನ ವಿಧ್ಯಾವಂತರು ಹಳ್ಳಿಗಳಲ್ಲಿ ನೆಲೆಸಿದ್ದಾರೆ, ನೆಲನುತ್ನಾ ಇದ್ದಾರೆ, ನೆಲನುತ್ನದಕ್ಕೆ ಪ್ರಯತ್ನ ಪಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಒಂದು ಉದಾಹರಣೆ ಹೇಳುವುದಾದರೆ ಮೈಸೂರು ಕಾರ್ಲೆಜಿನಲ್ಲಿ ಬಿ.ಎ. (ಆನರ್ಸ್) ಡಿಗ್ರಿಪಡೆದು ಕೊಂಡಿರುವ ಪುರುಷೋತ್ತಮ ಎಂಬುವರೊಬ್ಬರು ಒಂದು ಹಳ್ಳಿಗೆ ಹೋಗಿ ಅಲ್ಲಿ ಹೈಸ್ಕೂಲು ಹಠ ಮಾಸ್ತರು ಆಗಿದ್ದಾರೆ. ಹೀಗೆ ಅನೇಕ ಉದಾಹರಣೆಗಳಿವೆ. ಈ ರೀತಿಯಾಗಿರುವಾಗ ಈ ಕಾನೂನುಗಳ ಅರ್ಥವನ್ನು ಕನ್ನಡಕ್ಕೆ ತರ್ಬರಮೆ ಮಾಡಿ ತಿಳಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಕಷ್ಟವಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಯಾವ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದಲೇ ಆಗಲಿ ಒಂದು ಅಧಿಕಾರವನ್ನು ಬಲಗೈಯಲ್ಲಿ ಕೊಟ್ಟು ಎಡಗೈಯಲ್ಲಿ ಕಿತ್ತಾಕೊಳ್ಳುವುದು ಪ್ರಜಾಪ್ರಭುತ್ವದ ತತ್ವಕ್ಕೆ ವಿರೋಧವಾದುದು. ಆದ್ದರಿಂದ ಮಾನ್ಯ ಸಭೆಯವರು ಶ್ರೀಮಾನ್ ಜೋಯಿಸರವರ ತಿದ್ದುಪಡಿಗೆ ಬೆಂಬಲ ಕೊಡುತ್ತಾರೆಂದು ನಂಬಿ ಇದಕ್ಕೆ ನನ್ನ ಸಂಪೂರ್ಣ ಬೆಂಬಲವನ್ನು ಕೊಡುತ್ತೇನೆ.

Mr. SPEAKER.—The House will now rise for lunch and re-assemble at Four of the Clock.

The Assembly adjourned at Thirty Minutes past Three of the Clock and re-assembled at Nine Minutes past Four of the Clock, Mr. Speaker (The Honourable Sri V. Venkatappa) in the Chair.

ಶ್ರೀ ಎಚ್. ನಿಧ್ವವೀರಪ್ಪನವರು (ಚಿತ್ರದುರ್ಗ ಜಿಲ್ಲೆ).—ಸ್ವಾಮಿ, ಶ್ರೀ ಜೋಯಿಸರು ತಂದಿರತಕ್ಕ ಈ ತಿದ್ದುಪಡಿಯನ್ನು ನಾನು ಅನುಮೋದಿಸುತ್ತೇನೆ. ಆದರೆ ಅವರು ಹೇಳಿರತಕ್ಕ 27ನೆಯ ಕ್ಲಾಜಿನ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರ ನನಗೆ ಭಿನ್ನಾಭಿಪ್ರಾಯವಿದೆ. ಆದರೂ ಅದನ್ನು ನಾನು ವಿರೋಧಿಸುತ್ತಿದ್ದೇನೆಂದು ಅಭಿಪ್ರಾಯಪಡಬಾರದು. ಅದಕ್ಕೆ ಬೇರೆ ಕಾರಣಗಳನ್ನು

(ಶ್ರೀ ಎಚ್. ಸಿದ್ದೇಶ್ವರಪ್ಪನವರು.)

ಅಮೇರಿಕ ತೀರ್ಪುಗಳಿಗೇ. ತಮ್ಮ ಘನವಾದ ಅಧ್ಯಕ್ಷತೆಯಲ್ಲಿ ಸಮಿತಿಯವರಿಂದ ತಯಾರಾದ ವರದಿಯಲ್ಲಿ ತಾವು ಈ ವಿಚಾರಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ಕೂಲಂಕಷವಾಗಿ ಪರಿಶೀಲನೆ ಮಾಡಿದ್ದೀರಿ. ತಮ್ಮ ಸಮಿತಿಯ ವರದಿಯ 24ನೆಯ ಪುಟದಲ್ಲಿ 20 ಮತ್ತು 21ನೆಯ ಪ್ರಾರಾಂಗಳಲ್ಲಿ ಈ ವಿಷಯವಾಗಿ ತಮ್ಮ ಅಭಿಪ್ರಾಯವನ್ನು ತಿಳಿಸಿದ್ದೀರಿ. ಅಲ್ಲಿ ಗ್ರಾಮ ಪಂಚಾಯಿತಿಗಳಿಗಿರಬೇಕಾದ ಹೆಚ್ಚಿನ ಅಧಿಕಾರಗಳ ವಿಚಾರವನ್ನು ಪ್ರಸ್ತಾಪಮಾಡುತ್ತಾ obligatory duties ನಲ್ಲಿ ಈ ವಿಚಾರವನ್ನು ಸೇರಿಸಿದ್ದೀರಿ. ಆದರೆ ಯಾವ ಕಾರಣದಿಂದಲೋ ಸರ್ಕಸ್ ಕಮಿಟಿಯವರೋ ಅಥವಾ ಈ ಮಸೂದೆಯನ್ನು ತಯಾರು ಮಾಡಿದವರೋ ಇದನ್ನು discretionary ಅಧಿಕಾರದಲ್ಲಿ ಸೇರಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಒಂದು ಅಂಶವನ್ನು ಗಣನೆಗೆ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಇದನ್ನು ಪರಿಶೀಲಿಸೋಣ. ಈ ಮಸೂದೆಯ ಉದ್ದೇಶವೇನು ಎಂಬುದನ್ನು ಗಮನಿಸಿದರೆ, ಈ ದಿವಸ ಒಂದೇಕಡೆ ಅಧಿಕಾರ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಕೇಂದ್ರೀಕೃತವಾಗಿರುವುದನ್ನು ತಪ್ಪಿಸಿ ಗ್ರಾಮಪಂಚಾಯಿತಿಗಳಿಗೆ ಅಧಿಕಾರ ಕೊಡಬೇಕು. ಅವರೂಕೂಡ ಅಧಿಕಾರವನ್ನು ನಿರ್ವಹಿಸಬೇಕು, ಅವರಿಗೆ ಹೆಚ್ಚು ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಹಣಕಾಸಿನ ಸಾಲಭ್ಯವನ್ನು ಕೊಡಬೇಕು ಎಂಬುದು ಈ ಮಸೂದೆಯ ಉದ್ದೇಶವಾಗಿದೆ.

ಮಾನ್ಯ ಸ್ನೇಹಿತರು ಕೆಲವರು ಹೇಳಿದರು—ಇವತ್ತಿನ ಸಮಾಜದ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ಈ ಅಧಿಕಾರವನ್ನು ಅವರಿಗೆ ವಹಿಸತಕ್ಕದ್ದು ಸಾಧ್ಯವಲ್ಲ, ಅವರಿಗೆ ಅದನ್ನು ಸರಿಯಾಗಿ ನಿರ್ವಹಣೆ ಮಾಡುವ ಶಕ್ತಿ ಸಾಲದೆಂದು ಹೇಳಿದರು. ನಾನದನ್ನು ಒಪ್ಪಲಾರೆ. ಕಾರಣ ಇಷ್ಟೇನಾವು ಇವತ್ತಿನ ದಿವಸ ಭಾರತದಲ್ಲಿ ಯಾವ ರಾಜ್ಯಾಂಗ ರಚನೆಯಾಗಿದೆಯೋ ಅದರ ಪ್ರಕಾರ ಎಲ್ಲಾ ಅಧಿಕಾರಗಳನ್ನೂ ಜನಗಳಿಗೇ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದೇವೆ. ಶಾಸನ ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ರಚಿಸುವ ಅಧಿಕಾರಪುಷ್ಪ ಪ್ರಜೆಗಳೇ ಇಂದು Sovereign Body ಯಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಹೀಗಿದ್ದು ಅವರು ಒಂದು ದೇಶದ ಅಧಿಕಾರವನ್ನು ಒಂದು ಪ್ರಾಂತದ ಅಧಿಕಾರವನ್ನು ನಿರ್ವಹಿಸತಕ್ಕ ಶಕ್ತಿಯನ್ನು ಹೊಂದಿರಬೇಕಾದರೆ, ಅದೇ ಪ್ರಕಾರ ರಾಜ್ಯಾಂಗವನ್ನು ರಚಿಸಿರಬೇಕಾದರೆ, ನಾವಿಗೇ ಇಲ್ಲಿ ಪ್ರಜೆಗಳಿಗೆ ಇಂಥ ಅಧಿಕಾರಗಳನ್ನು ಚಲಾಯಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಶಕ್ತಿ ಸಾಲದೆಂದು ವಾದ ಬಿತ್ತಿಕೊಂಡರೆ, ಈ ಪ್ರತಿನಿಧಿಗಳನ್ನು (Representative Bodies) ಚುನಾವಣೆ ಮಾಡಿರುವವರಿಗೆ ಶಕ್ತಿಯಿಲ್ಲವೆಂದು ಅಪ್ರತ್ಯಕ್ಷವಾಗಿ ಹೇಳಿದ ಹಾಗಾಯಿತು. ಅದನ್ನು ಬಂಡಿತ ನಾವು ಒಪ್ಪುವುದಕ್ಕಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಒಂದು ವೇಳೆ ಇವತ್ತು ಆ ಅಧಿಕಾರವನ್ನು ನಿರ್ವಹಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಶಕ್ತಿಯಿಲ್ಲದಿರಬಹುದು. ಆದರೆ ಯಾರಿಗೇ ಆಗಲಿ ಅನುಭವ ಬರಬೇಕಾದರೆ ಅವನಿಗೊಂದು ಅವಕಾಶಕೊಟ್ಟು ನೋಡಬೇಕು. ಅದರಲ್ಲಿಯೂ ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಗ್ರಾಮ ರಕ್ಷಣಾಧಿಕಾರವೆಂಬುದು ಈಗಿನ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ಬಹಳ ಪ್ರಾಮುಖ್ಯವಾದುದು. ಈ ಸಂಬಂಧದಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ಜಿಲ್ಲೆಯಲ್ಲಿನ ಗ್ರಾಮಗಳ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯನ್ನೇ ನೋಡುವುದಾದರೆ, ಅದರ ಬಗ್ಗೆ ಇದೇ ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ಬಂದಿರತಕ್ಕ ಚರ್ಚೆಗಳನ್ನು ಪರಿಶೀಲಿಸುವುದಾದರೆ ಸರ್ಕಾರದವರು ಈ ಎಲ್ಲಾ ಗ್ರಾಮಗಳಿಗೂ ಹೋಗಿ ರಕ್ಷಣೆ ಕೊಡುವುದು ಎಷ್ಟು ಅಸಾಧ್ಯವೆಂಬುದು ವ್ಯಕ್ತಪಡುತ್ತದೆ. ಅದಕ್ಕೆ ಬದಲು ನೀವು ಅಲ್ಲಲ್ಲಿ ಪೋಲಿಸ್ ಪಡೆಗಳನ್ನಿಟ್ಟು ಗ್ರಾಮಸ್ಥರಿಗೇ ಬಂದೂಕುಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟು ಸ್ವಲ್ಪ ತರಬೇತು ಮಾಡಿದ್ದರೆ, ನಿಮ್ಮ

ಗ್ರಾಮದ ಶಾಂತಿಯನ್ನು ಕಾಪಾಡುವ ಅಧಿಕಾರ ನಿಮ್ಮದೆಂದು ಹೇಳಿದ್ದರೆ ಎಷ್ಟೋ ಚೆನ್ನಾಗಿತ್ತೆಂದು ಅಲ್ಲಿನ ಅನೇಕ ಜನರು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಈ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಈ ತಿದ್ದುಪಡಿಯು ಬಹಳ ಮುಖ್ಯವಾದುದು. ಈ ಅಧಿಕಾರವನ್ನು ಗ್ರಾಮಪಂಚಾಯಿತಿಗಳಿಗೆ ಕೊಟ್ಟು ಗ್ರಾಮ ರಕ್ಷಣೆ ನಿಮ್ಮ ಜವಾಬ್ದಾರಿ, ನಿಮಗೆ ಬೇಕಾದದ್ದನ್ನು ಪರ್ವದಿನಕ್ಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದು ಹೇಳಿದರೆ ಗ್ರಾಮಗಳಲ್ಲಿ ದಕ್ಷರಾದವರು ಅನೇಕರಿರುತ್ತಾರೆ. ಅವರಲ್ಲೇ ಒಂದು ಸಂಸ್ಥೆಯನ್ನು ಏರ್ಪಡಿಸಬಹುದು. ಶಿಸ್ತು ಬೆಳೆಸಿದರೆ ಬಂಡಿತವಾಗಿಯೂ ಅವರು ತಮ್ಮ ಗ್ರಾಮದ ಶಾಂತಿರಕ್ಷಣೆ ಮಾಡುವ ಅಧಿಕಾರವನ್ನು ನಿರ್ವಹಿಸುವ ಶಕ್ತಿ ಬಂದೇಬರುತ್ತದೆಂಬುದರಲ್ಲಿ ನನಗೆ ಎಷ್ಟೋ ಅನುಮಾನವಿಲ್ಲ. ಇದನ್ನು ನಿರ್ವಹಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಶಕ್ತಿಯಿಲ್ಲವೆನ್ನುವುದಾದರೆ, ಈ ಬಿಲ್ಲು ಮೂಲಕ ಅವರಿಗೆ ವಹಿಸಬೇಕೆಂದಿರತಕ್ಕ ಇನ್ನೂ ಮಹತ್ತರವಾದ obligatory duties ವಿಷಯವನ್ನು ಹೇಳಬೇಕು. ಉದಾಹರಣೆಗಾಗಿ ಹೇಳುವುದಾದರೆ, 23ನೆಯ ಕ್ಯಾಪಿನ್ ಪ್ರಕಾರ, ಪೆಡ್ಲೋರ್ ಪಂಗಡದವರ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಕಾರ್ಯವನ್ನು ಇವರಿಗೆ ವಹಿಸಿದ್ದೀರಿ. ಇದು ಮಹತ್ತರವಾದ ಜವಾಬ್ದಾರಿ. ಇಂಥ ಮುಖ್ಯವಾದ ಜವಾಬ್ದಾರಿಯನ್ನೇ ಅವರಿಗೆ ಕೊಟ್ಟಿರುವಾಗ, ಅವುಗಳನ್ನು ನಿರ್ವಹಿಸಬಲ್ಲವರು ಶ್ರೀಮಾನ್ ಜೋಯಿಸರು ಈ 25 ಮತ್ತು 26ನೆಯ ಕ್ಯಾಪ್‌ಗಳಲ್ಲಿ ಸೂಚಿಸಿರತಕ್ಕ ಅಧಿಕಾರಗಳನ್ನು ಅವರು ನಿರ್ವಹಿಸುವುದಿಲ್ಲವೆಂದು ಹೇಳುವುದನ್ನು ಒಪ್ಪುವುದಕ್ಕಾಗುವುದಿಲ್ಲ.

ಆದರೆ, 27ನೆಯ ಕ್ಯಾಪಿನ್ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಸ್ವಲ್ಪ ಮಟ್ಟಿಗೆ ಭಿನ್ನಾಭಿಪ್ರಾಯವಿದೆ. ಅದರಲ್ಲಿ ಕೂಡ ಆ ಜನಗಳಿಗೆ ಅಧಿಕಾರ ಕೊಟ್ಟು ಹಳ್ಳಿಗಳಲ್ಲಿನ ದಾವೆಗಳನ್ನು ಇತ್ಯರ್ಥಮಾಡಬೇಕೆಂದರೆ, ಅವರಿಗೆ ಅಂಥ ಶಕ್ತಿಯಿಲ್ಲವೆಂದು ಹೇಳುವುದಕ್ಕಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಅದರಲ್ಲಿಯೂ ಅವರು ತೀರ್ಮಾನಕೊಟ್ಟರೆ ಅದು ಪೂರ್ಣ common sense ಮೇಲೆ ಸ್ಥಳದ ವಿದ್ಯಮಾನಗಳನ್ನು ತೀರ್ಮಾನಿಸಿಕೊಂಡು ಧರ್ಮದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಕೊಟ್ಟ ತೀರ್ಮಾನಿರುತ್ತದೆ. Error of judgment ಬಹಳ ಕಡಿಮೆಯೆಂದೇ ಹೇಳಬೇಕು. ಅದೇ ಕೋರ್ಟುಗಳಲ್ಲಾದರೆ ತಪ್ಪು ಯಾರದೆಂದು ಸರಿಯಾಗಿ ನೋಡುವ ಸ್ಥಳ ವಿದ್ಯಮಾನಗಳನ್ನರಿಯದೆ ಮಾಡದೆ ತೀರ್ಪು ಕೊಟ್ಟು ಬಿಡಬಹುದು. ಆದರೂ ಒಂದು ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಇದನ್ನು ಒಪ್ಪದಿರಬೇಕಾಗಿದೆ. ಯಾವಾಗಲೂ ಸಾಧ್ಯವಾದಮಟ್ಟಿಗೂ ನ್ಯಾಯಾಂಗವೂ ಕಾರ್ಯಾಂಗವೂ ಬೇರೆಯಾಗಿರಬೇಕು. ನ್ಯಾಯಾಂಗಕ್ಕಿರತಕ್ಕ ಅಧಿಕಾರವನ್ನು ನಾವು ಯಾವ ಸಂಸ್ಥೆಯೂ ಚಲಾಯಿಸುವ ರೀತಿ ಮಾಡಕೂಡದು. ನನ್ನ ದೃಷ್ಟಿಯಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಈಗ ಬೆಂಚ್ ಕೋರ್ಟುಗಳು ತೀರ್ಮಾನಮಾಡಬೇಕೆಂದಿರುವ ಕಾನೂನು ಪದ್ಧತಿಯನ್ನು ತಪ್ಪಿಸಿ ಅದನ್ನೂ ನ್ಯಾಯವಾದ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಕೋರ್ಟುಗಳಿಗೇ ಹೋಗುವಂತೆ ಮಾಡುವುದು ಸೂಕ್ತವೆಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಈ ಒಂದು ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಮಟ್ಟಿಗೆ ನ್ಯಾಯಾಂಗ ಬೇರೆಯಾಗಿಯೇ ಇರಬೇಕೆಂದು ನಾನು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ನ್ಯಾಯಾಂಗಕ್ಕೂ ಕಾರ್ಯಾಂಗಕ್ಕೂ ಸಂಬಂಧವಿರಬಾರದು. ಅದರಿಂದ 27ನೆಯ ಕ್ಯಾಪ್ ಅನಾವಶ್ಯಕ, ಬಾಕಿ 25, 26ನೆಯ ಕ್ಯಾಪ್‌ಗಳನ್ನು ಸಭೆಯವರು ಒಪ್ಪುವುದು ಸೂಕ್ತವೆಂದು ಹೇಳಿ ನಾನು ಈ ಸೂಚನೆಯನ್ನು ಅನುಮೋದಿಸುತ್ತೇನೆ.

ಶ್ರೀ ಎಂ. ಎಂ. ನಂಜರಾಜ ಅರಸಿನವರು (ಮೈಸೂರು ಜಿಲ್ಲೆ).—ಅಧ್ಯಕ್ಷರೇ, ನನ್ನ ಮಾನ್ಯ

ಸ್ವೈಕತರನೇಕರು ಈ ತಿದ್ದುಪಡಿಗೆನ್ನು ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ ಕೆಲವರು ಇದರ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ತಮ್ಮ ಹೆದರಿಕೆಯನ್ನು ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಹಳ್ಳಿಗಳಲ್ಲೇನೋ ಇದರಿಂದ ವಾರ್ಷಿಕ ವೈಷಮ್ಯಗಳು ಹುಟ್ಟಿಕೊಳ್ಳಲು ಅವಕಾಶವಾಗುತ್ತದೆಂಬುದೇ ಆ ಅಂಶ. ಇದೇ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ 1947ನೆಯ ಇಸವಿ ಆಗಸ್ಟ್ 15ಕ್ಕೆ ಮೊದಲು ಬಿಟ್ಟವರು ನಮ್ಮ ದೇಶಕ್ಕೆ ಸ್ವರಾಜ್ಯ ಕೊಡುವ ಮೊದಲು, ಸ್ವರಾಜ್ಯ ನಮಗೆ ಕೊಟ್ಟು ಬಿಟ್ಟ ನಮ್ಮ ನಮ್ಮಲ್ಲೇ ಜಗಳ ಕಟ್ಟಾಟಗಳುಂಟಾಗಿತ್ತುವೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಸ್ವರಾಜ್ಯ ಕೊಡುವುದಿಲ್ಲ ಎಂದು ವಾದಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರು ಆದರೆ ವಾದವನ್ನು ಇಂದು ನಮ್ಮಲ್ಲೇ, ನಮ್ಮ ಜನರೇ ಸಾಲದ್ದಕ್ಕೆ ಸುಸಂಸ್ಕೃತರೂ ಎದ್ದಾವಂತರೂ ಆಗಿರುವವರು ಈ ಅಧಿಕಾರವನ್ನು ಜನರಿಗೆ ಕೊಡುವ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಹೇಳಿದರೆ ಆಶ್ಚರ್ಯವಾಗುತ್ತದೆ. ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಏನು ಭಾವನೆ ಬಂದಿಯೆಂದರೆ ಎಷ್ಟು ಎಷ್ಟು ಸುಖಗಳಲ್ಲೂ ಒಂದಿನ್ನೋ ಒಂದು ದಿಗ್ಗಿ ಪಡೆದವರೇ ದೇಶದ ಆಡಳಿತವನ್ನು ನಡೆಸಬಲ್ಲರು, ಅವರೇ ಮೇಧಾವಿಗಳು, ಪ್ರತಿಭಾವಂತರು, ಇತರೇ ಜನಗಳಿಲ್ಲ ಮೃಗಗಳು, ಮೂಢರು ಎನ್ನುವ ಭಾವನೆ ಬಂದಿದೆ. ಇಂದು ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಶೇಕಡ 80ರಷ್ಟು ಜನರು ಹಳ್ಳಿಗಾಡಿನಲ್ಲಿದ್ದಾರೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ನೀವು ಹೇಳುವ ರೀತಿಯಲ್ಲೇ ಹೋಗುವುದಾದರೆ ಇನ್ನು ನೂರು ವರ್ಷಗಳಾದರೂ ನಮ್ಮ ದೇಶ ಹೀಗೇ ಇರುತ್ತದೆ. ಮಹಾತ್ಮಾ ಗಾಂಧಿಯವರು ಹಳ್ಳಿಗಳಿಗೆ ಹೆಚ್ಚು ಹೆಚ್ಚು ಅಧಿಕಾರವನ್ನು ವಹಿಸಿ ಗ್ರಾಮಸ್ವರಾಜ್ಯವನ್ನು ಏರ್ಪಡಿಸಬೇಕೆಂದು ಏನು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದರೋ ಆ ಮಹದಾಸೆಗೆ ಕೊಡಲಬೇಕು ಕೊಟ್ಟುಕಾಗುತ್ತದೆ. ಈಗ ಯಾವ ರಾಜ್ಯಾಂಗವನ್ನು ನಾವು ಮಾಡಿದ್ದೇವೋ ಆ ರಾಜ್ಯಾಂಗದಲ್ಲಿ ಇಂಥ ಒಂದು ಸಮಾಜ ಪದ್ಧತಿ ಜಾರಿಗೆ ತರಬೇಕೆಂದಿತ್ತು. ಅನೇಕ ಕಾರಣಗಳಿಂದ ಅದಕ್ಕೆ ವ್ಯತಿರಿಕ್ತವಾಗಿ ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯಾಂಗವೇರ್ಪಟ್ಟಿದೆ. ಆದರೆ ನಮ್ಮ ಸರ್ಕಾರದವರು ಆಗಲೂ ಕೂಡ ಎಲ್ಲೆಂದೇಲಿ ಕೃತ ಆಡಳಿತ ಬೇಕೆಂದು ಎಷ್ಟೋ ಸಲ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದರು. ಆ ರಾಜ್ಯಾಂಗವನ್ನು ನಾವೇ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ನಮಗೇ ಅಧಿಕಾರವಿದ್ದಿದ್ದರೆ ನಾವು ಬಂಡಿತವಾಗಿಯೂ ಅದನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೆವು. ಅವತ್ತು ಅದನ್ನು ಮಾಡಲು ಆಗದೆ ಹೋದದ್ದರಿಂದ ಇವತ್ತು ಸಮ್ಪರ್ಕಾರದವರು ಜನಗಳಿಗೆ ಅಧಿಕಾರ ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಈ ಮನೋದೆಯನ್ನು ತಂದಿದ್ದಾರೆ. ಅಂಥಾದ್ದನ್ನು ಸಲಕ್ಕೆ ಸಮಿತಿಯವರು ತೆಗೆದು ಹಾಕಿದ್ದನ್ನು ನೋಡಿ, ನಮ್ಮ ಸ್ವೈಕತರು ಕೆಲವರು ಆಗಲೇ ಅಧಿಕಾರವನ್ನು ಬಲಗೈಯಲ್ಲಿ ಕೊಟ್ಟರು ಎದ್ದೆತ್ತಿಯಲ್ಲಿ ಕಿತ್ತಾಕೊಂಡರು ಎಂದು ಹೇಳಿದರು. ಸರ್ಕಾರದವರು ಮನೋದೆಯಲ್ಲಿ ಈ ಅಧಿಕಾರವನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದರೂ ಸೆರೆಕ್ಕೆ ಸಮಿತಿಯವರು ಏನೋ ಒಂದು ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಇದನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿಲ್ಲ. ಇದರಿಂದ ಕಟ್ಟಿನ ಜರಿಯನ್ನು ರಸಕಂಡಿ ನಿಜೆಯನ್ನು ಮಾತ್ರ ಕೊಟ್ಟು ಹಾಗಾಗಿದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಈ ತಿದ್ದುಪಡಿಯನ್ನು ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡು ಈ ಮನೋದೆಯನ್ನು ಜಾರಿಗೆ ಕೊಡುವುದರಿಂದ ಏನೂ ಕೊಳ್ಳೇಹೋಗುವುದಿಲ್ಲ. ಒಂದುವೇಳೆ ಏನಾದರೂ ತೊಂದರೆಯಾದರೆ ನಮ್ಮ ಕೈಯಲ್ಲೇ ಅಧಿಕಾರ ಎಿರುತ್ತದೆ. ಅವ್ಯವಸ್ಥೆಯೇನಾದರೂ ಆದರೆ ಪುನಃ ಮಾರ್ಪಾಟು ಮಾಡುವ ಅಧಿಕಾರ ಈ ಶಾಸನ ಸಭಾ ಸದಸ್ಯರಿಗೆ ಇದ್ದೇ ಇದೆ. ಅಂಶಿಕೆಗೇನೂ ಕಾರಣವಿಲ್ಲ. ನಮ್ಮ ಮಾನ್ಯ ಸ್ವೈಕತರು ಕೆಲವರು ಹೇಳಿದಂತೆ ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ರಾಯರ್ ವೃತ್ತಿಯಲ್ಲಿರುವವರೇ ಹೀಗೆ ಹೇಳುವರು. ಅವರ ದೃಷ್ಟಿಯಲ್ಲಿ ರಾಯರುಗಳು

ಮಾತ್ರವೇ ನ್ಯಾಯ ತೀರ್ಮಾನಕ್ಕೆ ಸರಿಯಾದ ಸೇವೆ ಮಾಡಲು ಆಹ್ವಾನ ಎಂದು ಭಾವನೆ ಇರುವಂತಿದೆ. ಅವರು ಹೇಳಿರುವ ಹಾಗೆ ಅದು ಸೇವೆಯಲ್ಲಿ ಜೀವನ ಕ್ಯಾಗಿ ಅವಲಂಬಿಸಿರುವ ವೃತ್ತಿ. ಹಳ್ಳಿಯ ಜನಗಳೂ ಬುದ್ಧಿವಂತರು, ಅನುಭವಸ್ಥರು. ಅವರು ಎಲ್ಲಾ ಕಲಹಗಳನ್ನೂ ಬಹಳ ಸಮರಸತೆಯಿಂದ ತೀರ್ಮಾನ ಮಾಡಬಲ್ಲವರಾಗಿದ್ದಾರೆಂಬುದನ್ನು ನಾವು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳಬೇಕು.

ಈಗ ಹಳ್ಳಿಗಳ ಸ್ಥಿತಿಗತಿಯೇನಾಗಿದೆಯೆಂದರೆ ಅವರು ರಾಯರ್ಗಳ ಮನೆ ಬಾಗಲಗೆ ತಿರುತಿರುಗಿ ದಿನೇ ದಿನೇ ಹಿನ್ನೆತ್ತಿಗೆ ಬರುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಇದನ್ನೆಲ್ಲಾ ನೋಡಿದರೆ ಮಹಾತ್ಮಾಗಾಂಧಿಯವರು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದ ಮಾತುಗಳು ಸೇಕಡ 99ರಷ್ಟು ನಿಜವಾಗಿ ಕಂಡುಬರುತ್ತಿವೆ. ಆದುದರಿಂದಲೇ ಅವರು ಈ ತೆರನಾದ. ಅವಕಾಶಗಳನ್ನು ಗ್ರಾಮಪಂಚಾಯಿತಿಗಳಿಗೆ ವಹಿಸಿ ಇದನ್ನು ರಾಮ ರಾಜ್ಯವನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಬೇಕೆಂಬ ಅಸೆ ಅವರಿಗೆ ಬಹಳ ವಾಗಿತ್ತು. ಹೀಗೆ ಮಾಡಿದರೆ ಕೋರ್ಟಿನಲ್ಲಿ ದೊರೆಯ ಬಹುದಾದ ನ್ಯಾಯಕ್ಕಿಂತಲೂ ಶ್ರೇಷ್ಠವಾದ ಮತ್ತು ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಒಂದು ಸರ್ವಸಮ್ಮತವಾದ ನ್ಯಾಯದೊರೆಯಲು ಅವಕಾಶವಾಗುತ್ತದೆ. ಇದರಿಂದ ಗ್ರಾಮದ ಜನಗಳಿಗೆ ಆಗತಕ್ಕ ಲಕ್ಷಾಂತರ ಕೊಪಾಯಿಗಳ ಖರ್ಚು ಸಹ ಉಳಿಯಲು ಅವಕಾಶವಾಗುತ್ತೆ. ನಾನು ಆತ್ಮಪ್ರಶಂಸೆ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದೇನೂ ಹೇಳುತ್ತಿಲ್ಲ. ನಮ್ಮ ಗ್ರಾಮದ ಸುತ್ತಮುತ್ತಿನ ಸುಮಾರು 10-15 ಹಳ್ಳಿಗಳವರು ಕೋರ್ಟಿಗೆ ಹೋಗಿ ವ್ಯವಹಾರಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದಿದ್ದ ಅನೇಕ ಮೊಕದ್ದಮೆಗಳನ್ನು ಆಯಾಯ ಗ್ರಾಮಗಳ ಪಂಚಾಯಿತಿ ಮೂಲಕವೇ ತೀರ್ಮಾನ ಮಾಡಿ, ಅವರಿಗೆ ಲಕ್ಷಾಂತರ ರೂಪಾಯಿಗಳು ಅನಾ ಯಾಸವಾಗಿ ಖರ್ಚಾಗುತ್ತಿದ್ದನ್ನು ಉಳಿಸಿಕೊಳ್ಳುವ ಸಂದರ್ಭಗಳೂ ಅನೇಕವಾಗಿವೆ. ಕೋರ್ಟಿನ ವ್ಯವಹಾರದಲ್ಲಿ ಗೆದ್ದವನು ಸೋತಂತೆಯೂ, ಸೋತವನು ಸತ್ತಂತೆಯೂ ಎಂದುದಾಗಿ ಹಳ್ಳಿಗಳ ಕಡೆ ಹೇಳತಕ್ಕ ವಾದಿಕೆಯುಂಟು. ಹೀಗೆ ಕೋರ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಆಗತಕ್ಕ ನ್ಯಾಯತೀರ್ಪುಗಳೆಲ್ಲಾ ವಕೀಲರ ಚಾಕಚಕ್ಯತೆಯ ಮೇಲೆ ಹೋಗುತ್ತದೆಯೇ ಶಿವಾಯ ಸ್ವರ್ಗದಲ್ಲಿ ನಡೆದ ನಿಜವಾದ ಎದ್ದಮಾನಗಳ ಮೇಲೆ ಹೋಗುವುದಿಲ್ಲ. ಹಳ್ಳಿಗಳಲ್ಲಿ ಕನಿಷ್ಠ ಪಕ್ಷ ನಾರಾಯ ಜನ ಸತ್ಯವಂತರುಗಳಾದರೂ ಇಲ್ಲವೇನು! ಹಳ್ಳಿಗಳಲ್ಲಿ ಲಾಭದೊಡ್ಡದಾಗಿ ಹೆಚ್ಚು. ಅವರುಗಳಿಗೆ ನ್ಯಾಯಹೇಳಿ ಒಪ್ಪಿಸತಕ್ಕದ್ದೇ ಬಹಳ ಕಠಿಣವೆಂದು ಕೆಲವರು ವಾದಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ ಇನ್ನು ಮುಂದೆಲ್ಲಾ ಆಗತಕ್ಕ ಚಿನ್ನಾವಣೆಗಳು ಕೇವಲ ವಯಸ್ಕರ ಮತದಾನದ ಮೇಲೆ ನಿಂತಿರುತ್ತವೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಇಂಥಾ ವಿಚಾರಗಳೆಲ್ಲಾ ನಮ್ಮ ಜಮಾಬ್ದಾರಿಯನ್ನು ಸರಿಯಾಗಿ ಆರಿತುಕೊಂಡು ಈ ಕೆಲಸಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ನೀವೆ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಹೋಗಬೇಕೆಂದು ಇವುಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ಅವರಿಗೇ ಬಿಟ್ಟುಕೊಡತಕ್ಕದ್ದು ಉಚಿತವಾಗಿದೆ. ಆದರೆ ಶ್ರೀ ಶಿದ್ದೇಶ್ವರಪ್ಪನವರೇನೋ ಮೂರನೆಯ ತಿದ್ದುಪಡಿಯನ್ನು ಎರೋಡಿಸಿ ಘಾತನಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಅದಕ್ಕೆ ಸಾಕಷ್ಟು ಕಾರಣಗಳೂ ಇವೆ. ಅವರಿರತಕ್ಕದ್ದು ಸಂನ್ಯಾಸದ ಗಡಿನಾಡಿನಲ್ಲಿ ಅಲ್ಲವು ಇಂದಿನ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ನೋಡಿಕೊಂಡು ಆಯಿತು ಆ ರೀತಿ ಹೇಳಿರತಕ್ಕದ್ದೂ ಸಹಜವಾಗಿಯೇ ಇದೆ. ಆದಾಗ್ಯೂ ತಾವು ಈಸಾರ್ ಇಂಥಾ ಒಂದು ಅವಕಾಶವನ್ನು ಅವರಿಗೆ ಕೊಟ್ಟು ಒಂದು ಟ್ರಯರ್ ಮಾಡಿ ನೋಡಿ. ನಮಗೆ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ಬಂದನಂತರ ಕಳೆದ ಜನವರಿ 26ರಲ್ಲಿ ಹೊಸ ರಾಜ್ಯಾಂಗ ಶಾಸನವು ಜಾರಿಗೆ

(ಶ್ರೀ ಎಂ. ಎಂ. ನಂಜರಾಜ ಅರಸಿನವರು.) ಇದರ ಬಿಂದುವೆ ಅದರ ಬಗ್ಗೆ ಅದಕ್ಕೆ ಈಗಾಗಲೇ ಇದ್ದು ಪಡೆಗಳು ಬರಲಿಲ್ಲವೆಂದು ಇದರ ಬಗ್ಗೆ ಅದೇ ರೀತಿ ಮುಂದೆ ಬೇಕಾದರೆ ಬದಲಾವಣೆ ಮಾಡಬಹುದು. ಇದಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ ವರದಿ ಈ ಸಭೆಯ ಮಾನ್ಯ ಅಧ್ಯಕ್ಷರ ಅಧ್ಯಕ್ಷತೆಯಲ್ಲಿ ಆಗಿರತಕ್ಕದ್ದಾಗಿದೆ. ಅದರ ರಿಂದ ಇದನ್ನು ತ್ಯಜಿಸುವುದು ಸರಿಯಲ್ಲ. ಈ ಅದ್ವಿ ಪಡೆಯನ್ನು ತಾವೆಲ್ಲರೂ ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದು ನೂಟಿಸು ತ್ತೇನೆ. ಹೀಗೆ ಮಾಡಿದಲ್ಲಿ ಮಹಾತ್ಮಾ ಗಾಂಧೀಜಿಯವರ ಅಭಿಪ್ರಾಯಕ್ಕೆ ಪೂರ್ತಿ ಮನಸ್ಸು ಕೊಟ್ಟು ರಾಮರಾಜ್ಯದ ಸ್ಥಾಪನೆಗೆ ದಾರಿಹಾಕಿದಂತಾಗು ತ್ತದೆ. ಇದರಿಂದ ದೇಶದ ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬ ಪ್ರಜೆಯೂ ತನ್ನ ಜವಾಬ್ದಾರಿಯೆಂಬುದನ್ನು ಅರಿತು ದೇಶಸೇವೆ ಮತ್ತು ದೇಶದ ಉದ್ಧಾರಕ್ಕಾಗಿ ದುಡಿದು ಅವರು ಸ್ವಾವಲಂಬಿಗಳಾಗಲು ಮಾರ್ಗವಾಗುತ್ತದೆ. ನಾನು ಇದನ್ನು ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಅನುಮೋದಿಸುತ್ತೇನೆ.

The Hon'ble Sri K. T. BHASHYAM.

Sir, I think I will be helpful to the Hon'ble Members if I say a few words at this stage. I ought to have spoken a little earlier. The difficulty in accepting this amendment is, that it refers to law and order—rural security including organisation of village guards. Law and Order is essentially the duty of Government and we cannot easily and lightly throw the burden on a village. Of course, if any village comes up to the standard of maintaining the security of the place, nobody objects. But, to put it as a primary duty upon them to look after the security of the village, will be too heavy a strain on the Village Panchayet, particularly when we are just organizing them to bear other additional responsibilities. We will have to give them time to develop strength and gather experience. I very much appreciate the speech of my Hon'ble friend Sri Nanjaraj Urs who said that although it is not obligatory on the villagers, in this place they were wise enough not to go to Courts of Law but have the matter settled among themselves. It is indeed a very wise thing to do. Human nature is such that when you make it obligatory there is opposition to it, whereas if you leave it discretionary they work with zeal and enthusiasm. You prescribe a text-book, boys do not like to read it; leave it as a novel, they read it again and again. These are psychological matters of daily experience. I would therefore suggest that we had

better leave it as discretionary. We do not prevent any village from organizing village security. If they can do so, Government would welcome it. But we do not want to make it an obligatory duty on Village Panchayets to look after the law and order of the place. It is the duty of the Government and the village can help us to do so. So far as the judicial work and the trial of cases are concerned, although it may be only petty cases, it is rather difficult for the Village Panchayet to be entrusted with the work. Therefore we consider that it is not fair to the Village Panchayet to burden it with this work also. The judicial work also has to be conducted by the Government. Besides, it is not a matter which can come under the Village Panchayets and District Boards Act. It must come under the Civil Courts Act. There we may say, the Village Panchayet may decide such and such cases.

So far as multi-purpose co-operative societies are concerned, we welcome every village to form it and we will be very glad indeed. But, we do not want to make it compulsory. We are contemplating Village Panchayet with a 1,000 or 2,000 population. It is really not possible for such a small panchayet to run a multi-purpose co-operative society as efficiently as others can do. But, if they can, so much the better. It all depends upon the people of that village, upon the local leaders. If they do the work, nobody prevents them. We cannot however force them to start a co-operative society. It would fail and that would be a setback to the movement. It is better not to start a co-operative society and fail. We have got all the provisions enabling the villages to do all that the Hon'ble Member Sri Jois has in his view. To say we have ideals before us is one thing and to say that it is a reality is another thing. It takes some time for an ideal to be realised. We have to face the realities of the situation and go slow. We have provided for these developments in the discretionary powers of the Village Panchayets. Therefore, I would request Sri M. N. Jois not to press his amendment.

ಗ್ರಾಮೀಣ ಅಂಶ: ಕೃಷ್ಣಪುನಪುರು (ಕೋಲಾರ ಜಿಲ್ಲೆ).—
ಸ್ವಾಮಿ ಈ ನ್ಯಾಯ ತೀರ್ಮಾನದ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಹಳ್ಳಿ
ಗಳವರಿಗೆ ಈ ಜವಾಬ್ದಾರಿ ಕೊಡುವುದರಿಂದ ನಿಜ
ವಾಗಿಯೂ ನಾವು ಈ ದಿವಸ ಹಳ್ಳಿ ರೈತರಿಗೆ ಒಂದು
ದೊಡ್ಡ ಉಪಕಾರ ಮಾಡಿದಂತಾಗುತ್ತದೆ. ಈ ದಿವಸ
ಹಳ್ಳಿಗಳಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲ ನೋಡಲೇ ಗ್ರಾಮಧರ್ಮ ಮತ್ತು
ಗ್ರಾಮ ರಕ್ಷಣೆಗಳಿಗೆ ಸರಿಯಾಗಿ ಒಬ್ಬರೂ ನಿಗಾ
ಕೊಡುತ್ತಿಲ್ಲ. ಗ್ರಾಮದಲ್ಲರತಕ್ಕ ಅನೇಕ ಪುಂಡರು
ಗಲು ಗ್ರಾಮದ ಜನರ ಮಾತಿಗೆ ಬೆರೆ ಆಗಲೇ
ಏನೊಂದು ಮಾರ್ಗವೇ ಆಗಲೇ ಇವುಗಳನ್ನು
ದನ್ನೊ ಕೊಡದೆ ಅವರು ಅದಿದ್ದೇ ಆಟವಾಗಿ
ಹೋಗಿದೆ. ಹೀಗಾಗಿ ಗ್ರಾಮದಲ್ಲಿ ಏನೊಂದು
ಕೆಲಸ ಕಾರ್ಯಗಳಾಗಬೇಕಾಗಿದ್ದರೂ ಅವುಗಳಿಗೆ
ಬೆಂಬಲವಿಲ್ಲ ಹಳ್ಳಿ ಮುಖಂಡರ ಮಾತಿಗೆ ಬೆರೆಯಿಲ್ಲ
ವಾಗಿದೆ. ಹೀಗೆಲ್ಲಾ ಆಗುತ್ತಿದ್ದರೆ ಕೃಷ್ಣಪುರು ಕೆಲಸ
ಮಾಡತಕ್ಕ ಜನರಿಗೆ ಯಾವ ಒಂದು ನೆಮ್ಮದಿಯೂ ಇಲ್ಲ
ದಂತಾಗಿ ಅವರು ಕೂಡ ಸೋಮಾರಿಗಳಾಗಿ ತಿರು
ಗಾಡಲು ಅವಕಾಶವಾಗುತ್ತದೆ. ನಾನು ಅಲ್ಲಲ್ಲಿ
ಕೆಲವರನ್ನು ಕೇಳಿದ್ದಕ್ಕೆ ಅವರು ಸ್ವಾಮಿ ನಾವೇಕೆ
ಕೃಷ್ಣಪುರು ಕೆಲಸ ಮಾಡಬೇಕು ಹಾಗೇನಾದರೂ
ಮಾಡಿದರೆ ಊರಿನಲ್ಲರತಕ್ಕ ಪುಂಡು ಜನರು ಆ ಬೆಳೆ
ಯನ್ನೆಲ್ಲಾ ಕದ್ದು ಕಿತ್ತುಕೊಂಡು ಹೋಗುತ್ತಾರೆ,
ಇಲ್ಲವೇ ದನಕರುಗಳನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಮೇಯಿಸಿ ಬಿಡುತ್ತಾರೆ,
ಅದ್ದರಿಂದ ನಾವು ಅಷ್ಟು ಶ್ರಮ ಪಡುವುದರಲ್ಲಿ ಸುಖ
ವೇನಿದೆಯೆಂಬುದಾಗಿ ಕೇಳಿದರು. ಹೀಗೆ ಆಗಲು
ಇದಕ್ಕೆಲ್ಲಾ ಕಾರಣ ಆ ಗ್ರಾಮದ ಮುಖ್ಯಸ್ಥರ ಮಾತಿಗೆ
ಬೆರೆ ಇಲ್ಲದಿರುವುದೇ ಆಗಿದೆ. ಈಗಲೂ ಕೆಲವು ಕಡೆ
ಹಳ್ಳಿಯಲ್ಲಿ ಮಾಡತಕ್ಕ ಪಂಚಾಯತಿಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಅಲ್ಲರವ
ಜನರು ಆಯಾಯ ಗ್ರಾಮಗಳಲ್ಲಿ ನಡೆಯತಕ್ಕ ಸಣ್ಣ
ಪುಟ್ಟ ತಕ್ಕೀರುಗಳನ್ನು ತೀರ್ಮಾನ ಮಾಡಲು,
ಇಂದಿಯಾ ಕೃಷಿ ಸಂಘದ ಕೋಡನ್ನು ಬದಲಿ ಇದ್ದಾಗ್ಯೂ
ಕೋರ್ಡಿನಲ್ಲಿ ನದ್ರಿ ತಕ್ಕೀರುಗಳನ್ನು ಹೀಗೆ ವಿಚಾರಣೆ
ಮಾಡಿ ಒಂದು ಶಿಕ್ಷೆಯನ್ನು ವಿಧಿಸುತ್ತಾರೋ ಅದ
ಕ್ಕಿಂತಲೂ ಮಹನತ್ತಾದ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಪಂಚಾಯತಿ
ಮಾಡಿ ಶಿಕ್ಷೆ ಮಾಡಲು ಶಕ್ತರಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಅವರು
ಆಚರಿಸತಕ್ಕ ವಿಧಾನ ಸಾಮಾನ್ಯ ರೀತಿಯಲ್ಲಿದ್ದಾಗ್ಯೂ
ಪರಿಣಾಮದಲ್ಲಿ ಬಹಳ ಹೆಚ್ಚಿನದಾಗಿರುತ್ತದೆ. ತೆರಿಗೆ
ನಲ್ಲಿ ಸಂಬಂಧವಾಗಿ ಒಂದು ಗಾದೆಯನ್ನು ಹೇಳು
ತ್ತಾರೆ. ಏನೆಂದರೆ— ದೋಸಕಾಯಿ ದೋಗನಿಕಿ
ದೋಂಚಪಟ್ಟು, ಮಾಮಡಿಕಾಯಿ ದೋಗನಿಕಿ ಮಂಚ
ಪಟ್ಟು ಎಂಬುದಾಗಿ. ಆದ್ದರಿಂದ ಇಂಥಾ ತಕ್ಕೀರು
ಗಳನ್ನು ಫೈನಲ್ ಮಾಡಲು ಆ ಜನಗಳಿಗೂ ಕೂಡ
ಕಾನೂನಿನ ಜೀವಾಳ ಏನೆಂಬುದು ಗೊತ್ತಿದ್ದೇ ಇದೆ.
ಇಂಥಾ ಭೀತಿಯಿಂದ ಧರ್ಮದ ಕಿತ್ತದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಈ
ದಿವಸ ಕೂಡ ಅನೇಕ ಗ್ರಾಮಗಳಲ್ಲಿ ಜನರು ನ್ಯಾಯ
ರೀತಿಯಿಂದ ನಡೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಅನೇಕ ಗ್ರಾಮ
ಗಳಲ್ಲಿ ಈಗಲೂ ತಪ್ಪಿತಸ್ಥರಿಗೆ ಜುಲ್ಮಾನೆ ಹಾಕು
ತ್ತಾರೆ. ತಪ್ಪು ಮಾಡಿದ ತಕ್ಷಣ ಪಂಚಾಯತಿ ಸೇರಿ
ನ್ಯಾಯ ಫೈನಲು ಮಾಡಿ ತಪ್ಪಿತಸ್ಥನಿಂದ ದಂಡ
ವಸೂಲು ಮಾಡಿ ಅದನ್ನು ದೇವಸ್ಥಾನಕ್ಕೋ ಅಥವಾ
ಬೇರೆ ಕಾರ್ಯಕ್ಕೋ ಕೊಡುತ್ತಾರೆ. ಈಗ ಸ್ವಲ್ಪ
ತಿಳುವಳಿಕೆ ಬಂದು ಕೆಲವು ಕಡೆ ಪಂಚಾಯತರು ಹೇಳಿದ
ಮಾತು ಕೇಳದೆ ಕೆಲವರು ಪಂಚಾಯತಿ ತೀರ್ಮಾನ
ವಾದ ಮಾರನೆಯ ದಿನ ಹೋಗಿ ರಾಯರು
ನೋಟೀಸು ಕೊಡಿಸುತ್ತಾರೆ. ಗ್ರಾಮದ ಮುಖಂಡರು
ಕೋರ್ಡಿಗೆ ಬಂದೇಕೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಹೀಗಾಗಿ

ಗ್ರಾಮದಲ್ಲಿ ಪಂಚಾಯತರಿಂದ ದೊರೆಯುವ ಸ್ವಾಮಿ
ಕೋರ್ಡಿನಲ್ಲಿ ದೊರಕದೆ ಇದ್ದು ಕೃಷ್ಣಪುರು ಬಂದಿದೆ.
ಇದಕ್ಕೆಲ್ಲಾ ಕಾನೂನು ಬಲವಿದ್ದು ಕಾರ್ಯಕ್ರಮ
ನಡೆಯಬೇಕೆಂದರೆ ಬಹಳ ಅನಾನುಕೂಲವಾಗುತ್ತದೆ.
ಈ ಚಿಕ್ಕ ಪುಟ್ಟ ಅಧಿಕಾರಗಳನ್ನು ಕೊಡುವುದರಿಂದ
ಸದುಪಯೋಗಪಡಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೋ ಇಲ್ಲವೋ ಎಂದು
ಸಂಶಯಪಡಬಾರದು. ಅನೇಕ ಕಡೆ ಗ್ರಾಮದ ಕಟ್ಟು
ಕಟ್ಟಿಗೆ ಹದರುತ್ತಾರೆ. ನಾನು ಚಿಕ್ಕವನಾಗಿದ್ದಾಗ
ಒಂದು ಸನ್ನಿವೇಶ ಜರುಗಿತು. ಒಂದು ಪಂಚಾಯತಿ
ಆಗುವಾಗ ಒಬ್ಬ ಪುಟ್ಟ ರಾಯರು ಸುಳು ಸಾಕ್ಷಿಯನ್ನು
ಕರೆದುಕೊಂಡು ಬಂದಿದ್ದ. ಆದರೆ ಆ ಸಾಕ್ಷಿಯು ಹೇಳಿಕೆ
ಕೊಡುವಾಗ ಸತ್ಯವಾಗಿ ಹೇಳುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ ಎಂದು ಕೇಳಿ
ದಾಗ ತನ್ನ ಗ್ರಾಮದವರ ಮುಂದೆ, ತಾನು ಹುಟ್ಟಿದ
ಗ್ರಾಮದಲ್ಲಿ ದೇವರ ಮುಂದೆ ಸುಳು ಹೇಳಲು ಮನಸ್ಸು
ಬಾರದೆ ನಿಜವನ್ನೇ ಹೇಳಬಿಟ್ಟನು. ಆದರೆ ಕೋರ್ಡಿನಲ್ಲಿ
ಮ್ಯಾಜಿಸ್ಟ್ರೇಟರು ಮುಂದೆ ಹೇಳುವಾಗ ಸತ್ಯವಾಗಿ
ಹೇಳುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ ಎಂದು ಕೇಳಿದಾಗ ಸತ್ಯವಾಗಿ ಹೇಳು
ತ್ತೇನೆ ಎಂದು ಸುಳು ಸಾಕ್ಷಿಯನ್ನು ಹಿಂದು ಮುಂದು
ನೋಡದೆ ಹೇಳಬಿಡುತ್ತಾನೆ. ಐದು ರೂಪಾಯಿಗಳು
ಕೊಟ್ಟರೆ ಸಾಕು, ಸುಳು ಸಾಕ್ಷಿಯನ್ನು ಹೇಳಲು
ಒಂದು ಹಳ್ಳಿಯಲ್ಲಿ 150 ಜನರು ಬೇಕಾದರೂ ಬರು
ತ್ತಾರೆ. ಅದೂ ಅಲ್ಲದೆ ಸಣ್ಣ ಪುಟ್ಟ ತಕರಾರುಗಳು
ಹೈಕೋರ್ಟಿನವರೇಗೂ ಹೋಗಿ ಬಹಳ ಕಾಲ ವ್ಯರ್ಥ
ವಾಗುತ್ತದೆ. ಒಂದು ಗ್ರಾಮದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಕಳ್ಳತನ,
ಒಂದು ಜಗಳ ಆದರೂ ಕೋರ್ಡಿಗೆ ಬರಬೇಕು. ಹಾಗೆ
ಹೋದರೆ ನ್ಯಾಯವೂ ಅನೇಕ ವೇಳೆ ದೊರೆಯುವುದಿಲ್ಲ.
ಇದರಿಂದ ರೈತರಲ್ಲಿ ಜಿಡ್ಡಿಗೇ ಕಾರಣವಾಗುತ್ತದೆ.
ಒಂದು ಹುಣಿಸಮರದ ವಿಷಯಕ್ಕಾಗಿ ಹೈಕೋರ್ಟಿನ
ವರೆಗೆ ಹೋಗಿರುವ ನಿದರ್ಶನವಿದೆ. ಪಂಚಾಯತಿ
ಗಾದರೆ ಸ್ವಲ್ಪ ವಿದ್ಯವಾನ ಗೊತ್ತಿರುವುದರಿಂದ ನ್ಯಾಯ
ದೊರಕುತ್ತದೆ. ಆದರೆ ಕೋರ್ಡಿನ ಜಿಡ್ಡಿಗಳಿಗೆ ಯಾವ
ವಿಷಯವೂ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲದಿರುವುದರಿಂದ ಅವರು ಸಾಕ್ಷಿ
ಗಳು ಕೊಡುವ ಹೇಳಿಕೆ ಮೇಲೆ ಆಧಾರ ಪಡಬೇಕಾಗು
ತ್ತದೆ. ಸುಳು ಸಾಕ್ಷಿಗಳು ಬೇರೆ ಇರುವುದರಿಂದ ನಿಜ
ವಾದ ಸಂಗತಿ ತಿಳಿಯುವುದಿಲ್ಲ. ಮರವಿಲ್ಲದಿದ್ದರೂ
ಕೇಸು ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಿದೆ. ಅದರಿಂದ ಕೋರ್ಡಿನಲ್ಲಿ
ಸರಿಯಾಗಿ ನ್ಯಾಯ ದೊರಕುವುದಿಲ್ಲ. ಹೀಗಾಗಿ
ರುವ ನಿದರ್ಶನಗಳು ಎಷ್ಟೋ ಇವೆ. ರಾಯರುಗಳಿಗೆ
ಅಥವಾ ಜಿಡ್ಡಿಗಳಿಗೆ ನಿಜವಾದ ವಿಚಾರ ಗೊತ್ತಾಗು
ವುದಿಲ್ಲ. ಸುಳು ಸಾಕ್ಷಿಗಳಿಂದ ನಿರಪರಾಧಿಗಳಿಗೆ ಶಿಕ್ಷೆ
ಯಾಗಿ ಅಪರಾಧವನ್ನು ನಿಜವಾಗಿಯೂ ತಪ್ಪಿಸಿ
ಕೊಂಡಿರುವ ಅನೇಕ ನಿದರ್ಶನಗಳಿವೆ. ಈ ಎಲ್ಲಾ
ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಗ್ರಾಮಗಳಲ್ಲಿ ದೊಡ್ಡ ಮನುಷ್ಯರಿಗೆ ಸರಿ
ಯಾದ ಮಾನಕ್ಕೆ ದೊರೆತು ಕಾಯಿದೆ, ಕಟ್ಟು ಕಾನೂನು
ಕೊಂಡು ಬರಬೇಕಾದರೆ ಅವರಿಗೆ ಪಹಾಯಿವಾಗಿ
ಕಾನೂನಿನ ಬಲ ಇರಬೇಕು. ಅನೇಕ ಗ್ರಾಮ
ಗಳಲ್ಲಿ ಈ ಕಾನೂನು ಬಲವಿಲ್ಲ. ನೂರಾರು ಗ್ರಾಮ
ಗಳಲ್ಲಿ ಕಾನೂನು ಬಲವಿದ್ದರೆ ಗ್ರಾಮ ಧರ್ಮವನ್ನು
ಸರಿಯಾಗಿ ನಡೆಸಿಕೊಂಡು ಹೋಗಲು ಅವಕಾಶವಾಗು
ವುದರಿಂದ ಅದನ್ನೊದಗಿಸಿ ಉಪಕಾರ ಮಾಡಬೇಕು.
ಏಡನೆಯದು ನಮಗ್ಗೆ ಸೇವಾ ನಹಕಾರ ಸಂಘದ
ವಿಚಾರ. ನಮ್ಮ ತಾಲ್ಲೂಕಿನಲ್ಲಿ ಈಗ 25 ಪಂಚಾಯತಿ
ಗಳನ್ನು ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಅವಕ್ಕೆಲ್ಲಾ ಸಹಾಯವಾಗು
ವಂತೆ 25 ಸಹಕಾರ ಸಂಘಗಳನ್ನು ಚಿಕ್ಕ ಚಿಕ್ಕದಾಗಿ
ಮಾಡುವುದರಿಂದ ಏನೂ ಅನರ್ಥವಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಅದ
ರಿಂದ ಬಹಳ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಕೆಲಸವೂ ನಡೆಯುತ್ತದೆ ಮತ್ತು

(ಶ್ರೀ ಎಂ. ವಿ. ಕೃಷ್ಣಪ್ಪನವರು.)

ಜನರಿಗೂ, ಪಂಚಾಯತಿಗಳಿಗೂ ಉತ್ಕೃಷ್ಟ ಬರುತ್ತದೆ ; ನಹಕರಿಸಿ ಎಲ್ಲರೂ ಪ್ರಯತ್ನ ಪಡಲು ಅನುಕೂಲವಾಗುತ್ತದೆ. ಬೇಕಾದ ವಸ್ತುಗಳನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬಹುದು. ಕೃಷ್ಣತನಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶವಿರುವುದಿಲ್ಲ. ಗ್ರಾಮದಲ್ಲಿರುವ ಪದಾರ್ಥಗಳು ಕೃಷ್ಣವಾರಿಯಲ್ಲಿ ಸಾಗಿ ಹೋಗಲು ಅನ್ಯವಿರುವುದಿಲ್ಲ. ಆದ್ದರಿಂದ ನಹಕಾರ ಸಂಘಗಳನ್ನು ಕಡ್ಡಾಯವಾಗಿ ವಿರ್ಪಡಿಸಿದರೆ ಬಹಳ ಉಪಕಾರವಾದಂತಾಗುತ್ತದೆ.

ಮೂರನೆಯದು ಜುರ್ರಾನೆ ವಿಷಯ. ಇದು ಸಾಧಾರಣವಾಗಿ ಪೂರ್ವದಿಂದಲೂ ರೂಢಿಯಲ್ಲತ್ತು. ಹಿಂದೆ ಹೋಬಳಿ ಹೆಡ್ ಕ್ವಾರ್ಟರ್‌ನಲ್ಲಿ ನೂರು ರೂಪಾಯಿಗಳವರೆಗೆ ಸಾಲ ಪಡೆದಿರುವುದಕ್ಕೆ ದಾವ ದಾಖಲು ಮಾಡಲು ಬರೇಜ್ ಮುನ್ಸಿಫ್ ಕೋರ್ಟ್‌ನಲ್ಲಿ, ಅದು ಬೆನ್ನಾಗಿತ್ತು. ಆದ್ದರಿಂದ ಆ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಮೊದಲು ಕಾನೂನು ಜಾರಿಗೆ ತಂದು ರೈತರಿಗೆ ಅಧಿಕಾರ ಕೊಡುವುದರಿಂದ ಉಪಕಾರವಾಗುತ್ತದೆಯೇ ಹೊರತು ಅಪಕಾರವಾಗುವುದಿಲ್ಲ ಎಂದು ಹೇಳಿ ಈ ತಿದ್ದುಪಡಿಯನ್ನು ಅನುಮೋದಿಸುತ್ತೇನೆ.

Janab MAHOMED HANIEF (Bangalore—Muslim):—Sir, I rise to support the amendment brought forward by the Hon'ble Member Sri M. N. Jois. With respect I wish to say that time was when the Congress wished to have panchayet raj in this country; to make the panchayet a self-sufficient and a self-sufficing unit, the soul and centre of all activities and entrust to it all aspects of village life—social, political, economic—and endeavour to make that unit a real unit, to be a link in a chain of links spread over and scattered all over the country. It meant that this panchayet raj should be made to aspire and rise equal to the occasion and realise its responsibility and willingly perform all these functions sharing with all the good things that we create within the unit and if possible send out the surplus to the neighbouring unit. That was their ideal and that was their ambition. And now those ideals are far from realisation, we are to-day having a patch work of things. The pattern is neither western nor eastern. It is certainly not Indian. India of the past based its society on joint family system and made it the unit of human life. To-day it is given the go-by and the thing that has taken its place has worsened the situation. It is neither good nor proper. I would like to see a revolution in this country and a desire and an attempt made by the people to

make the panchayet the real and the only centre of our activities. If I had that in mind, I would not hesitate to give that this amendment wants to secure. With respect I listened to the Hon'ble Law Minister. Certainly Sir, law and order is the primary function of the Government. But if a unit of that Government is in a position to co-operate in the maintenance of law and order, why should not the Government welcome it? Is it not a fact Sir, that even at this present moment far distant villages, away from road and any means of communication, are subjected to loot and destruction by desperadoes, by rowdies of those villages? What happens? Murders take place, properties are looted; police do not reach the place in time. They go there after the event only to concoct and to make matters worse and not give the much-desired and much-needed help and protection to the people. On the other hand, if the village is organised, if it has got a party of constables who would be in a position to give some help on these occasions, why should not the Government welcome it?

The Hon'ble Sri K. T. BHASHYAM.—Who says 'No'? I rise to a point of personal explanation. I made it clear that if a village is capable of organising rural security, we would welcome it. We will be glad if such a thing comes about; but, to force it is a different matter.

Janab MAHOMED HANIEF.—I am only saying "Let it be by compulsion." "Let there be a law; let there be a rule." If we are to govern ourselves by our own whips, why should there be so much of law, why should there be so much of force? Let there be no apprehension on our part that there is force in this land which will not permit us to do things in our own way. That is a great preventive. That prevents me from doing wrong. Let the village people feel that there is a body of men to administer their village. Why should we not take advantage of that? Why should we not make it compulsory? The earlier it is done, the better. The arguments advanced on the floor of this

House were those with which we were very familiar when the British were here. The stage of saying 'Prove your fitness, then we will give you something' is gone. Without taking us to water, you ask us to learn to swim. Make them do wrong. It is the birth-right of every citizen of the country to go wrong. Are not the present Government making mistakes? Are they not correcting their mistakes? Credit the villagers with certain amount of wisdom; let them have sense of responsibility; make them carry on the Government; give them the opportunity; place them in position and then test them. That is what we should do. The fundamental upon which we wished to lay the foundation of independence is gone. You have swerved from that fundamental. I want you to get back to that ideal and begin again. Begin again and you will see that all difficulties and all problems that you are confronted with will vanish. There will be no transport of articles without sanction. There will be a sense of responsibility in the people. Let them share the responsibility. Give them liberty and power and make them happy. Unless and until you give the villagers an opportunity and give them responsibility and make a Panchayet a unit, there will be no salvation for the country. Let us make a beginning. Make them fit. You can make them fit only by giving them responsibility to act. I am repeating what I have said before. Make one gentleman occupy a place of responsibility. You will see that he will discharge his function very satisfactorily. Give the people that opportunity. Give the Panchayet those powers. Supposing you do that. You will be raising the dignity of the Panchayets to a very great extent and make them conscious that they have the power to punish wrong, to settle disputes, without causing delay and without causing further expenditure. It is in the interest of every village. Make every villager feel that his neighbour is his brother. That consciousness must come in. That spirit of co-operation, that spirit of brotherliness must come

in. That inspiration, that we are all children of one God entitles us to enjoy equal privileges. The development of that spirit must begin at the bottom.

The Hon'ble Sri K. T. BHASHYAM.—You do not get co-operation by compulsion!

Janab MAHOMED HANIEF.—Is the Police force a compulsion? Is the President here control a compulsion? He is there to control. He gives me the right to speak. There is such a thing as adjustment; there is such a thing as understanding. If I understand that I am not going to be allowed to speak beyond limit, that there is the President to call me to order, it is a compulsion on my part. The very fact that I am compelled to do an act in a certain way, makes me to correct myself and be on my guard, not to speak things which will make the President call me to order (Interruption by Sri A. Bheemappa Naik). It will not be to the liking of some others. Unless and until we go back to the fundamentals, there is no salvation for this country and the Panchayet Raj is the only thing that is going to save this country. Don't make little of the Panchayet. Panchayet is a unit which must be maintained and supported to the best of one's ability. The amendments are intended to achieve that end. Make them compulsory and see whether the fruit that it will bear will be not worthy of your eating or not.

ಶ್ರೀ ಎಚ್. ಕೆ. ವಿಠಲಗೌಡರು (ಮಂಡ್ಯ ಜಿಲ್ಲೆ).—ಸ್ವಾಮಿ, ಅಧ್ಯಕ್ಷರೇ ಈ ತಿದ್ದುಪಡಿಯ ಮೇಲೆ ಮಾತನಾಡಬೇಕೆಂದು ನಾನು ಘೋಷಿಸಿದೆ. ಮನಸ್ಸು ಮಾಡಿರಲಿಲ್ಲ. ಸರಕಾರ ಸಮಿತಿಯಲ್ಲಿ ಇದು ಕೂಲಂಕಷವಾಗಿ ಚರ್ಚೆಯಾಗಿದೆ. ಅದರಲ್ಲಿ ನಾನೂ ಭಾಗಿಯಾಗಿದ್ದೆ. ಕೆಲವು ಸಣ್ಣ ಪುಟ್ಟ ತಕ್ಕೀರುಗಳಿಗೆ ತಕ್ಕ ಕೂಡುವ ಅಧಿಕಾರ ಅವರಿಗೆ ಇರಬೇಕೆಂದು ಬೇಡಬೇಕು ಎಂದು ನನ್ನ ಪರಿಶೀಲನೆಯಿಂದ ತಿಳಿದು ಬಂದಿತು. ಶ್ರೀ ವೆಂಕಟಪ್ಪನವರ ಸಮಿತಿಯಲ್ಲಿ ಒಂದು ಸಣ್ಣ ಸಮಿತಿ ವಿರ್ಭವವಾಗಿತ್ತು. ಅವರೂ ಸಹ ಕೂಲಂಕಷವಾಗಿ ಪರಿಶೀಲನೆ ಮಾಡಿ ಒಂದು ಅಭಿಪ್ರಾಯಕ್ಕೆ ಬಂದರು. ಅದು ಪರಿಧಿಯಲ್ಲಿ ಇದೆ. ಈ ತಿದ್ದುಪಡಿಗೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟಂತೆ ಮಾತನಾಡುತ್ತಾ ಅನೇಕ ಸದಸ್ಯರು ಹೊರಪಡಿಸಿದ ಅಭಿಪ್ರಾಯವನ್ನು ನೋಡಿದರೆ ಕೆಲವರು ತಿದ್ದುಪಡಿಯಲ್ಲಿ ಕಾಣಿಸಿರುವ ಮೂರು ಕಾರ್ಯಗಳಿಗೆ ಸ್ವಹಾಕರೇಬಾರದವು ಎಂದು ಭಾವಿಸಿಕೊಂಡಿರುವ ಹಾಗೂ ಮತ್ತೆ ಕೆಲವರು ಈ ಕಾರ್ಯಗಳನ್ನು ಕಡ್ಡಾಯವಾಗಿ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಈ ಕಾನೂನು ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಸೂಚಿಸುವಂತೆಯೂ

11. (ಶ್ರೀ ಎಚ್. ಕೆ. ಎರಣ್ಣ ಗೌಡರು.) 1961 ರಲ್ಲಿ ಮೈಸೂರು ಮತ್ತು ದೆಹಲಿ ಗ್ರಾಮದಲ್ಲಿ ನಡೆಯತಕ್ಕ ಕೆಲಸ ಕಾರ್ಯಗಳಿಗಾಗಲೇ, ಅಲ್ಲಿ ನಡೆಯತಕ್ಕ ಸಣ್ಣ ಪುಟ್ಟ ತತ್ವಗಳಿಗೆ ಶಿಕ್ಷೆ ಮಾಡತಕ್ಕ ವಿಚಾರವಾಗಲೇ ಇವೆರಡೂ ನಮ್ಮ ಗ್ರಾಮಗಳಿಗೆ ಹೊಸದೇನೂ ಅಲ್ಲ. ಒಂದಲ್ಲ ಒಂದು ರೂಪದಲ್ಲಿ ಮೊದಲಿನಿಂದಲೂ ಅವು ನಮ್ಮ ಗ್ರಾಮಗಳಲ್ಲಿ ಅನುಷ್ಠಾನದಲ್ಲಿ ಇದ್ದಂಥ ವಿಚಾರಗಳೇ ಆಗಿವೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಈಗ ನಾವು ಯೋಚನೆ ಮಾಡಬೇಕಾದ್ದು ಇಷ್ಟೇ ಬಲವಂತವಾಗಿ ಮಾಡುವಂತೆ ಕಾನೂನು ಮಾಡಬೇಕೇ ಅಥವಾ ಎಲ್ಲ ಅಪಕಾಶವಿದೆಯೋ, ಎಲ್ಲ ಉತ್ಸಾಹವಿದೆಯೋ, ಎಲ್ಲ ತಕ್ಕ ಜನಗಳು ಸಿಕ್ಕುತ್ತಾರೆಯೋ ಅಲ್ಲ ಮಾಡುವಂತೆ ಪ್ರೋತ್ಸಾಹ ಕೊಡಬೇಕೇ ಎಂಬುದು ನಮ್ಮ ಮುಂದಿನ ತಕ್ಕ ಪ್ರಶ್ನೆ. ಹೆಚ್ಚಾಗಿನಲ್ಲಿ ವಿದ್ಯಾವಂತರಲ್ಲದವರು ಇರುತ್ತಾರೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಕೆಲಸ ಕಾರ್ಯಗಳು ಸುಗಮವಾಗಿ ನಡೆಯುವುದಿಲ್ಲವೆಂದು ಕೆಲವರು ಹೇಳಿದರು ಮತ್ತು ಹೆಚ್ಚಾಗಿನಲ್ಲಿರುವ ಕೆಲವು ಲೋಪದೋಷಗಳನ್ನು ಎತ್ತಿ ತೋರಿಸಿದರು. ನನಗೆ ಅನಿಸುತ್ತದೆ: ನಾವು ಯಾರೂ ಪಟ್ಟಣದಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟಿ ಬೆಳೆದವರಲ್ಲ. ಗ್ರಾಮಾಂತರದಿಂದ ಬಂದು ಕೆಲವು ವರ್ಷಗಳಿಂದ ಪಟ್ಟಣದಲ್ಲಿ ಇರುವವರೇ ಹೊರತು ಹಳ್ಳಿಗಳಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟಿದವರೇ ಆಗಿದ್ದೇವೆ. ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರಲ್ಲಿ ಬಹು ಮಂದಿ ಹಳ್ಳಿಗಾಡಿನವರಾಗಿದ್ದಾರೆ ಅಥವಾ ಅವರ ತಂದೆ ತಾಯಿಗಳು ಹಳ್ಳಿಗಾಡಿನವರಾಗಿದ್ದರು ಎನ್ನುವುದರಲ್ಲಿ ಸಂದೇಹವಿಲ್ಲ.

ಅಂದ ಮೇಲೆ ಪಟ್ಟಣಗಳಲ್ಲಿ ವಿದ್ಯಾವಂತರು ಹೆಚ್ಚೇ ಅಥವಾ ಹಳ್ಳಿಗಳಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚೇ ಎಂಬ ವಿಚಾರವನ್ನು ಈಗ ವಿಮರ್ಶೆ ಮಾಡಬೇಕಾದ ಅಗತ್ಯ ಕಾಣುವುದಿಲ್ಲ. ನಾವು ಪಟ್ಟಣಗಳಲ್ಲಿ ಈಗ ಇದ್ದರೂ ಮೊದಲು ಹಳ್ಳಿಯವರೇ. ಆದುದರಿಂದ ಹೆಚ್ಚಾಗಿನವರು ಸತ್ಯವಂತರು ಅಥವಾ ಅನಾಥವಂತರು, ಪಟ್ಟಣದವರು ಸತ್ಯವಂತರು ಅಥವಾ ಅನಾಥವಂತರು ಎಂದು ಹೇಳುವುದಕ್ಕಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಮನುಷ್ಯ ಸ್ವಭಾವ ಹಳ್ಳಿಯಲ್ಲಿರಲಿ ಪಟ್ಟಣದಲ್ಲಿರಲಿ ಒಂದೇ ಆಗಿರುತ್ತದೆ. ಎಲ್ಲ ಕಡೆಯೂ ಕೆಲವರು ಒಳ್ಳೆಯವರೂ ಇರುತ್ತಾರೆ, ಕೆಲವರು ಕಟ್ಟವರೂ ಇರುತ್ತಾರೆ. ಇದು ಹಾಗಿರಲಿ ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ನಮ್ಮ ಮುಂದಿರುವ ತಿದ್ದುಪಡಿಯ ಪ್ರಕಾರ ಈ ಕಾನೂನಿನಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚಾಗಿನಲ್ಲಿ ಜನ ಮಾಡುವ ಸಣ್ಣ ಪುಟ್ಟ ತಪ್ಪುಗಳಿಗೆ ಶಿಕ್ಷೆ ವಿಧಿಸುವ ಅಧಿಕಾರವನ್ನು ಗ್ರಾಮಪಂಚಾಯಿತಿಗೆ ಕಡ್ಡಾಯವಾಗಿ ಕೊಡಬೇಕೆಂಬುದು ಒಂದು. ಈ ಸಂಬಂಧವಾಗಿ ಸೆರೆಕ್ಸ್ ಸಮಿತಿಯಲ್ಲಿಯೂ ಕೆಲವು ಸಲಹೆಗಳನ್ನು ಮಾಡಿದರು. ಅನೇಕ ಸಲಹೆಗಳಿಗೆ (ವಿದ್ಯಾವಂತರು ಹೋಗಿ ನೆರೆಸಿದರು) ಬಂದು ನಿಜವಿಲ್ಲದ ಕಾನೂನನ್ನು ತಿಳಿದುಕೊಂಡು ಈ ವಿಚಾರಗಳನ್ನು ನೋಡಿಕೊಳ್ಳಲು ಜನರಿಗೆ ತಕ್ಕ ಯಿದೆಯೋ ಅಂತಹ ಕಡೆಗಳಿಗೆ ಇಂತಹ ಅಧಿಕಾರವನ್ನು ಕೊಡುವುದಕ್ಕೆ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶವಿದೆ ಎಂದು ನ್ಯಾಯಾಂಗ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ನುಮ್ಮನೆ ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ಕಡ್ಡಾಯ ಮಾಡುವುದರಿಂದ ಪ್ರಯೋಜನವಿಲ್ಲ. ಉದಾಹರಣೆಗೆ ಪೊಲೀಸ್ ಕಾನೂನು ಪ್ರಕಾರ ಹಳ್ಳಿಗಳಲ್ಲಿ ರಾತ್ರಿ ಕಾವಲು ಪಡೆ ಕಡ್ಡಾಯವಾಗಿದೆ. ಆದರೂ ಇವೊತ್ತು ಆ ಪಡೆ ಮಾಯವಾಗಿದೆ. ಇದಕ್ಕೆ ಕಾರಣ, ಮಾನ್ಯ ನ್ಯಾಯ ಸಚಿವರು ಹೇಳಿದ ಹಾಗೆ ಯಾವುದನ್ನೇ ಆದರೂ ಇಂತಹ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಬಲವಂತ ಮಾಡಿದರೆ, ಅದನ್ನು ತಪ್ಪಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಜನರು ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡು

ತ್ತಾರೆ. ಅದೇ ವಿಧಾಯಕದಿಂದ ಮಾಡುವ ಕೆಲಸವಾದರೆ ತಾವೇ ಮುಂದೆ ಬಂದು ನಂತರೋಪದಿಂದ ನಡೆಸುತ್ತಾರೆ. ಕಡ್ಡಾಯ ಮಾಡಿದ್ದರೂ ಈಗ ರಾತ್ರಿ ಕಾವಲು ಎಲ್ಲೆಯೂ ನಡೆಯುತ್ತಿಲ್ಲ. ಇದಕ್ಕೆ ಹೊಸ ರೂಪವನ್ನು ಕೊಟ್ಟು ಸೇವಾದಳ ಎಂದು ಮಾಡಿದರೆ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಹೀಗೆ ಅವರಿಗೆ ಉತ್ಸಾಹ ಹುಟ್ಟುವಂತೆ ಮಾಡಿದರೆ, ತಾವೇ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಕೆಲವು ಕಡೆ ವಿದ್ಯಾವಂತರುತ್ತಾರೆ. ಎಲ್ಲೆಲ್ಲಿ ಅವಕಾಶವಿರುತ್ತದೆಯೋ ಅಲ್ಲಿ ಮಾಡಬಹುದು. ಕಡ್ಡಾಯವಿಲ್ಲದಿದ್ದರೂ ಜನ ಸ್ವಪ್ರೇರಿತರಾಗಿ ಮಾಡಿದರೆ ಸಂತೋಷ. ಅಂಥವರಿಗೆ ಪ್ರೋತ್ಸಾಹ ಕೊಡಲು ಕಾನೂನಿನಲ್ಲಿ ಅವಕಾಶವಿದೆ. ಅದುದರಿಂದ ನಮಗೆ, ಕಾಲ ಸನ್ನಿವೇಶಗಳನ್ನು ನೋಡಿಕೊಂಡು ಇದನ್ನು ಜಾರಿಗೆ ತರಬೇಕೇ ಹೊರತು ಎಲ್ಲ ಕಡೆಯೂ ಒಂದೇ ರೀತಿ ಮಾಡಿ ಎಲ್ಲ ಗ್ರಾಮಪಂಚಾಯಿತಿಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಕೋಟುಗಳನ್ನು ಮಾಡಲೇಬೇಕು, ಸೇವಾದಳಗಳನ್ನು ಮಾಡಲೇಬೇಕು, ಅಥವಾ ನಹಕಾರ ಸಂಘಗಳನ್ನು ಮಾಡಲೇಬೇಕು ಎಂದು ಕಡ್ಡಾಯ ಮಾಡಿದರೆ ಕೆಲಸ ಸುಸೂತ್ರವಾಗಿ ನಡೆಯುವುದಿಲ್ಲ. ಈಗ ಎಷ್ಟೋ ಕಡೆ ಸಮಗ್ರ ಸೇವಾ ಸಂಘಗಳಿವೆ. ಕೆಲವು ಕಡೆ ಒಹಕ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಕೆಲಸ ನಡೆಯುತ್ತಿದೆ. ಇನ್ನು ಕೆಲವು ಕಡೆ ಸರ್ಕಾರಿ ನೌಕರರೂ ಖಾಸಗಿ ಜನರೂ ಸೇರಿರುವ ಕಡೆ ಸಾವಿರಾರು ರೂಪಾಯಿಗಳು ದುರುಪಯೋಗವಾಗಿ ಮೊಬ್ಬರು ಮಗಳು ನಡೆಯುತ್ತಿವೆ. ಹೀಗೆ ಇಂತಹ ವಿಷಯಗಳಲ್ಲಿ ತಾಳೆ ನೋಡಿ ಮುಂದೆ ವರದಿ ತಪ್ಪುಗಳಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಈ ಮನೋದೆಯಲ್ಲಿ ಪಂಚಾಯಿತಿಯವರಿಗೆ ಈ ಅಧಿಕಾರಗಳನ್ನು ಕೊಡಬಾರದೆಂದು ಎಲ್ಲೆಯೂ ಹೇಳಿಲ್ಲ. ಇದರಲ್ಲಿ ಎರಡು ಭಾಗಗಳನ್ನು ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಕೆಲವು ಕಾರ್ಯಗಳನ್ನು ಪಂಚಾಯಿತಿಗಳ ವಿವೇಚನೆಗೆ ಬಿಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ, ಕೆಲವನ್ನು ಬಲವಂತವಾಗಿ ಮಾಡಲೇಬೇಕೆಂದು ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಕೆಲವಕ್ಕೆ ಪ್ರೋತ್ಸಾಹ ಕೊಡಬೇಕು ಮತ್ತು ಕೆಲವಕ್ಕೆ ಕಡ್ಡಾಯ ಮಾಡಬೇಕು. ಕೆಲವು ವಿಚಾರಗಳಲ್ಲಿ ಬಲವಂತ ಮಾಡಿ ಕಾನೂನು ಮಾಡಿದರೆ ಕಾನೂನಾಗಬಹುದೇ ಹೊರತು ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಕಾರ್ಯ ಯಶಸ್ವಿಯಾಗಿ ನಡೆಯಲಾರದು. ಅದುದರಿಂದ ಯಾರಾದರೂ ಎಡ್ಡರಿಕೆಯಿಂದ ನಡೆಸುತ್ತೇವೆಂದು ಕೇಳಿದರೆ ಸರ್ಕಾರದವರು ಈ ಅಧಿಕಾರ ಕೊಡಲು ಅವಕಾಶವಿದೆ. ಹೀಗಿರುವುದರಿಂದ ಮಾನ್ಯ ಶ್ರೀಮಾನ್ ಜೋಯಿಸರು ತಮ್ಮ ತಿದ್ದುಪಡಿಗಳನ್ನು ಒತ್ತಾಯ ಮಾಡಬಾರದೆಂದು ನೋಡಿಸುತ್ತೇನೆ.

ಶ್ರೀ ಎಂ. ಸಿ. ಶಿವಾನಂದಶರ್ಮ ಅವರು (ಬೆಂಗಳೂರು ಜಿಲ್ಲೆ).—ಸ್ವಾಮಿ, ಮಾನ್ಯ ಸಚಿವರು ಶ್ರೀ ಜೋಯಿಸರು ತಂದಿರತಕ್ಕ ಈ ತಿದ್ದುಪಡಿಗಳ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಮಾತನಾಡುತ್ತಾ ಈ ಅಧಿಕಾರಗಳು ಗ್ರಾಮ ಪಂಚಾಯಿತಿಗಳಿಗೆ ಬೇಡ, ಅವರಿಗೆ ಈ ಅಧಿಕಾರಗಳು ಇರಲೇಬಾರದು ಎಂದು ಅಭಿಪ್ರಾಯಪಟ್ಟಂತೆ ಕಾಣಲಿಲ್ಲ. ಇದಕ್ಕೆ ಇನ್ನೂ ಕಾಲಬೇಕು. ಹಳ್ಳಿಯ ಜನ ಇನ್ನೂ ಸುಸಂಸ್ಕೃತರಾಗಬೇಕು, ಆದಳೇ ನಡೆಸುವುದರಲ್ಲಿ ಇನ್ನೂ ಅಭ್ಯಾಸ ಬರಬೇಕು; ಅನುಭವ ಬರಬೇಕು, ಅಮೇಲೆ ಈ ಅಧಿಕಾರಗಳನ್ನು ಕೊಡುವುದು ಸೂಕ್ತ ಎಂದು ಅಭಿಪ್ರಾಯಪಟ್ಟರೆಂದು ನನ್ನ ಭಾವನೆ. ಅವರು ಹೇಳುವುದು ನಿಜ. ಹಾಗೆ ಮಾಡುವುದು ಸೂಕ್ತ. ಆದರೆಯಾವ ಒಪ್ಪಿನಿಂದ ಈ ಮಂತ್ರಿಮಂಡಲ ಸ್ವಾವಸೆಯಾಗಿದೆಯೋ ಯಾರಿಂದ ಈ ಸಭೆಗೆ ಸದಸ್ಯರಾಗಿ ಜೊನಾಯಿತರಾಗಿ ಬಂದಿದ್ದೇವೆಯೋ ಯಾರಿಂದ ಅಧಿಕಾರ ಪಡೆದು ಇಲ್ಲಿ ಅಧಿಕಾರ ಕೇಂದ್ರೀಕೃತವಾಗಿದೆಯೋ ಅವ

ರಿಗೆ ಅಧಿಕಾರ ಕೊಡುವ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ನಂತೆಯವನ್ನು ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸುತ್ತೇವೆವಲ್ಲ ಎಂದು ನನಗೆ ಅನಿಸುತ್ತದೆ. ಈ ರೀತಿ ಸಂದೇಹಕ್ಕೆ ಎಡೆಯಿಲ್ಲ. ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಪ್ರಜಾಪ್ರಭುತ್ವ ಪದ್ಧತಿ ಈಗತಾನೇ ಜಾರಿಗೆ ಬಂದಿದೆ. ಇದು ನಮಗೆ ಹೊಸದು. ಎದುರು ತೊಡರಿಸಿದ ಹೆಜ್ಜೆ ಹಾಕುತ್ತಿದ್ದೇವೆ. ಇದರಲ್ಲಿ ಮುಗ್ಧರ ಬೀಳುವ ಸಂಭವ ಹೆಚ್ಚು. ನಿಜ, ಒಂದೇಸಾರಿ ಎಲ್ಲರೂ ನ್ಯಾಯ ಶಾಸ್ತ್ರ ಚತುರರಾಗುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಕ್ರಮೇಣ ಅನುಭವ ಪಡೆಯಬೇಕು. ಶ್ರೀ ಜೋಯಿಸರು ತಂದಿರುವ ತಿದ್ದುಪಡಿಗಳು ಸಾಧುವಾಗಿವೆ. ಗ್ರಾಮ ಪಂಚಾಯಿತಿ ರಾಜ್ಯದ ಕನನು ನೆನಸಾಗಬೇಕು. ಪಂಚಾಯಿತಿ ಆಡಳಿತದ ತತ್ವವೇ ಇದು. ಎಲ್ಲ ಕಡೆಯೂ ಒಂದೇ ರೀತಿ ಇರುವುದಿಲ್ಲವೆಂಬುದೇನೋ ನಿಜ. ಉದಾಹರಣೆಗೆ ನಯಾಗಿ ಕೆಲಸಮಾಡದ ಜಿಲ್ಲೆಯಲ್ಲಿ ಕಾಲ ಕಳೆಯುವ ಕೆಲವು ಮುನಿಸಿಪಾಲಟಿಗಳ ಅಧಿಕಾರವನ್ನೂ, ಆಡಳಿತವನ್ನೂ ಅಮಲ್ದಾರಿಗೆ ವಹಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಮತ್ತೆ ಕೆಲವುಕಡೆ ಪುನಃ ಬಾಸಗೇ ಜನರಿಗೆ ವಾಪಸು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಕೆಲವುಕಡೆ ಹಾಗೂ ಇರುತ್ತದೆ ಮತ್ತೆ ಕೆಲವು ಕಡೆ ಹೀಗೂ ಇರುತ್ತದೆ. ಒಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಯೋಗ್ಯರೂ ದಕ್ಷರೂ ಇರುವ ಕಡೆ ಅಧಿಕಾರಗಳನ್ನು ಕೊಡದೆ ಸುಮ್ಮನೆ ಪಂಚಾಯಿತಿಗಳನ್ನು ಏರ್ಪಾಡು ಮಾಡುವುದರಿಂದ ಅಲ್ಲಿಯ ಜನರಿಗೆ ನ್ಯಾಯನೀತಿಗಳನ್ನು ಕಾಪಾಡಿ ಕೊಳ್ಳುವ ಅಭ್ಯಾಸ ಬರುವುದೇ ಇಲ್ಲವೆಂದು ನನಗೆ ಅನಿಸುತ್ತದೆ. ಜನರು ಸ್ವಪರಿಪೂರ್ಣತೆಯನ್ನು ಹೊಂದಿ ತಮ್ಮ ಎದ್ದಾಡುಪಿಟ್ಟು ಆರೋಗ್ಯ ಮುಂತಾದವನ್ನು ಕಾಪಾಡಿಕೊಂಡು ಯಾರು ಯಾರಿಗೂ ಅಧೀನವಾಗಿರದೆ ಸ್ವತಂತ್ರವಾಗಿ ಸ್ವಶಕ್ತಿಯಿಂದ ಜೀವನ ನಡೆಸುವುದೇ ಪಂಚಾಯಿತಿ ರಾಜ್ಯದ ಗುರಿ ಎಂದು ನಾನು ತಿಳಿದು ಕೊಂಡಿದ್ದೇನೆ. ಹಿಂದೆ ನಾನು ಒಂದು ಹೆಸರೊಲನ್ನು ಸ್ಥಾಪನಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಪ್ರಯತ್ನ ಪಟ್ಟಾಗ ಅಲ್ಲಿಯ ಜನ "ಎರೌದರೂ ಜನ ಹೀಗೆ ಮಾಡುವುದುಂಟೆ, ಅದು ಸರ್ಕಾರದವರು ಮಾಡುವ ಕೆಲಸ, ನೀವು ಮಾಡುವುದುಂಟೆ" ಎಂದು ಹೇಳಿ ಆರೋಗ್ಯ ಹಣವನ್ನು ವಸೂಲು ಮಾಡಿ ಅನುವುದಕ್ಕೆ ಪ್ರಯತ್ನ ನಡೆಯುತ್ತಿದೆಯೆಂಬ ಸಂದೇಹವನ್ನು ಜನ ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸಿದರು. ನಂತೆಗಳನ್ನು ಬಾಸಗಿಯಾಗಿ ಸ್ಥಾಪಿಸಿ ಯಶಸ್ವಿಯಾಗಿ ನಡೆದ ಈಗಿನ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ನೋಡಿ ಸಂತೋಷದಿಂದ ಸಹಾಯಮಾಡಲು ಮುಂದೆ ಬರುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಈಗಿನ ಆರ್ಥಿಕ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಇಂಥಾದ ಕೈಲ್ಲ ಹಣ ಕೊಡುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ನಾವು ಕೊಡುತ್ತೇವೆ, ನೀವು ಬನ್ನಿ, ಸೂಲುಗಳನ್ನು ಕೆರೆಯಿರಿ ಎಂದು ಜನರು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಈಗಾಗಲೇ ಎರಡು ಮೂರು ಮಿಡ್‌ಸೂಲುಗಳನ್ನು ಸ್ಥಾಪನೆ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಪ್ರಯತ್ನ ನಡೆಯುತ್ತಿದೆ. ಬಾಸಗೇ ಸೂಲುಗಳು ಈಗಾಗಲೇ ಜೆನ್ನಾಗಿ ನಡೆಯುತ್ತಿವೆ. ಈ ರೀತಿ ತಾವೇ ಜವಾಬ್ದಾರಿ ವಹಿಸಿ ನಡೆಸುವುದು ಬಾಸಗೇ ಜನರಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚು ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ರೂಢಿಗೆ ಬರಬೇಕು. ಇನ್ನು ಮುಂದೆ ಗ್ರಾಮಾಂತರಗಳಲ್ಲಿ ಜನ ತಮ್ಮ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಶಿಕ್ಷಣ ಕೊಡಿಸುವುದು, ತಮ್ಮ ಊರನ್ನು ರಕ್ಷಣೆ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವುದು, ತಮ್ಮ ಆರೋಗ್ಯವನ್ನು ಕಾಪಾಡಿಕೊಳ್ಳುವುದು ಮುಂತಾದ ಕೆಲಸಗಳನ್ನು ತಾವೇ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವುದು, ಅತ್ಯಾವಶ್ಯಕ. ಈಡೆಗೆ ಹಳ್ಳಿಗಳಲ್ಲಿ ಎದ್ದಾವಂತರು ಹೆಚ್ಚುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಹಳ್ಳಿಯ ಜನರೇನೂ ಕುರುಡರಲ್ಲ, ಮೂಕರಲ್ಲ, ಕಿವುಡರಲ್ಲ, ಜನರನ್ನೂ ವಿಷಯಗಳನ್ನೂ ಪರೀಕ್ಷೆ ಮಾಡಿ ನೋಡುವ ಸ್ಥಿತಿಗೆ ಬಂದಿದ್ದಾರೆ. ಯಾರು ನಿಸ್ಸಾರ್ಥನೇವೆ ಮಾಡುತ್ತಾರೋ, ಯಾರು ಜನರ ಹಿತ

ಕ್ಕಾಗಿ ಬಲವಾನ ಮಾಡುತ್ತಾರೋ ಅವರ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚಿನ ಅಭಿಮಾನ ತೋರಿಸುತ್ತಾರೆ. ಅದುದರಿಂದ ಯಾರಿಗೆ ಒಟ್ಟು ಕೊಡಬೇಕೆಂಬುದನ್ನು ಅವರು ಅರಿತಿದ್ದಾರೆ. ಒಟ್ಟನ್ನು ಯಾರಿಗೆ ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಪ್ರಚಾರ ಮಾಡುವವರು ಪಂಚಾಯಿತಿಯ ಸದಸ್ಯರು. ಅದುದರಿಂದ ಶ್ರೀ ಜೋಯಿಸರು ತಂದಿರುವ ತಿದ್ದುಪಡಿ ನಿಜವಾಗಿ ಸಾಧುವಾಗಿದೆ. ಇದು ನಿಜವಾದ ಪಂಚಾಯಿತಿ ರಾಜ್ಯವೆಂದು ಮಹಾತ್ಮಾ ಗಾಂಧಿಯವರು ಏನು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದರೋ, ಹಿಂದಿನವರು ಏನು ಮಾಡಿದ್ದರೋ ಅದಕ್ಕನುಗುಣವಾಗಿದೆ ಎನ್ನಿಸುತ್ತದೆ. ಹಿಂದಿನ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಗ್ರಾಮಪಂಚಾಯಿತಿಗಳವರು ಬೇಕಾದಷ್ಟು ಕೆಲಸಗಳನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರೆಂದು ವ್ಯಕ್ತಪಟ್ಟಿದೆ. ತಮ್ಮ ತಮ್ಮ ಗ್ರಾಮಗಳಿಗೆ ಬೇಕಾದ ರಸ್ತೆ, ದಾವಿ, ಕೆರೆಗಳು ಮುಂತಾದವನ್ನು ತಾವೇ ನಿರ್ಮಾಣ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದರು. ತಮ್ಮ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಬೇಕಾದ ಸ್ಕೂಲುಗಳನ್ನು ತಾವೇ ಏರ್ಪಾಡುಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ಸರ್ಕಾರವೇ ಮಾಡುವುದಕ್ಕಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಎದ್ದಾಡುಪಿಟ್ಟುಕೆ ಸರ್ಕಾರ ಎಷ್ಟು ಸೂಲುಗಳನ್ನು ಕೊಡುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಾಗುತ್ತದೆ? ಅಲ್ಲದೆ ಈಗ ಉಪಾಧ್ಯಾಯರುಗಳಿಗೆ ಕೊಡುತ್ತಿರುವ ಸಂಬಳ ಸಾಲದೆಂಬ ಕೂಗು ಬೇರೆ ಇದೆ. ವಿದ್ವರೂ ಸರ್ಕಾರದವರು ಗ್ರಾಂಟು ರೂಪದಲ್ಲಿ ಹಣಕೊಟ್ಟು ಜನರೇ ಎದ್ದಾಡುಪಿಟ್ಟುಕೆಗಳನ್ನು ನಡೆಸಬೇಕು. ಸರ್ಕಾರ ವಿದ್ವರೂ ಆಗಾಗಿ ಹೋಗಿ ಮೇಲ್ವಿಚಾರಣೆ ನೋಡಿಕೊಂಡು ತನಿಖೆ ಮಾಡಿ, ಏನಾದರೂ ರೋಪದೋಷಗಳು ಕಂಡುಬಂದರೆ ತಿದ್ದಬಹುದು. ಜನರು ಕಂಡಾಯದ ರೂಪದಲ್ಲಿ ಕೊಟ್ಟ ಹಣವನ್ನು ಸಹಾಯ ರೂಪದಲ್ಲಿ ಅವರಿಗೇ ಕೊಟ್ಟು ಅಧಿಕಾರವನ್ನೂ ಕೊಟ್ಟು ಆ ಅಧಿಕಾರವನ್ನು ಉಪಯೋಗಿಸುವುದರಲ್ಲಿ ಏನು ತಪ್ಪು ಮಾಡುತ್ತಾರೆ, ಸರಿಯಾಗಿ ನಡೆಸುತ್ತಾರೆಯೇ ಇಲ್ಲವೇ ಎಂಬುದನ್ನು ನೋಡುವುದಕ್ಕೆ ಸರ್ಕಾರ ಇದೆಯೇ ಹೊರತು ತಾನೇ ಎಲ್ಲ ಅಧಿಕಾರಗಳನ್ನೂ ತನ್ನಲ್ಲಿ ಕೇಂದ್ರೀಕೃತ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ನಡೆಸುವುದಾದರೆ ದೇಶ ಮುಂದೆ ಬರುವುದಿಲ್ಲ, ಗಾಂಧೀಯವರ ಕನನು ನೆನಸಾಗುವುದಿಲ್ಲವೆಂದು ಹೇಳಬಹುದು. ಅದುದರಿಂದ ಶ್ರೀ ಜೋಯಿಸರು ತಂದಿರುವ ತಿದ್ದುಪಡಿಗಳನ್ನು ನಾನು ಅನುಮೋದಿಸುತ್ತೇನೆ. ಮಲ್‌ಪರಾಪ್ ಕೋ-ಆಪರೇಟಿವ್ ಸೊಸೈಟಿ ಎಂಬ ಸಂಸ್ಥೆಗಳು ಅತ್ಯಾವಶ್ಯಕವಾಗಿ ಇರಬೇಕಾದ ಸಂಸ್ಥೆಗಳು. ಇವುಗಳನ್ನು ಪಂಚಾಯಿತಿಯವರೇ ಏರ್ಪಾಡು ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವುದು ಅವಶ್ಯಕ. ಕಾರಣವೇನೆಂದರೆ ಈ ಸೊಸೈಟಿಗಳಿಗೆ ಬೇರೆ ಸದಸ್ಯರು ಪಂಚಾಯಿತಿಗಳಿಗೆ ಬೇರೆ ಸದಸ್ಯರಿದ್ದರೆ ಅನೇಕ ಸಂದರ್ಭಗಳಲ್ಲಿ ಕಚ್ಚಾಟಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶವಾಗುತ್ತದೆ. ಪಾರ್ಷಿಗಳಾಗುವುದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶವಾಗುತ್ತದೆ. ಯಾರು ಜನರ ವಿಶ್ವಾಸವನ್ನು ಗಳಿಸಿರುತ್ತಾರೋ ಅವರು ಪಂಚಾಯಿತಿ ಸದಸ್ಯರಾಗಿ ಬರಬೇಕು. ಇಂಥವರಿಗೆ ಸದವಕಾಶವನ್ನು ಕಲ್ಪಿಸಿಕೊಡಬೇಕು. ಈ ಎಲ್ಲ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದಲೂ ಈ ತಿದ್ದುಪಡಿಗಳನ್ನು ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದು ಒತ್ತಾಯಪಡಿಸಿ ನಾನು ಕುಳಿತುಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ.

Sri M. GOVINDA REDDY (Chitaldrug District—General).—Sir, I wish to say a few words on this amendment and oppose it. It is really a glorious thing to conjure up the vision of a Panchayet Raj. When we extend the theory and idea of Panchayet Raj it looks

(SRI M. GOVINDA REDDY.)

very appealing. But here we are forging a piece of legislation and we cannot bring sentiment into the argument and legislate in pursuance of the sentiment. With reference to the third point in that amendment, namely, the conferring of judicial powers on a Panchayet, let us consider how far this step is practicable and how far it is desirable to vest a Panchayet with judicial powers. We are having Panchayets and we cannot change the conditions of villages as they are now. Let us visualise the conditions of the Village Panchayet and if we should clothe the Panchayet with judicial powers, what will be the situation? Every minute cattle stray into the field and an offence of trespass is committed. In villages there are no lavatories and the people sit by the roadside for answering calls of nature. They are offending the Public Health Act. Water from the houses runs down and collects into pool and there stagnates. It is again an offence under the Public Health Act. A villager comes driving his cart home in the evening without light. There again he is committing an offence under the Police Act. When two people get into hot disputes they all use Sanskrit and they do not use Kannada. (Laughter) These are matters which occur every minute, every hour and would it be possible for us to administer punishment? If we should clothe the Panchayets with judicial powers I do not think anybody in the village will be spared. Apart from this aspect let us consider the practicability of having a Panchayet Court. We will be entrusting these powers to a body of persons and how are these people to regulate sitting in the Panchayet Courts? They are not officers. They will have their own avocations to follow. Is it possible to sit at regular hours? Who is to summon witnesses and execute the decision of the Panchayet Court? As it is, the Panchayets have very slender finances and they do not have enough finances to bear all the obligatory duties that are conferred on them according to this Act. They must maintain an

officer, an executive authority, to execute the decision of the Panchayet Court, to see that a person when he does not pay fine is kept in custody. They must have whole-time officers and maintain them from Panchayet funds. Would it be possible for any panchayet in a village to execute decrees? Suppose a person who is charged does not pay fine; what is the position? Either it will have to be collected as an arrear of panchayet tax and a warrant of distraint has to be taken or the power of giving imprisonment has to be given to the officer. Would that be possible? These are practical aspects which, I am very sorry to find, my friend Janab Mahomed Hanief has not realised. It is impossible to put them into practice.

Janab MAHOMED HANIEF.—Government will come to its aid.

Sri M. GOVINDA REDDY.—How can Government think of giving aid? I was a member of the sub-committee which went into the question of ascertaining whether panchayets could be clothed with judicial powers, and we examined the question. One State which had conferred this power, we learn, was withdrawing those powers because it was found impracticable, because it was found to give rise to so many complications and make the whole thing unworkable. I am not going into the question whether it is desirable to entrust the panchayets with judicial powers. It is a controversial point and nobody can say with his hand on his heart and with courage that it is desirable under the present circumstances to confer judicial powers on panchayets. It is a disputed point and I am not entering into it. I say purely from the practical point of view that it is not at all practicable to invest panchayets with judicial powers.

Then with regard to organising multi-purpose co-operative societies I will say a few words. There are certain things which should be made obligatory and there are certain others which should be encouraged to be done voluntarily. Let us take the instance of a child. If we compel the child to do a certain thing, for instance, exercise it becomes a punishment and the child

will not do it. Supposing you encourage the child to play; it would do it and have the exercise willingly. On the same analogy we must encourage the village panchayets to voluntarily develop these social and also economic activities. We cannot compel them to have multi-purpose co-operative societies however desirable they may be. Supposing there are two parties in a village. One group organises one society and the other will see that it does not work. So it is not desirable at all to compel or make it obligatory on the part of the village panchayets to have multi-purpose co-operative societies and nobody has contended that the village panchayets should not organise co-operative societies. In fact it is very desirable that every panchayet should have co-operative societies and provide facilities to its residents for all their needs. They are all desirable but making a certain thing obligatory is altogether a different point.

With these words I oppose the amendment.

* ಮಾನ್ಯ ಶ್ರೀ ಆರ್. ಚೆನ್ನಿಗರಾಮಯ್ಯನವರು.— ಅಧ್ಯಕ್ಷರೇ, ಶ್ರೀ ಜೋಯಿಸ್‌ರವರು ತಂದಿರತಕ್ಕ ತಿದ್ದುಪಡಿಯಮೇರೆ ಬಹಳ ಸುಲಭವಾಗಿ ಚರ್ಚೆ ಪುರುವಾಗಿ ಬಹಳ ಸ್ವಾರಸ್ಯವಾಗಿ ಕೊನೆಗೊಂಡಿತು. ಮೊದಲನೆಯದಾದ 25ನೆಯ ಕ್ಲಾಜು, “Rural Security including organisation of Village Guards” ಮತ್ತು ಎರಡನೆಯದಾದ 26ನೆಯ ಕ್ಲಾಜು, “organising rural development or multi-purpose co-operative societies”— ಇವೆರಡರ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರು ಬಹಳ ಚೆನ್ನಾಗಿ, ವಿಶದವಾಗಿಯೇ ತಿಳಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ ಇವನ್ನು 24ನೆಯ ಸೆಕ್ಷನ್ನಿನಲ್ಲಿ ಐಚ್ಛಿಕ ಕರ್ತವ್ಯಗಳಲ್ಲ ಈಗಾಗಲೇ ಸೇರಿಸಿದೆ. ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರ ಉದ್ದೇಶ, ಇದು ಐಚ್ಛಿಕವಾಗಿರಬಹುದು, ಕಡ್ಡಾಯವಾಗಿ ಮಾಡತಕ್ಕ ಕರ್ತವ್ಯಗಳಲ್ಲ ಸೇರಿಸಬೇಕು ಎಂದು. ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಅವರ ಉದ್ದೇಶಕ್ಕೂ, ಮಾನ್ಯ ಸಭಾಸದಸ್ಯರ ಉದ್ದೇಶಕ್ಕೂ ಸರ್ಕಾರದ ಉದ್ದೇಶಕ್ಕೂ ಏನೂ ವ್ಯತ್ಯಾಸವಿಲ್ಲ. ಕಡ್ಡಾಯವಾಗಿ ಮಾಡಬೇಕೆಂದರೆ ಹಣವಿರಲಿ, ಇಲ್ಲದಿರಲಿ ಮಾಡಿಯೇ ಮಾಡಬೇಕು. ಅದಕ್ಕೆ ಬದಲು ಐಚ್ಛಿಕವೆಂದಿದ್ದರೆ ಯಾವಾಗ ಹಣ ಸಿಕ್ಕುತ್ತದೆಯೋ ಆಗ ಒಗ್ಗಟ್ಟಾಗಿ ಸೇರಿ ಮಾಡಬಹುದು. ವ್ಯಾಪಾರ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಮಲ್ಟಿಪರ್ಪಸ್ ಸೊಸೈಟಿ ಏರ್ಪಡಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಯಾವಾಗ ಅನುಕೂಲಗಳಿವೆ, ಸೌಕರ್ಯಗಳಿವೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಯೋಚನೆಮಾಡಿ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಪಂಚಾಯತಿಗಳವರ ವಿವೇಚನೆಗೆ ಬಿಡುವುದು ಬೇಕೆಂದು ಅಲ್ಲವೇ ಅನ್ನುವುದನ್ನು ನಾವು ಯೋಚನೆ ಮಾಡಬೇಕಾಗಿದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಈ ಕರ್ತವ್ಯವನ್ನು obligatory ಯಾಗಿ ಮಾಡಿ ಈ ಕಾನೂನು ಜಾರಿಗೆ ಬಂದಕೂಡಲೆ ದೇಶದಲ್ಲೆಲ್ಲ ಎಲ್ಲಾ ಪಂಚಾ

ಯಿಗಳವರೂ ಮಲ್ಟಿಪರ್ಪಸ್ ಸೊಸೈಟಿ ಏರ್ಪಡಿಸಬೇಕು, village guards ಇಡಬೇಕು ಎನ್ನುವುದಾದರೆ ಅದಕ್ಕೆ ಸಾಕಷ್ಟು ಧನಸಹಾಯ, ಜನಸಹಾಯ ಸಿಕ್ಕುತ್ತದೆಯೇ ಎನ್ನುವುದನ್ನೂ ಯೋಚನೆಮಾಡಬೇಕಾಗಿದೆ. ಕಾರ್ಯದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಹೇಳುವುದಾದರೆ ಕಾನೂನು ಜಾರಿಗೆ ಬಂದ ತಕ್ಷಣ ಎಲ್ಲಾ ಕಡೆಯಲ್ಲೂ ಏರ್ಪಾಡು ಮಾಡುವುದು ಕಷ್ಟ; ಈಗಲೇ ಕಡ್ಡಾಯವಾಗಿ ಮಾಡಿದರೆ ಎಲ್ಲರೂ ತೊಂದರೆ ಅನುಭವಿಸಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಈ ಕಾರಣದಿಂದ ಈ ಕರ್ತವ್ಯಗಳನ್ನು obligatory ಯಾಗಿ ಮಾಡುವುದು ಸೂಕ್ತವಾಗಿ ಕಾಣುವುದಿಲ್ಲ. ಅದಕ್ಕೆ ಬದಲು ಐಚ್ಛಿಕ ಕರ್ತವ್ಯವಾಗಿ ಸೇರಿಸಿ ಧನಸಹಾಯವಿದ್ದು ಅನುಕೂಲವಾದಾಗ ಪಂಚಾಯಿಯವರು ಮಾಡಬಹುದು. ಅದಕ್ಕೆ ಸರ್ಕಾರದವರು ಬೇಕಾದ ಸಹಾಯ ಮತ್ತು ಉತ್ತೇಜನ ಕೊಟ್ಟೇ ಕೊಡುತ್ತಾರೆ. ಎಂಬ ರೀತಿಯಲ್ಲಿದ್ದರೆ ಪಂಚಾಯಿಯವರೇ ತಾವೇ ತಾವಾಗಿ—ಮುಂದೆ ಬಂದ ಇನ್ನೂ ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ಉಮೇದಿನಿಂದ ಕೆಲಸಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶವಿದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಪುರಾವಿಸಿರಲೇ ಕಡ್ಡಾಯವಾಗಿದ್ದು ಸೂಕ್ತವಲ್ಲವೆಂದು ನಾನು ಬಹಳ ವಿನಯದಿಂದ ಶ್ರೀ ಜೋಯಿಸ್‌ರವರಿಗೆ ತಿಳಿಸಿ ಅವರು ಈ ತಿದ್ದುಪಡಿಗಳನ್ನು ವಾಸ್ತವ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದು ಬೇಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ.

ಇನ್ನು ಕೊನೆಯದಾಗಿ ಈ 27ನೆಯ ಕ್ಲಾಜಿನಲ್ಲಿ ಬಹಳ ಕಠಿಣತರವಾದ ಸಮಸ್ಯೆಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ಪರಿಹಾರ ಮಾಡಬೇಕಾಗಿದೆ. ಇದನ್ನು ನೋಡಿದರೇ ಬಹಳ ಭಯಭೀತಿಗಳು ಬಂದುಬಿಡುವವಾಗಿವೆ. ಈಗಾಗಲೇ ಮಾತನಾಡಿರತಕ್ಕ ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರಲ್ಲರೂ, ಈ ಪ್ರಕಾರ ಕಾನೂನನ್ನು ಜಾರಿಗೆ ತಂದಿದ್ದರೆ ಅದರ ಮುಂದಕ್ಕೆ ಇದ್ದರಿಂದ ಎಂತೆಂಥ ಪರಿಣಾಮಗಳಾಗಬಹುದು, ಎಂತೆಂಥ ಕಷ್ಟಗಳು ಸಂಭವಿಸಬಹುದು, ಜನರಿಗೆ ಕಾರ್ಯತಃ ಇದನ್ನು ನಡೆಸುವಾಗ ಏನೇನು ತೊಂದರೆ, ಕಷ್ಟನಷ್ಟಗಳಾಗಬಹುದೆಂಬುದನ್ನು ಅನೇಕ ಉದಾಹರಣೆಗಳ ಮೂಲಕ ಸಮರ್ಥನೆಮಾಡಿ ಬಹಳ ಚೆನ್ನಾಗಿ ತಿಳಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಈ ವಿಚಾರಗಳೆಲ್ಲ ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಜನರ ನೀತಿ, ನಡತೆ ಮತ್ತು ವಿದ್ಯಾರ್ಹತೆ ಮೇಲೆ ಹೋಗತಕ್ಕದ್ದಾಗಿರುತ್ತೆಂದು ಎಲ್ಲರೂ ಒತ್ತಿ ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ ಪಂಚಾಯಿತಿ ರಾಜ್ಯಸ್ವಾಧೀನವಾದರೆ ಅದರಿಂದ ದೇಶಕ್ಕೆ ಎಂತಹ ಶಾಂತಿನಂಧಾನಗಳು ನೆರೆಯುತ್ತವೆಂದು ಹೇಳತಕ್ಕದ್ದು ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಅಪಿರಾಲಾಗಬಹುದು. ಆದರೆ ಇದು ಅಷ್ಟು ಶೀಘ್ರವಾಗಿ ಮತ್ತು ಸುಲಭವಾಗಿ ಆಗತಕ್ಕ ಬದುಕು. ಕೆಲವು ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರು, ಬ್ರಿಟಿಷರು ನಮ್ಮ ದೇಶವನ್ನಾಳುತ್ತಿದ್ದಾಗ, ನಮಗೆ ಸ್ವರಾಜ್ಯವನ್ನು ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಕೇಳಿದ ವೇಳೆಯಲ್ಲಿ, ನಿಮಗೆ ಇನ್ನೂ ರಾಜ್ಯಭಾರಮಾಡುವ ಶಕ್ತಿ ಮತ್ತು ದಕ್ಷತೆಗಳಿಲ್ಲವೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದರು. ಹಾಗೆ ಅವರು ನಮ್ಮ ದೇಶವನ್ನು ಬಿಟ್ಟುಹೋದ ಕೂಡಲೇ ನಾವು ಇಲ್ಲಿ ಈಗ ದಕ್ಷತೆಯಿಂದ ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತಿಲ್ಲವೇ ಎಂಬುದಾಗಿ ತಿಳಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ ಬ್ರಿಟಿಷರು ಅಧಿಕಾರ ಬಿಟ್ಟುಕೊಡಲು ಎಷ್ಟು ವರ್ಷಕಾಲ ಸತಾಯಿಸಿ ಬಿಟ್ಟುಕೊಟ್ಟರೆಂಬುದನ್ನು ಅವರು ಮರೆತಿದ್ದಾರೆ. ನುಮಾರು 55 ವರ್ಷಗಳಕಾಲ ಬಹಳ ಕಷ್ಟಪಟ್ಟು ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ಬಗ್ಗೆ ಹೋರಾಟ ಮಾಡಿದ್ದರೆ ಫಲವಾಗಿ ಕೊನೆಗೆ ಅವರು ನಮ್ಮ ದೇಶವನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಹೋಗಬೇಕಾಗಿ ಬಂತು. ಹಾಗೂ ಆಗದಮೇಲೆ ಈಗ ನಮ್ಮ ಡೊಮಿನಿಯನ್ ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲೆಲ್ಲಾ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ದೇಶಕ್ಕೂ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ಲಭಿಸಿದೆಯೇನು? ಇಲ್ಲ. ಅನೇಕ

(ಮಾನ್ಯ ಶ್ರೀ ಆರ್. ಚೆನ್ನಿಗರಾಮಯ್ಯನವರು.)

ಸಣ್ಣ ಪುಟ್ಟ ರಾಜ್ಯಗಳ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯವೆಲ್ಲಾ ಕೇಂದ್ರದಲ್ಲಿ ಕೇಂದ್ರೀಕೃತವಾಗಿದೆ. ಮುಂದೆ ಅವುಗಳು ಒಂದು ನಿಯಮಿತ ಮಟ್ಟಕ್ಕೆ ಬಂದನಂತರ ಅವುಗಳಿಗೂ ಅದು ಲಭಿಸಲಿವೆ. ಈಗ ಹೊಸದಾಗಿ ಮೊದಲನೆಯ ಸಾತಿಗೆ ಒಂದು ರಾಜ್ಯಾಂಗ ಶಾಸನವನ್ನು ರಚಿಸಲಾಗಿದೆ. ಆದರೆ ಅದು ಸರ್ವರಿಗೂ ಸಮ್ಮತವಾಗಿ ಯಾವ ಲೋಪದೋಷಗಳೂ ಇಲ್ಲವೆಂದು ಭಾವಿಸಿ ಮಾಡಲಾಗಿತ್ತು. ಆದರೆ ಅಂಥಾ ರಾಜ್ಯಾಂಗ ವಿಧಿಯಿಲ್ಲ ಕೂಡ, ಅನೇಕ ಲೋಪದೋಷಗಳಿರತಕ್ಕದ್ದು. ಇತ್ತೀಚೆಗೆ ಕಾರ್ಯಾತೆ ಕಂಡುಬಂದಿದ್ದರಿಂದ, ಅನೇಕ ಕೋಟಿಗಳಲ್ಲಿ ತೀರ್ಪು ಮೂಲಕ ಜನರಿಗೆ ಗೋಚರವಾಗಿ, ಈಗ ಅಂಥ ಲೋಪದೋಷಗಳನ್ನು ಸರಿಪಡಿಸಲು ಅದಕ್ಕೆ ಅನೇಕ ತಿದ್ದುಪಡಿಗಳನ್ನು ತಂದಿದ್ದಾರೆ. ಹೀಗೆ ಜನರು ಹೆಚ್ಚು ಹೆಚ್ಚು ವಿಧ್ಯಾವಂತರಾಗುತ್ತ ಬಂದಹಾಗೆಲ್ಲಾ ಕಾನೂನು ಬದಲಾವಣೆ ಮತ್ತು ಅದರಲ್ಲಿರಬೇಕಾದ ಲೋಪದೋಷಗಳನ್ನು ತಿದ್ದಲು ಒತ್ತಾಯ ಬಂದೇಬರುತ್ತದೆ. ಇದರ ಬಗ್ಗೆ ಸಹ ಮುಂದೆ ಜನರು ಹೆಚ್ಚು ವಿಧ್ಯಾವಂತರಾಗಿ ದಕ್ಷತೆಪಡೆದ ನಂತರ ಈ ರೀತಿ ಮಾಡಬೇಕಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಆದರೆ ನಮಗೀಗ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ಲಭಿಸಿದೆಯೆಂದು ಏಕೆಂದರೆ ಎಲ್ಲರಿಗೂ, ಅವರಿಗೆ ದಕ್ಷತೆ ಇರಲಿ, ಇಲ್ಲದೆ ಇರಲಿ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ಕೊಟ್ಟರೆ ಅನಾಹುತವಾಗಿ ಹೋದೀತೆಂದು; ಹಾಗೆ ಮಾಡದೆ ಕೇಂದ್ರದವರೇ ಅದನ್ನೆಲ್ಲಾ ತಮ್ಮಲ್ಲಿ ಕೇಂದ್ರೀಕೃತ ಮಾಡಿಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ. ಇದ್ದಲ್ಲಾ ನಿಧಾನವಾಗಿ ಮಾಡಬೇಕಾದ ವಿಚಾರಗಳು. ಹಾಗೆಲ್ಲದೆ ನಮ್ಮ ಹುಡುಗ: ಮಾಧ್ಯಮಿಕ ಶಾಲೆಯ ಪರೀಕ್ಷೆಯಲ್ಲಿ ನೂರು ಸೊರರಷ್ಟು ನಂಬರ್ ಪಡೆದು ಪರೀಕ್ಷೆಯಲ್ಲಿ ಬಹಳ ಉನ್ನತ ದರ್ಜೆಯಲ್ಲಿ ತೇರ್ಗಡೆಯಾಗಿ ಬಹಳ ಜಾಣನಾಗಿದ್ದಾನೆಂದರೆ, ಆತನನ್ನು ಏಕೆಂದರೆ ತೆಗೆದುಕೊಂಡುಹೋಗಿ ಬಿ.ಎ., ಪರೀಕ್ಷೆಗೆ ಕೂಡಿಸಿದರೆ, ಆತನು ತೇರ್ಗಡೆಯಾಗಲಕ್ಕಾಗುತ್ತದೆಯೇ? ಆದಕಾರಣ ಕ್ರಮಕ್ರಮವಾಗಿ ಮುಂದುವರಿಯಬೇಕೇ 'ಶಿವಾಯಿ ಏಕೆಂದರೆ ಹೋಗತಕ್ಕದ್ದು ಅಪಾಯಕರ. ನಾನು ಹೀಗೆ ಕೇಳಿದಮಾತ್ರಕ್ಕೆ ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿ ದಕ್ಷರೂ, ವಿಧ್ಯಾವಂತರೂ ಇಲ್ಲವೆಂಬುದಾಗಿ ತಾವು ಭಾವಿಸಬಾರದು. ಇದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ ಅಪರೂಪ. ಇಂದು ದೇಶದಲ್ಲಿರತಕ್ಕ ಬುದ್ಧಿವಂತರೆಲ್ಲರೂ ಸೇರಿಕೊಂಡೇ ಒಗ್ಗಟ್ಟಾಗಿ ಈ ಕಾನೂನುಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ದೇಶ ವರ್ತಮಾನಗಳಿಗೆ ಸರಿ ಹೋಲುವಂತೆ ನೋಡಿ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ ದೇಶದಲ್ಲಿರತಕ್ಕ ಜನಸಾಮಾನ್ಯರಿಗೆ ಇನ್ನೂ ಅಷ್ಟು ಹೆಚ್ಚಿನ ವಿವರಗಳೇನೂ ದೊರೆತಿಲ್ಲ. ಹಾಗಿರುವ ಕಾರಣ ಈ ಅವರಿಗೆ ಕಾನೂನು ಪರಿಶ್ರುಮವಿಲ್ಲದ ವೇಳೆಯಲ್ಲಿ, ಈ 100 ರೂಪಾಯಿಗಳೊಳಗಿರತಕ್ಕ ದಾವಾ ಕೇಸುಗಳು, ಕ್ಯಾಟರ್ ಚೈನ್ ಪಾಸ್ ಆಕ್ಟ್ ಪ್ರಕಾರ ಬರತಕ್ಕ ಕೇಸುಗಳನ್ನು ನಡೆಸುವುದು ಹೋಗಿ ಪಂಚಾಯಿತಿಯೇ ಚೈನ್ ಪಾಸ್ ಗತಕ್ಕ ಸಂಭವಗಳು ಹೆಚ್ಚಾಗಿವೆ. ಇದರಿಂದ ಬಹಳ ಕಷ್ಟವಾಗುತ್ತದೆ. ಪಂಚಾಯಿತಿಗಳಿಗೆ ಈ ಅಧಿಕಾರವನ್ನೇನಾದರೂ ನಡೆದು ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ಕಡಿಗುಟ್ಟುತ್ತಿರುವ ಜನರು ಹೇಗೂ ಕೋರ್ಟಿಗೆ ಹೋಗಬೇಕಾಗಿದ್ದರೆಂದು ದಿನ ಬೆಳಗಾದರೆ ಒಂದಲ್ಲ ಒಂದು ಕೇಸನ್ನು ತಂದುಹಾಕಿ ಪ್ರತಿಕ್ಷಣದಲ್ಲೂ ಪಂಚಾಯಿತಿ ಬದುಕಿಲ್ಲ ಬಿಡಿ. ಪಂಚಾಯಿತಿಯಲ್ಲಿ ಮುಕ್ತಾಯವಾಗುವಂತಾಗುತ್ತದೆ. ಇಂಥಾ ಕೇಸುಗಳ ವಿಚಾರಣೆಗೆ ಮುಂದೆ ರಾಯರುಗಳೂ ಸಹ ಹಾಜರಾಗಬಹುದೋ ಏನೋ. ಆದರೆ ಈಗ ಮದ್ರಾಸ್ ಪ್ರಾಂತ್ಯದಲ್ಲಿ ಜಿಲ್ಲಾ

ಬೋರ್ಡ್ ಮತ್ತು ಗ್ರಾಮಪಂಚಾಯಿತಿಗಳ ಕೇಸುಗಳಲ್ಲಿ ರಾಯರುಗಳು ಹಾಜರಾಗುತ್ತಿರುವಂತಿದೆ. ಆದರೆ ಈಗ ತಾನೇ ಇದನ್ನು ಹೊಸದಾಗಿ ಕಾನೂನು ಮಾಡಿರುವುದರಿಂದ ಇದರಲ್ಲಿ ಕಾರ್ಯಾತೆ ಏನೇನು ಲೋಪದೋಷಗಳಿರುತ್ತವೆಂಬುದನ್ನು ಈಗಲೇ ನಿರ್ಧರಿಸಿ ಅದಷ್ಟು ಅವುಗಳನ್ನು ತಡೆಗಟ್ಟಬೇಕೇ ಶಿವಾಯಿ, ಜಾರಿಗೆ ಕೊಟ್ಟು ಅವುಗಳಿಗೆ ಪದೇಪದೇ ತಿದ್ದುಪಡಿಗಳನ್ನು ತರತಕ್ಕದ್ದು ಅಷ್ಟು ಚೆನ್ನಾಗಿ ಕಾಣುವುದಿಲ್ಲ. ಜನರು ವಿಧ್ಯಾವಂತರಾಗಿ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಗೆ ಬಂದರೆ ನಮಗೆ ಬಹಳ ಸಂತೋಷ. ಹಾಗೆ ಅವರು ಅಭಿವೃದ್ಧಿಗೆ ಬರಬೇಕೆಂಬುದೇ ನಮ್ಮಲ್ಲಿರ ಆಸೆಯೂ ಆಗಿದೆ. ಹಾಗೆ ಅವರು ಬುದ್ಧಿವಂತರಾದ ಮೇಲೆ ಅವರಿಗೆ ದೊರೆಯತಕ್ಕ ಸ್ವಾನಿಮಾನಗಳು ಬಂದೇಬರುತ್ತವೆ. ಅದರಲ್ಲಿ ಯಾರಿಗೂ ಯಾವ ಸಂಶಯವೂ ಇರಬೇಕಾಗಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಇದು ಎಷ್ಟು ವೆಂಟರ್ ಸ್ಟೇಜ್ ಆದ್ದರಿಂದ, ಜನರು ಇನ್ನೂ ಸ್ವಲ್ಪ ಹೆಚ್ಚಿನ ಸಂಖ್ಯೆಯಲ್ಲಿ ವಿಧ್ಯಾವಂತರಾಗುವತನಕ ಈ ತಿದ್ದುಪಡಿಗಳನ್ನು ಮಾನ್ಯ ಸೂಚಕರಾದ ಶ್ರೀಮಾನ್ ಜೋಯಿಸರು ವಾಪಸ್ಸು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವುದು ಉತ್ತಮವಾದುದೆಂದು ನಾನು ಅವರನ್ನು ಕೇಳಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ. ಆದರೆ ಶ್ರೀಮಾನ್ ಜೋಯಿಸರು ಕೇಳಿರತಕ್ಕ ವಿಚಾರಗಳು ಬಹಳ ಒಳ್ಳೆಯವೆ. ಆದಾಗ್ಯೂ ನಾವು ನಿಧಾನವಾಗಿ ಮುಂದುವರಿಯಬೇಕಾದ್ದು ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಉಚಿತವಾಗಿ ತೋರುತ್ತಿದೆ. ಆದಕಾರಣ ಅವರು ಈ ತಿದ್ದುಪಡಿಗಳನ್ನು ವಾಪಸ್ಸು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆಂದು ನಂಬಿದ್ದೇನೆ.

ಶ್ರೀ ಎಂ. ಎ. ಜೋಯಿಸರು.—ನಾನೇನೋ ಇದನ್ನು ವಾಪಸ್ಸು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬಹುದು. ಒಪ್ಪುತ್ತೇನೆ. ಆದರೆ ನನ್ನ ಜೊತೆಗೆ ಶ್ರೀ ಮಹಂತದೇವರೂ ಸಹ ಇರುತ್ತಾರೆ. ಆದಕಾರಣ ನಾನು ಇದನ್ನು ವಾಪಸ್ಸು ಪಡೆದರೆ, ಅದರೊಸಹ ಇದನ್ನು ವಾಪಸ್ಸು ಪಡೆದಂತಾಗುತ್ತದೆಯೇ ಎಂಬ ಅಂಶವನ್ನೂ ಸಹ ತಾವು ಸ್ವಲ್ಪ ಆಲೋಚನೆಮಾಡಿ ನೋಡಬೇಕಾಗಿದೆ.

ಅಧ್ಯಕ್ಷರು.—ನೂಚಕರು ತಮ್ಮ ತಿದ್ದುಪಡಿಯನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಲು ಸಭೆಯವರ ಅನುಮತಿ ಇದೆಯೇ? (ಸಭಿಕರೆಲ್ಲರೂ ಆಗಬಹುದೆಂದು ಸೂಚನೆ ಮಾಡಿದರು.)

The Amendment was, by leave of the House, withdrawn.

Mr. SPEAKER.—Next Amendment.
Sri T. Madiiah Gowda.

*ಶ್ರೀ ಬಿ. ಮಾದಯ್ಯಗೌಡರು.—ನನ್ನ ತಿದ್ದುಪಡಿಯೂ ಸಹ ಸ್ವಲ್ಪ ಹೆಚ್ಚುಕಡಿಮೆ ಇದೇ ರೀತಿಯಾಗಿರುವುದರಿಂದ ಅಂದರೆ, ರೀಡಿಂಗ್ ರೂಮು, ಲೈಬ್ರರಿ ಇತ್ಯಾದಿಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಅವರಿಗೆ ಅಧಿಕಾರ ಕೊಡಬೇಕೆಂಬುದಾಗಿ ನನ್ನ ತಿದ್ದುಪಡಿಯಿತ್ತು. ಇದು ಬಹಳ ಮುಖ್ಯವಾದದ್ದು. ಶ್ರೀ ಜೋಯಿಸರು ತಿದ್ದುಪಡಿಯನ್ನೇ ವಾಪಸ್ಸು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದು ಒತ್ತಾಯ ಬಂದಿರುವ ಕಾರಣ ನಾನೂ ಸಹ ನನ್ನ ತಿದ್ದುಪಡಿಯನ್ನು ಮುಂದಿಡುವುದಿಲ್ಲ.

Mr. SPEAKER.—The question is:
"That Clause 23 stand part of the Bill."

The motion was adopted.

Clause 23 was added to the Bill.

Mr. SPEAKER.—Clause—24.
Because Sri T. Madiah Gowda has not moved his amendment to clause 23, I take it that he is not moving this consequential amendment also. The Hon'ble Minister has an amendment.

*The Hon'ble Sri R. CHENNIGARAMIAH.—Sir, I beg to move—

“That in item No. 7 the words ‘and construction and maintenance of slaughter houses’ shall be omitted and items numbers (8), (9), (10), (11), (12), (13), (14) shall be renumbered as items numbers (9), (10), (11), (12), (13), (14), (15) respectively. Before item No. (9) so renumbered the following item shall be inserted as item No. (8).

“8. Construction and maintenance of slaughter houses”.

ಇದರಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚಿನ ವಿಚಾರವೇನೂ ಇಲ್ಲ. Cattle breeding, medical treatment ಇವೆಲ್ಲಾ ಇರು ವುದು ಜೊತೆಯಲ್ಲಿ slaughter houses ಎಂದಿರು ವುದು ಸರಿಯಲ್ಲ, ಅವಲಕ್ಷಣ ಎಂದು ಸೆಂಟಿಮೆಂಟಲ್ ಆಬ್ಸರ್ವೇಷನ್ ಕೆಲವು ಕಡೆಯಿಂದ ಬಂತು. ಆದ್ದರಿಂದ slaughter houses ಬೇರೆ ಒಂದು ಮಾದರಿಕೆಂದು ತಿದ್ದುಪಡಿ ತಂದಿದೆ. ಇದು ಅಕ್ಷೇಪಣೀಯವಲ್ಲದ್ದರಿಂದ ದಯವಿಟ್ಟು ಒಪ್ಪಿಗೆ ಕೊಡಬೇಕು.

Mr. SPEAKER.—The question is :—

“That in Item No. 7 the words ‘and construction and maintenance of slaughter houses’ shall be omitted and items numbers (8), (9), (10), (11), (12), (13), (14) shall be renumbered as items, numbers (9), (10), (11), (12), (13), (14), (15) respectively. Before item No. (9) so renumbered the following item shall be inserted as item No. 8—

‘8. Construction and maintenance of slaughter houses’.

The motion was adopted.

Mr. SPEAKER.—Sri Jois may move his amendment.

Sri M. N. JOIS.—As my amendment is consequential, I do not move it.

Mr. SPEAKER.—Sri T. Madiah Gowda has an amendment.

***Sri T. MADIAH GOWDA.**—Sir, I beg to move :—

“That in item (14) after the word ‘organising’ the words ‘supervising and controlling’ shall be added.”

ಈಗ ಇರುವುದರ ಪ್ರಕಾರ ಕೆಲವು ‘organising’ ಎಂದು ಮಾತ್ರ ಇದೆ. Organise ಮಾಡಿದ ಮೇಲೆ ಸೂಪರ್‌ವೈಸ್ ಮಾಡುವ ಮತ್ತು ಕಂಟ್ರೋಲ್ ಮಾಡುವ ಅಧಿಕಾರ ಕೂಡ ಆರ್ಗನೈಜ್ ಮಾಡುವಂಥ ಸಂಸ್ಥೆಗೆ ಇರತಕ್ಕದ್ದು ಸೂಕ್ತ; ಆರ್ಗನೈಜ್ ಮಾಡಿ ಅಲ್ಲಿಗೆ ಬಿಡತಕ್ಕದ್ದು ಸರಿಯಲ್ಲ. ಅದು ಚೆನ್ನಾಗಿ ನಡೆಯಬೇಕು, ಆದ್ದರಿಂದ ಅದರ ಮೇಲೆ ಉನ್ನತವಾಗಿ ನೋಡಿಕೊಳ್ಳಲು, ಅದರ ಕೆಲಸ ದಕ್ಷತೆಯಿಂದ ನಡೆಯಲು ಅಧಿಕಾರವಿರಬೇಕು. ಆ ಒಂದು ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಯಾವ

ಬಾಧಕವೂ ಇಲ್ಲದೇ ಇರತಕ್ಕಂಥ ಈ ತಿದ್ದುಪಡಿಯನ್ನು ತಂದಿದೆ. ಇದನ್ನು ಸರ್ಕಾರದವರು ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದು ಪ್ರಾರ್ಥಿಸುತ್ತೇನೆ.

Mr. SPEAKER.—Amendment moved :—

“That in item (14) after the word ‘organising’ the words ‘supervising and controlling’ shall be added.”

The Hon'ble Sri R. CHENNIGARAMIAH.—I accept the amendment, Sir.

Mr. SPEAKER.—The question is :—

“That in item (14) after the word ‘organising’ the words ‘supervising and controlling’ shall be added.”

The motion was adopted.

Mr. SPEAKER.—Sri L. Siddappa has tabled an amendment.

Sri L. SIDDAPPA.—I am not moving my amendment.

Mr. SPEAKER.—Sri T. Ramachar may move his amendment.

Sri T. RAMACHAR.—Sir, the amendment is for including the establishment and maintenance of warehouses in each village. I beg to move :

“That after item 15 the following shall be added as item 16 :

‘to establish and maintain warehouses’.”

Since the Warehouses Act is passed, I think it is absolutely necessary to have warehouses in each village. I therefore suggest that the amendment may be accepted.

Mr. SPEAKER.—Amendment moved :

“That after item 15 the following shall be added as item 16 :

‘to establish and maintain warehouses’.”

The Hon'ble Sri R. CHENNIGARAMIAH.—I accept the amendment, Sir.

Mr. SPEAKER.—The question is :—

“That after item 15 the following shall be added as item 16 :

‘to establish and maintain warehouses’.”

The motion was adopted.

Mr. SPEAKER.—The question is :—

“That Clause 24, as amended, stand part of the Bill.”

The motion was adopted.

Clauses 24, as amended, was added to the Bill.

Mr. SPEAKER.—Clauses 25 and 26.

The question is :

"That Clauses 25 and 26 stand part of the Bill."

The motion was adopted.

Clauses 25 and 26 were added to the Bill.

Mr. SPEAKER.—Clause 27.

Sri T. RAMACHAR (Kolar District General,—Sir, I beg to move :

"That in line 6 for the words 'provided that' the word 'and' may be substituted.

I feel that the words 'provided that' will not properly fit in with the context. I therefore suggest that the word 'and' may be substituted for the words 'provided that.' Clause 27 grants some powers for each panchayet to appoint committees to perform certain functions and as such I suggest 'and' may be substituted for 'provided that.'

Mr. SPEAKER.—Amendment moved:

"That in line 6 for the words 'provided that' the word 'and' may be substituted.

The Hon'ble Sri R. CHENNIGARAMIAH.—I accept the amendment.

Mr. SPEAKER.—The question is :

"That in line 6 for the words 'provided that' the word 'and' may be substituted."

The motion was adopted.

Sri L. SIDDAPPA (Shimoga District—General).—Sir, I beg to move :

"That in Clause 27 the figure '30' may be deleted."

Clause 27 reads as follows :

"A panchayet shall have power to do all acts necessary for and incidental to the carrying out of the functions entrusted or delegated to it, and in particular and without prejudice to the foregoing power, to exercise the powers specified in sections 28, 29, 30, 31 and 32...."

Section 30 deals with the power given to Government and not does not deal with power to panchayet. All other clauses except clause 30 deal with the powers conferred on the panchayet. So I suggest that the figure 30 may be deleted.

Mr. SPEAKER.—Amendment moved:

"That in Clause 27 the figure 30 may be deleted."

The Hon'ble Sri K. T. BHASHYAM.—

Sir, there is some misapprehension about this. The power of the Government to prohibit the erection of buildings is there, no doubt. But who is to initiate the proceedings? The Panchayet will have to initiate the proceedings. The Chairman of the Village Panchayet will have to be invested with the power under the Rules. That is why we have to bring in clause 30 under clause 27. If we do not bring it there, the position will be that at every stage the Government will have to initiate the proceedings. We prohibit the construction of buildings and allow the chairman of the panchayet to take note of any violation and initiate the proceedings. That is why 30 is shown in clause 27. It is not superfluous nor is it without meaning. Supposing I accept the amendment. Tomorrow the chairman of a panchayet cannot initiate the proceedings. I suggest that Sri Siddappa should not press this amendment.

Sri L. SIDDAPPA.—The specific power to prohibit the construction of buildings is given under this clause. The power to initiate is power to prohibit. You may make provision under the Rules. You are giving power under Clause 30 to the Government and not to the panchayet.

The Hon'ble Sri K. T. BHASHYAM.—

The rule will be framed in respect of Section 30 and the Chairman of any Village Panchayet will be authorized to initiate proceedings, that is, do an act under Section 30 and that is why we say :

"A Panchayet shall have power to do all acts necessary for and incidental to the carrying out of the functions entrusted to it.....and to exercise the powers specified in Section 30."

Otherwise, he will not have the power even to initiate proceedings. That is why Section 30 is put in.

Sri L. SIDDAPPA.—I seek the permission of the House to withdraw my amendment.

The amendment was, by leave of the House, withdrawn.

Mr. SPEAKER.—The question is :

"That Clause 27, as amended, stand part of the Bill."

The motion was adopted.

Clause 27, as amended, was added to the Bill.

Mr. SPEAKER.—Clause 28. The question is :

"That Clause 28 stand part of the Bill."

The motion was adopted.

Clause 28 was added to the Bill.

Mr. SPEAKER.—Clause 29.

Sri T. RAMACHAR (Kolar District—General).—Sir, I beg to move :

"That in line 6 of sub-clause (1) for the words 'two months' the words 'one month' shall be substituted."

The reason is this. If refusal to grant license is not communicated within two months, the applicant may deem that license has been granted and so begin his construction. In the Municipalities Act, a period of only one month is provided for and in a village, two months' period is too long a time to wait for the grant of license and as such a period of one month is quite ample for the grant of license. The applicant may wait and assume that license has been granted if no refusal is communicated within one month.

Mr. SPEAKER.—Amendment moved:

"That in line 6 of sub-clause (1) for the words 'two months' the words 'one month' shall be substituted."

***Sri T. MADIAH GOWDA.**—My amendment also is the same. I beg to move :

"That in clause (1) for the words 'two months' the words 'one month' shall be substituted."

ಒಂದು ತಿಂಗಳು ಅವಧಿಯೊಳಗಾಗಿ ಗ್ರಾಮಪಂಚಾಯತಿಯವರು ಲೈಸೆನ್ಸ್ ಕೊಡದಿದ್ದರೆ ಯಾರು ಲೈಸೆನ್ಸ್ ಕೇಳುತ್ತಾರೋ ಅವರು ಮನೆ ಕಟ್ಟಿಕೊಳ್ಳಬಹುದು ಎಂದು ಗ್ರಾಮಪಂಚಾಯತಿ ಕಾನೂನಿನಲ್ಲಿ ಇದುವರೆಗೂ ಇತ್ತು. ಅದು ಜನಗಳಿಗೆ ಉಂಟುಮಾಡಿ ಕೊಟ್ಟ ಒಂದು ಸೌಕರ್ಯ. ಇನ್ನುಮುಂದೆ ಗ್ರಾಮಪಂಚಾಯತಿ ಆದಳತ ಇನ್ನೂ ಹೆಚ್ಚು ದಕ್ಷತೆಯಿಂದ ನಡೆಯಬೇಕು; ಪಂಚಾಯತಿ ಆದಳತಕ್ಕೆ ಒಬ್ಬ ನಂಬಳ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳತಕ್ಕ ಕಾರ್ಯದರ್ಶಿ ಇರಬೇಕು; ತಪ್ಪದೇ ತಿಂಗಳು ತಿಂಗಳಿಗೆ ಮಾಟುಂಗ್, ಅಗಬೇಕು ಎಂಬುದಾಗಿ

ಅನೇಕ ಹೊಸ ವಿಧಾನಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ಮಾಡಿರತಕ್ಕ ಈ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಮನೆ ಕಟ್ಟಿಕೊಳ್ಳಲು ಆತ ಎರಡುತಿಂಗಳು ಲೈಸೆನ್ಸ್‌ಗೆ ಕಾಯಲ್ ಎಂಬ ನಿಯಮ ಹಾಕಿರತಕ್ಕದ್ದು ಈ ಮನೂವೆಯ ಅಭಿಪ್ರಾಯಕ್ಕೆ ವಿರೋಧವಾಗಿದೆ ಎಂದು ನನಗೆ ಅನ್ನಿಸುತ್ತದೆ. ಮೊದಲು ಒಂದು ತಿಂಗಳು ಇದ್ದದ್ದನ್ನು ಈಗ ಎರಡು ತಿಂಗಳಿಗೆ ಹೆಚ್ಚಿಸುವುದು ಸರಿಯಾಗಿ ಕಾಣುವುದಿಲ್ಲ. ಮೊದಲು 2 ತಿಂಗಳು ಇದ್ದು ಈಗ ಒಂದು ತಿಂಗಳಿಗೆ ಇಳಿಸಿದ್ದರೆ ಚೆನ್ನಾಗಿರುತ್ತಿತ್ತು. ಬಹಳ ಕಾಲದಿಂದಲೂ ಒಂದು ತಿಂಗಳು ಇದ್ದದ್ದನ್ನು ಈಗ ಎರಡು ತಿಂಗಳು ಮಾಡುವುದು ನಿಜವಾಗಿಯೂ ಸೂಕ್ತವಲ್ಲ. ಅನೇಕ ಸಂದರ್ಭಗಳಲ್ಲಿ ತಮಗೆ ಗೊತ್ತಿದೆ; ಗ್ರಾಮಾಂತರಗಳ ಜನರು ಇದ್ದಕ್ಕಿದ್ದ ಹಾಗೆ ಅನುಕೂಲವಾಯಿತು ಎಂದರೆ ಮನೆ ಕಟ್ಟುವುದಕ್ಕೆ ಪ್ರಾರಂಭಿಸುತ್ತಾರೆ. ಮುಂದಾಗಿ ಅರ್ಜಿ ಹಾಕಬೇಕು, ಸಾಮಾನು ಹೊಂಚಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು, ಲೈಸೆನ್ಸ್ ಪಡೆದು ಅಮೇಲೆ ಪ್ರಾರಂಭ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಅವರು ಇರುವುದಿಲ್ಲ. ಯಾವಾಗ ಸಾಮಾನು ಹೊಂಚಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೋ ಆಗ ಅರ್ಜಿ ಹಾಕುತ್ತಾರೆ. ಅಂಥ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಎರಡು ತಿಂಗಳು ಕಾಯುವುದರೊಳಗೆ ಮಳೆ ಬಂದರೆ ಮನೆ ಕಟ್ಟುವಹಾಗಿಲ್ಲ. ಹೊಂಚಿಕೊಂಡಿದ್ದ ಸಾಮಾನು ಗೆದ್ದುಲಿತಿಂದು ಹೋಗುತ್ತದೆ ಅಥವಾ ಇನ್ನಾವುದಾದರೂ ವಿಧದಲ್ಲಿ ಅನ್ಯಾಕ್ರಾಂತವಾಗುತ್ತದೆ. ಕೆವೇಲೆ ಪುನಃ ಲೈಸೆನ್ಸ್ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಗ್ರಾಮ ಪಂಚಾಯತಿಯವರು ಜಾಗೃತಜಾಗೃತ ಲೈಸೆನ್ಸ್ ಕೊಡಲೇಬೇಕು. ಹಾಗೆ ಒಂದು ತಿಂಗಳಿನಲ್ಲಿ ಕೊಡುವುದಕ್ಕೆ ಅಗದಿದ್ದ ಪಕ್ಷದಲ್ಲಿ ಇನ್ನೂ ಆರೋಚನೆ ಮಾಡುತ್ತಾ ಇದ್ದೇವೆ ಅದಷ್ಟು ಜಾಗೃತ ಕೊಡುತ್ತೇವೆ ಎಂದು ತಿಳಿಸಿದರೆ ಆಗ ಕೆಲಸ ನಿಲ್ಲಿಸಬಹುದು. ಅದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶವಿದೆ. ಏನೂ ಇಲ್ಲದೆ ತಟಸ್ಥರಾಗಿ ಕುಳಿತು ಕೊಂಡಿದ್ದು ಎರಡು ತಿಂಗಳು ಕಾದಮೇಲೆ ಲೈಸೆನ್ಸ್ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಮನೆ ಕಟ್ಟಿಕೊಳ್ಳಲ ಎಂದರೆ ಗ್ರಾಮ ಪಂಚಾಯತಿಯವರಿಗೆ ಇಲ್ಲದೆ ಒಂದು ಘೋರಜಯನ್ನು ಕಲಿಸಿಕೊಡುವುದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶವಾಗುತ್ತದೆಯೇ ಹೊರತು ಜಾಗೃತ ಕೆಲಸಮಾಡಿ, ಅನುಕೂಲ ಅನಾನುಕೂಲ ಯೋಚಿಸಿ ಒಂದು ಲೈಸೆನ್ಸ್ ಕೊಡಬೇಕೆಂದರೆ ಅವರಿಂದ ಕೊಡಲು ಆಗುವುದಿಲ್ಲ. ಈ ಕಾರಣದಿಂದ ಅದಷ್ಟು ಜಾಗೃತ ಲೈಸೆನ್ಸ್ ಕೊಡತಕ್ಕ ವಿರ್ಪಾಡು ಇರಬೇಕು. ಒಂದುಮೇಲೆ ಲೈಸೆನ್ಸ್ ಕೊಡದಿದ್ದರೆ ಮನೆ ಕಟ್ಟಿಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶವಿರಬೇಕು. ಒಂದು ತಿಂಗಳು ಇದ್ದದ್ದನ್ನು ನಮ್ಮ ಸೆಲೆಕ್ಟೆ ಸಮಿತಿಯವರು ಎರಡು ತಿಂಗಳಿಗೆ ಹೆಚ್ಚಿಸಿದ್ದಾರೆ ಅದೇನು ಕಾರಣವೋ ನನಗೆ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ. ಅದರಿಂದ ದಯವಿಟ್ಟು ಇದನ್ನು ಮಾನ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಖಂಡಿತ ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆಂದು ನಂಬಿದ್ದೇನೆ.

Mr. SPEAKER.—Amendment moved:

"That in clause (1) for the words 'two months' the words 'one month' shall be substituted."

*ಶ್ರೀ ಎಂ. ಮಾದಯ್ಯನವರು : (ಮೈಸೂರು ಜಿಲ್ಲೆ—ನಿಮ್ಮ ಪಂಗಡ).—ಶ್ರೀಮಾನ್ ಮಾದಯ್ಯಗೌಡರು ಹೇಳುವಂಥ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಹಳ್ಳಿಗಳಲ್ಲೇನೂ ಇಲ್ಲ. ಪ್ರತಿಯೊಂದೂ ಲೈಸೆನ್ಸ್; ತೆಗೆದುಕೊಂಡೇ ಕಟ್ಟುತ್ತಾರೆಂದು ಹೇಳುವುದಕ್ಕಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಅರ್ಜಿ ಹಾಕಿ ಲೈಸೆನ್ಸ್ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಪ್ರಾನ್‌ನಂತೆ ಯಾರೂ ಕಟ್ಟುತ್ತಿಲ್ಲ. ಇದರಿಂದ ಅನಾನುಕೂಲವಾಗುತ್ತದೆಯೇ ಎಂದರೆ ಖಂಡಿತ ಆಗುವುದಿಲ್ಲ. ಎರಡು ತಿಂಗಳು ಕೊಟ್ಟರೆ

(ಶ್ರೀ ಎಂ. ಮಾದಯ್ಯನವರು.)

ರೈಸೇಟ್ ಕೊಡುವುದು ನಿಧಾನವಾಗಿ ಮನೆ ಕಟ್ಟಿಕೊಳ್ಳಲು ಹೊಂಟಕೊಂಡಿದ್ದ ಸಾಮಾನುಗಳು ಗೆದ್ದಲು ಹಿಡಿದು ಹಾಳಾಗಿಹೋಗುತ್ತವೆ ಎಂದು ಶ್ರೀಮಾನ್ ಮಾದಯ್ಯನವರು ಹೇಳಿದರು. ಆರೀತಿ ಏನೂ ಆಗುವುದಿಲ್ಲ. ಏಕೆಂದರೆ ಮನೆ ಕಟ್ಟುವವರಲ್ಲಿ ರೈಸೇಟ್‌ನೂ ಇರುವುದಿಲ್ಲ, ಏನೂ ಇರುವುದಿಲ್ಲ. ಆರೀತಿ ಎರಡು ತಿಂಗಳು ಅವಕಾಶ ಕೊಟ್ಟಿರುವುದು ಯಾರಿಗೆ ಅನುಕೂಲ ಎಂದರೆ ಪಂಚಾಯಿತಿ ಹೊಂದಿಗೆ. ಅವರ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಮಾಡಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಹೇಗೆಂದರೆ ಈಗ ಅನೇಕ ಹಳ್ಳಿಗಳನ್ನು ಸೇರಿಸಿ ಒಂದು ಪಂಚಾಯಿತಿ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ನಾನಾ ಗ್ರಾಮಗಳಿಂದ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ ಕಾಗದಪತ್ರಗಳು ಬರಬೇಕು; ಹಯರಿಂಗ್ ಆಗಬೇಕು; ಪಂಚಾಯಿತಿ ಮೀಟಿಂಗ್‌ನಲ್ಲಿ ಇಡಬೇಕು ಇಂಥಾದ್ದಕ್ಕೆಲ್ಲಾ ಒಂದು ಅವಕಾಶವಿದ್ದರೆ ಆಡಳಿತಗಾರರಿಗೆ ಅನುಕೂಲವಾಗುತ್ತದೆ. ಪಾರ್ಲಿಮೆಂಟ್‌ನಲ್ಲಿ ಇದರಿಂದ ಏನೂ ಅನುಕೂಲ ಇಲ್ಲವೇ ಇಲ್ಲ; ಅರ್ಜಿ ಹಾಕಿ ಕಟ್ಟುತ್ತಾ ಇರುತ್ತಾರೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಅಂಥಾ ತೊಂದರೆ ಏನಿದೆಯೋ ಗೊತ್ತಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಸೆರೆಕ್ಸ್ ನಮಿತಿಯವರು ಎರಡು ತಿಂಗಳಿಗೆ ಜಾಸ್ತಿ ಮಾಡಿರುವುದನ್ನು ಈಗ ರುವಹಾಗೆ ಒಪ್ಪಬಹುದು ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ.

*ಮಾನ್ಯ ಶ್ರೀ ಆರ್. ಚೆನ್ನಿಗರಾಮಯ್ಯನವರು.— ಗ್ರಾಮದಲ್ಲಿ ಪಂಚಾಯಿತಿಯ ರೈಸೇಟ್ ಇಲ್ಲದೆ ಮನೆ ಕಟ್ಟುತ್ತಾರೆ ಎಂದು ಶ್ರೀಮಾನ್ ಮಾದಯ್ಯನವರು ಹೇಳಿದರು, ಅದನ್ನು ಒಪ್ಪುವುದಕ್ಕಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಅನೇಕ ಕಡೆಗಳಲ್ಲಿ ಬಹಳ ಕಟ್ಟುನಿಟ್ಟಾಗಿ ರೈಸೇಟ್‌ಗೆ ಅರ್ಜಿ ಹಾಕಿ, ರೈಸೇಟ್ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಮನೆ ಕಟ್ಟುತ್ತಾ ಇದ್ದಾರೆ. ಯಾರಾದರೂ ಮನೆ ಕಟ್ಟುತ್ತಾರೆ ಎಂದರೆ ಅನೇಕ ತಕರಾರುಗಳು ಬರುತ್ತವೆ. ಅವರು ಹೇಳಿದಂತೆ ಹಿಂದೆ ನಡೆದಿರಬಹುದು. ಈಗ ಆರೀತಿ ಆಗುವುದನ್ನು ಬಹುಮಟ್ಟಿಗೆ ನಿಲ್ಲಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಅಂಥಾದ್ದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶವಿಲ್ಲ. ಈಗಿರುವುದು ರೈಸೇಟ್ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಕಟ್ಟಬೇಕೆಂದೇ ಇದೆ. ಅದೇ ಆರೀತಿ ಮಾಡುತ್ತಾ ಇದ್ದಾರೆ.

— ಶ್ರೀ ಎಂ. ಎಚ್. ಜೋಯಿಸರು.— ತಾವು ಬಿಂದಮೇಲೆ ಬಹುಮಟ್ಟಿಗೆ ಕಾನೂನು ಜಾರಿಗೆ ಬಂದಿದೆ.

— ಮಾನ್ಯ ಶ್ರೀ ಆರ್. ಚೆನ್ನಿಗರಾಮಯ್ಯನವರು.— ನಂತರೂ, ಈ ಕಾನೂನು ಉದ್ದೇಶವಾದರೂ ಬಂದಿತು ರೈಸೇಟ್ ತೆಗೆದುಕೊಂಡೇ ಕಟ್ಟಬೇಕೆಂದು ಇದೆ. ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಒಂದು ತಿಂಗಳು ಇರಬೇಕೇ, 2 ತಿಂಗಳು ಇರಬೇಕೇ ಎಂಬುದನ್ನು ಸೆರೆಕ್ಸ್ ನಮಿತಿಯವರು ಬಹಳ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಪರಿಶೀಲಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಮುನಿಸಿಪಾಲಿಟಿಯಲ್ಲಾದರೆ compact area, ನಿಬ್ಬಂದಿ ಇರುತ್ತದೆ ತಕ್ಷಣಹೋಗಿ ಮಹಬರು ಮಾಡಲು ಸ್ಯಾನಿಟರಿ ಇನ್‌ಸ್ಟ್ರಕ್ಟರು ಇರುತ್ತಾರೆ. ಮುನಿಸಿಪಲ್ ಕೌನ್ಸಿಲ್‌ನಲ್ಲಿ ಇಟ್ಟು ಜಾಗೃತ ತೀರ್ಮಾನ ಮಾಡಬಹುದು. ಪಂಚಾಯಿತಿಯಲ್ಲಾದರೆ ಸಲವಾರು ಹಳ್ಳಿಗಳು ಸೇರಿ ಒಂದು ಪಂಚಾಯಿತಿ ಆಗುತ್ತದೆ. ಆ ಹಳ್ಳಿಯಿಂದ ನಾಲ್ಕು ಜನ, ಈ ಹಳ್ಳಿಯಿಂದ ನಾಲ್ಕು ಜನ ಇನ್ನೊಂದು ಹಳ್ಳಿಯಿಂದ ನಾಲ್ಕು ಜನ ಆರೀತಿ ಒಟ್ಟು 10-15 ಜನ ನಡೆಸಲು ಬಟ್ಟಿಗೆ ಕರೆತು ರೆಕಾರ್ಡ್ ಬರ್ ಅಪ್ ಮಾಡಿ ಒಂದು ತೀರ್ಮಾನ ಮಾಡಬೇಕೆಂದರೆ ಒಂದು ತಿಂಗಳಿನಲ್ಲಿ ಸಾಧ್ಯವಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ನಾನಾ ತೊಂದರೆಗಳಿರುತ್ತವೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಸ್ವಲ್ಪ ಕಾಲಾವಕಾಶವಿರಲೆಂದು ಯೋಚನೆ ಮಾಡಿ ಎರಡು ತಿಂಗಳು ಇಟ್ಟಿದೆ. ಆರೀತಿ ಮನೆ ಕಟ್ಟಿಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದು ಇಪ್ಪತ್ತು ವರು ಎರಡು

ತಿಂಗಳ ಮೊದಲೇ ಅರ್ಜಿ ಹಾಕುತ್ತಾರೆ. ಕಾನೂನಿನಲ್ಲಿ ಎರಡು ತಿಂಗಳು ಎಂದು ತಿಳಿಸಿದರೆ ಅದಕ್ಕನುಸಾರವಾಗಿ ಮೊದಲೇ ಅರ್ಜಿ ಹಾಕಿಕೊಂಡು ರೈಸೇಟ್ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ಏರ್ಪಾಡು ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ. ಇದು ಇರುವುದು ಒಳ್ಳೆಯದು. ಒಂದು ತಿಂಗಳು ಮಾಡಿದರೆ ಬಹಳ ತೊಂದರೆಯಾಗುತ್ತದೆ. ರೆಕಾರ್ಡ್ ಬರ್ ಅಪ್ ಮಾಡುವುದು, ಪಂಚಾಯಿತಿ ಮೀಟಿಂಗ್ ಮಾಡಿ ತೀರ್ಮಾನ ಮಾಡುವುದು ಇದಕ್ಕೆಲ್ಲಾ ಕಾಲಾವಕಾಶವಿಲ್ಲದೆ ತೊಂದರೆಯಾಗುವುದರಿಂದ ದಯವಿಟ್ಟು ಮಾನ್ಯ ನಡೆಸರು ಈ ತಿದ್ದುಪಡಿಯನ್ನು ವಾಪಸು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ.

Sri T. RAMACHAR.—Sir, I request the House to permit me to withdraw my amendment.

Sri T. MADIAH GOWDA.—Sir, I may also be permitted to withdraw my amendment.

The amendments were, by leave of the House, withdrawn.

Sri T. RAMACHAR.—Sir, I beg to move:

"That after sub-clause (2) the following sub-clause shall be added as sub-clause (3):—

"(3) An appeal shall lie to the Deputy Commissioner from any order or direction or notice of the panchayat under sub-section (2) *supra* and the decision of the Deputy Commissioner on such appeal shall be final."

ಈಗ ಮನೂವೆಯಲ್ಲಿ 29 (2) ನೆಯ ಕ್ಲಾಜಿನ ಪ್ರಕಾರ ಪಂಚಾಯಿತಿಗಳಿಗೆ ಕೆಲವು ಅಧಿಕಾರಗಳನ್ನು ಕೊಡಲಾಗಿದೆ. ಪಂಚಾಯಿತಿ ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿ ಅವರ ಅನುಮತಿಯಿಲ್ಲದೆ ಕಟ್ಟುವ ಕಟ್ಟಡಗಳನ್ನು ನಿಲ್ಲಿಸಬಹುದು, ಕಟ್ಟಿದ ಕಟ್ಟಡಗಳನ್ನು ಒಡೆಸಿ ಹಾಕಬಹುದು. ಇಂತಹ ಸಂದರ್ಭಗಳಲ್ಲಿ ಪಂಚಾಯಿತಿಯ ಅಜ್ಜಿಯೇ ಅಪ್ಪಿರು ಅಜ್ಜಿ, ಅದರಮೇಲೆ ಅಪೀಲೇ ಇಲ್ಲ ಎಂಬ ಭಾವನೆ ಬರುವ ರೀತಿಯಲ್ಲಿದೆ. ಮೇಲಿನ ಅಧಿಕಾರಿಗಳಿಗೆ ಅಪೀಲಿಗೆ ಅವಕಾಶ ಈ ಮನೂವೆಯಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲೆಯೂ ಅಡಕವಾಗಿಲ್ಲ. ಹಾಗಾದರೆ ಜನರಿಗೆ ಬಹಳ ಅನ್ಯಾಯವಾಗುತ್ತದೆ. ಇದನ್ನು ತಪ್ಪಿಸಲು ಡೆಪ್ಯುಟಿ ಕಮಿಷನರಿಗೆ ಅಪೀಲು ಇರುವುದು ಸೂಕ್ತ, ಅವರ ತೀರ್ಮಾನ ಕೊನೆಯ ತೀರ್ಮಾನವಾಗಬೇಕೆಂದು ಮಾಡಿದರೆ ಈಗ ಮನೂವೆಯಲ್ಲಿರುವ ಒಂದು ಲೋಪ ಹೋಗಿ ಸರಿಯಾಗುತ್ತದೆ ಎಂಬ ಉದ್ದೇಶದಿಂದ ಈ ತಿದ್ದುಪಡಿಯನ್ನು ತಂದಿದೆ, ಇದನ್ನು ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದು ಕೇಳಿ ಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ.

Mr. SPEAKER.—Amendment moved:

"That after sub-clause (2) the following sub-clause shall be added as sub-clause (3):—

"(3) An appeal shall lie to the Deputy Commissioner from any order or direction or notice of the panchayat under sub-section (2) *supra* and the decision of the Deputy Commissioner on such appeal shall be final."

The Hon'ble Sri R. CHENNIGARMAIAH.—I accept the amendment.

Mr. SPEAKER.—The question is :

"That after Sub-clause (2) the following sub-clause shall be added as sub-clause (3):—

"(3) An appeal shall lie to the Deputy Commissioner from any order or direction or notice of the panchayet under sub-section (2) *supra* and the decision of the Deputy Commissioner on such appeal shall be final."

The motion was adopted.

Mr. SPEAKER.—The question is :

"That clause 29, as amended, stand part of the Bill."

The motion was adopted.

Clause 29, as amended, was added to the Bill.

Mr. SPEAKER.—Clauses 30 and 31. The question is :

"That clauses 30 and 31 stand part of the Bill."

The motion was adopted.

Clauses 30 and 31 were added to the Bill.

Mr. SPEAKER.—Clause 32.

Sri T. RAMACHAR.—Sir, I beg to move :

"That in sub-clause (1) after the words 'students' Hostel' the words 'Dharmasala' shall be added."

ಈ ಮಸೂದೆಯ 32 ನೆಯ ಕ್ಲಾಜಿನಲ್ಲಿ ಕೆಲವಕ್ಕೆ ಮಾತ್ರ ಅವಕಾಶ ಕೊಟ್ಟಿದೆ, ಅದರಲ್ಲಿ

'Other than a students' hostel under public or recognised control.'

ಎಂದಿದೆ. ಇದರ ಜೊತೆಗೆ dharmasala ಎಂಬುದನ್ನು ಸೇರಿಸಬೇಕೆಂದು ತಿದ್ದುಪಡಿಯಲ್ಲಿ ಸೂಚಿಸಿದೆ. ಇದರಿಂದ ಬಾಧಕವೇನೂ ಇಲ್ಲ. ಇವನ್ನು ಒಪ್ಪುತ್ತಾರೆಂದು ನಂಬಿದ್ದೇನೆ.

Mr. SPEAKER.—Amendment moved:

"That in sub-clause (1) after the words 'students' hostel' the words 'Dharmasala' shall be added."

The Hon'ble Sri R. CHENNIGARAMIAH.—I accept the amendment.

Mr. SPEAKER.—The question is :

"That in sub-clause (1) after the words 'students' hostel' the words 'Dharmasala' shall be added."

The motion was adopted.

Mr. SPEAKER.—The question is :

"That clause 32, as amended, stand part of the Bill."

The motion was adopted.

Clause 32, as amended, was added to the Bill.

Mr. SPEAKER.—Clauses 33 to 39, both inclusive. The question is :

"That clauses 33 to 39, both inclusive, stand part of the Bill."

The motion was adopted.

Clauses 33 to 39, both inclusive, were added to the Bill.

Mr. SPEAKER.—Clause 40.

The Hon'ble Sri R. CHENNIGARAMIAH.—Sir, I beg to move :

"That for the existing sub-clause (1) the following sub-clause shall be substituted :—

"(1) A Panchayet may levy a Village Improvement Tax, commutable into a contribution of labour, subject to the rules prescribed in this behalf."

ಈಗ ಮಸೂದೆಯ 40 (1) ನೆಯ ಕ್ಲಾಜಿನಲ್ಲಿ

"A Panchayet may levy a village improvement tax subject to such provisions as may be made by it in bye-laws."

ಎಂದಿದೆ. ಈ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಈಗಲೂ ಒಂದು ರೀತಿಯ ಪದ್ಧತಿ ಹಳ್ಳಿಗಳಲ್ಲಿ ಜಾರಿಯಲ್ಲಿದೆ. ಅವರು ತೆರಿಗೆಯನ್ನು ಹಣದರೂಪದಲ್ಲಿ ದರೂ ಕೊಡಬಹುದು, ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಕೆಲಸಮಾಡಿ ಅದಕ್ಕೆ ವಜಾ ಹಾಕಿ ಕೊಳ್ಳಬಹುದು, ಹೀಗೆ ಕೆಲಸಮಾಡಿ ತೆರಿಗೆಗೆ ಉತ್ತರ ಹಾಕಿ ಕೊಳ್ಳುವ ವಿಷಯ ಇದರಲ್ಲಿ ಬಿಟ್ಟು ಹೋಗಿದೆ. ಆದ ಕಾರಣ ಇದನ್ನು ಸೇರಿಸುವುದು ಒಳ್ಳೆಯದೆಂಬ ಉದ್ದೇಶದಿಂದ ಈ ತಿದ್ದುಪಡಿಯನ್ನು ತಂದಿದೆ. ಹಳ್ಳಿಗಳಲ್ಲಿ ಅನೇಕ ಕೆಲಸಗಳು ನಡೆಯುತ್ತವೆ. ಆ ಕೆಲಸಗಳನ್ನು ಜನರೇ ಮಾಡುವುದಾದರೆ ಮಾಡಬಹುದು, ಹಾಗೆ ಮಾಡಲು ಅನೇಕರು ಒಪ್ಪುತ್ತಾರೆ. ಆದುದರಿಂದ ಈ ತಿದ್ದುಪಡಿಯನ್ನು ಒಪ್ಪಬಹುದು.

Mr. SPEAKER.—The question is :

"That for the existing sub-clause, the following sub-clause shall be substituted :—

"(1) A Panchayet may levy a Village Improvement Tax, commutable into a contribution of labour, subject to the rules prescribed in this behalf."

The motion was adopted.

Mr. SPEAKER.—The question is :—

"That clause 40, as amended, stand part of the Bill."

The motion was adopted.

Clause 40, as amended, was added to the Bill.

Mr. SPEAKER.—Clause 41. The question is :

"That clause 41 stand part of the Bill."

The motion was adopted.

Clause 41 was added to the Bill.

Mr. SPEAKER.—Clause 42.

The Hon'ble Sri R. CHENNIGARAMIAH.—Sir, I beg to move.—

"That the words 'pilgrim tax' occurring in the marginal notes shall be omitted."

ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಪಿರ್ಗಾವಿಲ್ಯಾತ್ ಹಾಕುವುದು ಒಳ್ಳೆಯದಲ್ಲವೆಂಬ ಅಭಿಪ್ರಾಯದಿಂದ ಅದನ್ನು ವಜಾ ಮಾಡಿದೆ. ಅದಕಾರಣ ಇದನ್ನು ಈ ಮಸೂದೆಯಲ್ಲಿ ಬಿಟ್ಟು ಬಿಡುವ ಉದ್ದೇಶದಿಂದ ಈ ತಿದ್ದುಪಡಿಯನ್ನು ತಂದಿದೆ. ಅದುದರಿಂದ ಇದನ್ನು ಒಪ್ಪಬೇಕೆಂದು ಕೇಳಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ.

Mr. SPEAKER.—The question is :

"That the words 'pilgrim tax' occurring in the marginal notes shall be omitted."

The motion was adopted.

Mr. SPEAKER.—The question is :

"That clause 42, as amended, stand part of the Bill."

The motion was adopted.

Clause 42, as amended, was added to the Bill.

Mr. SPEAKER.—Clauses 43 and 44. The question is :

"That clauses 43 and 44 stand part of the Bill."

The motion was adopted.

Clauses 43 and 44 were added to the Bill.

Mr. SPEAKER.—Clause 45.

The Hon'ble Sri R. CHENNIGARAMIAH.—Sir, I beg to move :—

"That the word 'cesses' in the marginal notes shall be omitted."

ಇದರಲ್ಲಿ cesses ಎಂಬ ಪದ ಇದೆ. ಗ್ರಾಮ ಪಂಚಾಯತಿಯಲ್ಲಿ ಯಾವ ಸೆಸ್ಸನ್ನೂ ಹಾಕುವುದಿಲ್ಲ. ಈ ಕ್ಲಾಜಿನಲ್ಲಿ,

"The amount of taxes, fees or other dues shall be paid in such manner as may be prescribed, and in case of default of such payment, shall be recoverable by the Amildar as an arrear of land revenue"

ಎಂದಿದೆ. ಸೆಸ್ ಎಂಬುದಿಲ್ಲ. We are not imposing any cesses. ಅದುದರಿಂದ ಈ ಪದವನ್ನು ಬಿಟ್ಟುಬಿಡಬೇಕೆಂದು ಈ ತಿದ್ದುಪಡಿಯನ್ನು ತಂದಿರುವುದು. ಇದನ್ನು ಸಭೆ ಒಪ್ಪಬಹುದು.

Mr. SPEAKER.—The question is :

"That the word 'cesses' in the marginal notes shall be omitted."

The motion was adopted.

Mr. SPEAKER.—The question is :

"That clause 45, as amended, stand part of the Bill."

The motion was adopted.

Clause 45, as amended, was added to the Bill.

Mr. SPEAKER.—Clause 46.

Sri T. RAMACHAR.—Sir, I beg to move :

"That the words 'and with the previous sanction of the Government' shall be inserted between the words 'prescribed' and 'a panchayet'."

ಈ 46ನೆಯ ಕ್ಲಾಜಿನಲ್ಲಿ ಪಂಚಾಯತಿಯವರು ಸಾಲ ಪಡೆಯಲು ಅವಕಾಶವಾಗಿದೆ. ಹಾಗೆ ಸಾಲ ಪಡೆಯುವುದಕ್ಕೆ ಮುನ್ನ ಅವರು ಸರ್ಕಾರದ ಅನುಮತಿಯನ್ನು ಪಡೆದು ಸಾಲ ಪಡೆಯಬಹುದೆಂದು ಈ ತಿದ್ದುಪಡಿಯಲ್ಲಿರುವ ಪದಗಳನ್ನು ಸೇರಿಸಬೇಕೆಂದು ನನ್ನ ಉದ್ದೇಶ. ಹೀಗೆ ಮಾಡುವುದು ಒಳ್ಳೆಯದು. ಈ ಕಾರಣ ಈ ತಿದ್ದುಪಡಿಯನ್ನು ಒಪ್ಪಬೇಕೆಂದು ಕೇಳುತ್ತೇನೆ.

Mr. SPEAKER.—Amendment moved:

"That the words 'and with the previous sanction of the Government' shall be inserted between the words 'prescribed' and 'a panchayet'."

The Hon'ble Sri R. CHENNIGARAMIAH.—I accept the amendment.

Mr. SPEAKER.—The question is :

"That the words 'and with the previous sanction of the Government' shall be inserted between the words 'prescribed' and 'a panchayet'."

The motion was adopted.

Mr. SPEAKER.—The question is :

"That clause 46, as amended, stand part of the Bill."

The motion was adopted.

Clause 46, as amended, was added to the Bill.

Mr. SPEAKER.—Clause 47.

The Hon'ble Sri R. CHENNIGARAMIAH.—Sir, I beg to move :

"That in clause 47 (1) and (2), for the word 'person' the word 'officer' shall be substituted."

ಈ 47 (1) ನೆಯ ಕ್ಲಾಜಿನಲ್ಲಿ Commissioner or to such other person ಎಂದಿದೆ. Person ಎಂಬ ಪದ ಇಲ್ಲಿ ಸರಿಯಾಗುವುದಿಲ್ಲವಾದುದರಿಂದ officer ಎಂಬ ಪದ ಇರಬೇಕೆಂದು ಈ ತಿದ್ದುಪಡಿಯನ್ನು ತಂದಿದೆ. ಇದನ್ನು ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದು ಸೂಚಿಸುತ್ತೇನೆ.

Mr. SPEAKER.—The question is:

"That in clause 47 (1) and (2), for the word 'person' the word 'officer' shall be substituted."

The motion was adopted.

*Sri T. MADIHA GOWDA.—Sir, I beg to move:

"That in proviso to sub-clause (2) of clause 47, the words 'one month' shall be substituted for the words 'two months.'"

ಈ ಮನವಿಯು 47 (2) ನೆಯ ಕ್ಲಾಜ್‌ನಲ್ಲಿ 2 ತಿಂಗಳಿಗಿರುವುದನ್ನು ಒಂದು ತಿಂಗಳು ಎಂದು ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ನೋಟಿಸಿದ್ದೇನೆ. ಈ ತಿದ್ದುಪಡಿಯು ಉದ್ದೇಶವಾದರೂ ಇಷ್ಟು: ಒಂದು ಆಯ್ಕೆಯಾದ ಪಟ್ಟಿಯನ್ನು ತಯಾರು ಮಾಡಿ ಪಂಚಾಯಿಯವರು ಕಮಿಷನರಿಗೆ ಕಳುಹಿಸಬೇಕು. ಅದಕ್ಕೆ ಕಮಿಷನರವರ ಒಪ್ಪಿಗೆ ಪಡೆಯಬೇಕು. ಇಂತಹ ಒಪ್ಪಿಗೆ ಅಥವಾ ಅನುಮತಿ ಎರಡು ತಿಂಗಳು ಕಳೆಯುವವರೆಗೆ ಅವರಿಂದ ಬಾರದಿದ್ದರಲ್ಲಿ ಆಗ ಆ ಆಯ್ಕೆಯಾದ ಪಟ್ಟಿ ಸರ್ಕಾರದ ಅನುಮತಿಯನ್ನು ಪಡೆಯತಕ್ಕದ್ದು ಭಾಷೆ ಪಂಚಾಯಿಯವರು ಮುಂದಿನ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬಹುದೆಂದು ಇದರಲ್ಲಿ. ಇದರಿಂದ ಒಂದು ವರ್ಷದ ಆಯ್ಕೆಯ ಪಟ್ಟಿಯನ್ನು ತಯಾರಿಸಬೇಕಾದರೆ ಕನಿಷ್ಠಪಕ್ಷ ಮೂರು ತಿಂಗಳಿಗೆ ಮುಂಚೆ ಮಾಡಬೇಕಾಗಿದೆ. ಮುಂದಿನ ವರ್ಷದ ವರಮಾನ, ಖರ್ಚು ಏನೆಂಬುದನ್ನು ಪಂಚಾಯಿಯವರು ಮೂರು ತಿಂಗಳ ಮುಂಚೆ ಕೈತು ಯೋಚಿಸಬೇಕು. ಇದು ಕಷ್ಟದ ಕೆಲಸ. ನಾಳೆ ಬರತಕ್ಕ ಆಯ್ಕೆಯ ವೇನೆಂಬುದನ್ನು ಹಿಂದಿನವರ ಅಥವಾ ಹಿಂದಿನ ತಿಂಗಳೇ ಯೋಚನೆಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಆನೇಕ ಸಂದರ್ಭಗಳಲ್ಲಿ ಕಷ್ಟ ಎಂಬಾಗ 3 ತಿಂಗಳ ಹಿಂದೆಯೇ ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ಲೆಕ್ಕ ಹಾಕಿ ತಯಾರಿಸುವುದೆಂದರೆ ಕಷ್ಟ. ಹಾಗೆ ಮಾಡದೆ ಹೋದರೆ ಆಗುವುದಿಲ್ಲ. ಏಕೆಂದರೆ ಮುಂದಿನ ವರ್ಷದ ಪ್ರಾರಂಭದ ಹೊತ್ತಿಗೆ ಆಯ್ಕೆಯ ಪಟ್ಟಿ ಮೇಲಿಂದ ಅನುಮೋದನೆಯಾಗಿ ಬಂದಿರಬೇಕು. ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಪಂಚಾಯಿಗಳವರು ಅಲ್ಲಿಯವರೆಗೆ ಯಾವ ಖರ್ಚುಪಟ್ಟಿಗಳನ್ನೂ ಮಾಡುವುದಕ್ಕಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಅಲ್ಲಿನ ನೌಕರ ಮಾನೆಯವರಿಗೆ ಸಂಬಳ ಕೊಡುವುದಕ್ಕೆ ಕೂಡ ಆಗುವುದಿಲ್ಲ. ಇಂಥ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಏರ್ಪಡುತ್ತದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಒಂದು ವೇಳೆ ಸರ್ಕಾರವರು ಅಥವಾ ಕಮಿಷನರವರು ಈ ಆಯ್ಕೆಯ ಪಟ್ಟಿಗಳನ್ನು ಅನುಮೋದಿಸಲೇ ಬೇಕೆನ್ನುವ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಅವರು ಅದನ್ನು ಜಾಗೃತ 15 ದಿವಸ ಅಥವಾ ಒಂದು ತಿಂಗಳಲ್ಲಿ ವಾಪಸುಮಾಡುವ ಖರ್ಚುಮಾಡಬೇಕು. ಆದ್ದರಿಂದ, ಕಮಿಷನರು ನೋಡಬೇಕೆಂದೂ ಅವರೇ ನೋಡುವುದಿಲ್ಲ. ತಮ್ಮ ಕೈಕೆಳಗಿರುವ ಡೆಪ್ಯುಟಿ ಕಮಿಷನರಿಗೋ ಅಥವಾ ಸಬ್ ಡಿವಿಜನ್ ಆಫೀಸರಿಗೋ ಆ ಕೆಲಸವಹಿಸಬಹುದು. ಆದರೂ ಎರಡು ತಿಂಗಳ ಕಾಲ ಬೇಕೆನ್ನುತ್ತಾರೆಂದು ಹೇಳುವುದಕ್ಕಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಏನಿದ್ದರೂ ಒಂದು ತಿಂಗಳೊಳಗೆ ಅದನ್ನು ಅನುಮೋದಿಸುತ್ತೇವೆಂದು ತಿಳಿಸಬೇಕು, ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ, ಬದಲಾವಣೆಗಳೇನಾದರೂ ಇದ್ದರೆ ಆ ಬದಲಾವಣೆಯನ್ನು ನೋಟಿಸಿಕಳುಹಿಸಬೇಕು ಇಲ್ಲದೆ ನಿಧಾನವಾದಿರದೆ ಪಂಚಾಯಿ ಆಡಳಿತ ನಡೆಸುವವರಿಗೆ ಬಹಳ ಕಷ್ಟವಾಗುತ್ತದೆ. ಇಂದು ನಾಳೆ ಎಂದುಕೊಂಡು ಎರಡು ತಿಂಗಳಾದರೂ ಕಳುಹಿಸದೆ ಹೋದರೆ 2-3 ತಿಂಗಳವರೆಗೆ ಪಂಚಾಯಿಯವರು

ಕೆಲಸಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಆಗುವುದಿಲ್ಲ. ಇಂಥ ಅನುಭವ ನಮಗೆ ಬೇಕಾದಷ್ಟಿದೆ. ಇಂಥಾದ್ದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶ ಕೊಟ್ಟರೆ ಅವರಲ್ಲಿ ದಕ್ಷತೆ, ಬದಲಾವಣೆ, ಸ್ವಾವಲಂಬನೆ ಎಂದಿಗೂ ಬರುವುದಿಲ್ಲ. ಈ ಕಾನೂನಿನಲ್ಲಿರುವುದೊಂದೊಂದಕ್ಕೂ ಕಮಿಷನರನ್ನು ಕೇಳಬೇಕು. ಸರ್ಕಾರದ ವರನ್ನು ಕೇಳಬೇಕು ಎನ್ನುವುದು ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಒಪ್ಪ ತಕ್ಕದ್ದಲ್ಲ. ಆದ್ದರಿಂದಲೇ ಒಂದು ತಿಂಗಳಿನಲ್ಲೇ ಏನಿದ್ದರೂ ತಮ್ಮ ಅಭಿಪ್ರಾಯವನ್ನು ತಿಳಿಸಬೇಕೆಂದು ನಾನು ಈ ತಿದ್ದುಪಡಿಯಲ್ಲಿ ನೋಟಿಸಿದ್ದೇನೆ. ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಪಂಚಾಯಿಯವರೂ ತಮ್ಮ ಹಣಕಾಸಿನ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯನ್ನೆಲ್ಲಾ ನೋಡಿಕೊಂಡೇ ಇಂಥಂಥಾ ಬಾಹ್ಯ ಕೆಲಸಗಳನ್ನು ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಅಂದಾಜುಹಾಕಿಕೊಂಡಿರುತ್ತಾರೆ. ಒಂದು ವೇಳೆ ಏನಾದರೂ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಮಾಡಬೇಕಾದರೆ ಸರ್ಕಾರದವರ ಅಥವಾ ಮೇಲಿನ ಆಫೀಸರ ಅಷ್ಟಣ್ಣ ಪಡೆದೇ ಮಾಡಿರುತ್ತಾರೆ. ಈ ಎಲ್ಲಾ ಕಾರಣಗಳಿಂದ ಎರಡು ತಿಂಗಳ ಕಾಲವೆಂಬುದು ಬಹಳ ದೀರ್ಘವಾದ ಅವಧಿ. ಅದನ್ನು ಒಂದು ತಿಂಗಳೆಂದು ಮಾಡಿದರೆ ಅನುಕೂಲ. ಆದ್ದರಿಂದ ಇಂಥ ಒಂದು ಉಪಾಯಕ್ಕೆ ವಾದ ಬದಲಾವಣೆಯನ್ನು ಸರ್ಕಾರದವರು ಒಪ್ಪಿ ಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆಂದು ನಂಬಿದ್ದೇನೆ.

Mr. SPEAKER.—Amendment moved:

"That in proviso to sub-clause (2) of clause 47, the words 'one month' shall be substituted for the words 'two months.'"

*ಮಾನ್ಯ ಶ್ರೀ ಆರ್. ಜೆನ್ನಿಗರಾಮಯ್ಯನವರು.— ಇದೊಂದು ಒಳ್ಳೆಯ ಸಲಹೆಯಾದರೂ, ಇದರಲ್ಲಿ ಅದೇ ಕಷ್ಟ ಬರುತ್ತದೆ. ಶ್ರೀಮಾನ್ ಮಾನ್ಯ ಗೌಡರೇನೋ ಒಳ್ಳೆಯ ಉದ್ದೇಶದಿಂದಲೇ ತಂದಿರಬಹುದು. ಅವರ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಕೆಲವು ಒಂದೊಂದು ಪಂಚಾಯಿಯನ್ನು ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ ಸರ್ಕಾರದವರ ದೃಷ್ಟಿಯಲ್ಲಿ ಸಂಸ್ಥಾನಾಮಳಿಯಿರುವ ಸಾಮಾನ್ಯ ಪಂಚಾಯಿಗಳಿವೆ. ಅಲ್ಲದೆ ಅದೇಕಾಲವೇ ಸರ್ಕಾರದ financial yearನ ಪ್ರಾರಂಭ. ಅದರಿಂದ ಈ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಒಟ್ಟಿಗೆ ನೂರಾರು ಪಂಚಾಯಿಗಳಿಂದ ಬಡ್ಡುಗಳು ಬಂದರೆ, ಮತ್ತು ಅವುಗಳಲ್ಲಿ ವನ್ನೂ ಒಂದೇ ತಿಂಗಳಿನಲ್ಲಿ ವಿಮರ್ಶೆಮಾಡಿ ಕಳುಹಿಸಿ ಕೊಡಬೇಕೆಂದರೆ ಕಷ್ಟ. ಎಷ್ಟೋ ಸಂದರ್ಭಗಳಲ್ಲಿ discretionary ಯಾಗಿ ಮಾಡಬೇಕಾದ ಕೆಲಸವನ್ನು obligatory ಕೆಲಸಗಳ ಬಾಬಿಗೆ ಸೇರಿಸಿಟ್ಟಿರುತ್ತಾರೆ. ಎಷ್ಟೋ ಬಾಬಿಗಳನ್ನು delete ಮಾಡಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಇದನ್ನೆಲ್ಲಾ ಪರಿಶೀಲನೆಮಾಡಿ ಒಂದು ತಿಂಗಳಿನಲ್ಲೇ ವಾಪಸು ಕಳುಹಿಸಿಕೊಡುತ್ತೇವೆಂದರೆ ಕಾರ್ಯರೂಪದಲ್ಲಿ ಬಹಳ ಕಷ್ಟವಾಗುತ್ತದೆ. ನೂರಾರು ಪಂಚಾಯಿಗಳಿಂದ ಬಂದಿರುತ್ತದೆ. ಕೆಲವನ್ನು 15 ದಿವಸದಲ್ಲಿ ಮಾಡಿ ಕಳುಹಿಸಬಹುದು ಇನ್ನು ಕೆಲವನ್ನು ಒಂದು ತಿಂಗಳಲ್ಲಿ ಮಾಡಿ ಕಳುಹಿಸಬಹುದು. ಆದ್ದರಿಂದಲೇ ಕೆಲನೆಯಷ್ಟು ಎರಡು ತಿಂಗಳೆಂದು ಇಟ್ಟುಕೊಂಡಿದೆ. ಮಾನ್ಯ ಸೂಚಕರು ಇದಕ್ಕೆ ಒಂದು ಟಿಪ್ಪಣಿವನ್ನು ಹೇಳಿದರು: ಎರಡು ತಿಂಗಳವರೆಗೂ ಕಾದಿದ್ದು ಪಂಚಾಯಿಯವರು ಅಲ್ಲಿಯವರೆಗೂ ಏನೊಂದು ಕೆಲಸಕಾರ್ಯಗಳನ್ನೂ ಮಾಡದಹಾಗಾಗುತ್ತದೆ ಎಂದು. ಆದರೆ ವಾಸ್ತವವಾಗಿ ಹಾಗಾಗುವುದಿಲ್ಲವೆಂದು ನಾನು ಹೇಳಬಲ್ಲೆ. ಏಕೆಂದರೆ ತಾವೇ ಡಿಸ್ಕ್ರಿಕ್ಟ್ ಬೋರ್ಡ್‌ಗಳ ವಿಷಯ ನೋಡಿದ್ದೀರಿ. ಬಡ್ಡು ಒಂದೇ ಮೇಲಿಂದ ವಜೂರಾಗಿ ಬರುವುದು ಸ್ವಲ್ಪ ನಿಧಾನವಾಗಬಹುದು. ಅಂದಮಾತ್ರಕ್ಕೆ ಅವರ

(ಮಾನ್ಯ ಶ್ರೀ ಆರ್. ಚೆನ್ನಿಗರಾಮಯ್ಯನವರು)
 ದಿನಚರಿ ಕಲಸಗಳೇನೂ ನಡೆಯದೆ ನಿಂತುಹೋಗುವುದಿಲ್ಲ. ಏದ್ದರೂ ಹೊಸದಾಗಿ ಯಾವುದಾದರೂ ಬಾಬುಗಳನ್ನು ಸೇರಿಸಿದ್ದರೆ ಅಂಥ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಈ ಹೊಸ ಬಾಬುಗಳಿಗೆ ಕೈ ಹಾಕದಹಾಗೆ ಅವರು ಕಾಯಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಅಷ್ಟೇ. ದಿನಚರಿ ಕಲಸಗಳೇನೂ ಕಾಯಬೇಕಾಗಿಲ್ಲ. In anticipation of the sanction of the Budget they will go on with their normal work. ಅಂಥವುಗಳೇನೂ ತೊಂದರೆಯಿರುವುದಿಲ್ಲ. ಆದ್ದರಿಂದ ಈ ತಿದ್ದುಪಡಿಯ ಪ್ರಕಾರ ಒಂದು ತಿಂಗಳಿಗೆ ಇಳಿಸಿದರೆ ಅಡಕತೆ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಕಷ್ಟವಾಗುತ್ತದೆ. ಆದಕಾರಣ ದಯವಿಟ್ಟು ಮಾನ್ಯ ಸೂಚಕರು ಇದನ್ನು ವಾಪಸು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದು ನಾನು ಕೇಳಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ.

ಶ್ರೀ ಎಂ. ನಿಧುಪ್ಪನವರು.—ಈ ಅಧಿಕಾರವನ್ನು ಡೆಪ್ಯುಟಿ ಕಮಿಷನರವರಿಗಾಗಲೇ ವಹಿಸುವುದಕ್ಕೆ (delegate ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ) ಅವಕಾಶವಿದೆಯೇ?

The Hon'ble Sri K. T. BHASHYAM.—It is the Commissioner who has got the power.

ಶ್ರೀ ಟಿ. ಮಾದಯ್ಯಗೌಡರು.—ಸಭೆಯವರ ಅನುಮತಿಯಮೇಲೆ ನಾನು ಇದನ್ನು ವಾಪಸು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ.

The amendment was, by leave of the House, withdrawn.

Mr. SPEAKER.—The next amendment is also in the name of Sri T. Madiiah Gowda.

*ಶ್ರೀ ಟಿ. ಮಾದಯ್ಯಗೌಡರು (ಬೆಂಗಳೂರು ಜಿಲ್ಲೆ).—ನನ್ನ ಇನ್ನೊಂದು ತಿದ್ದುಪಡಿ ಈ ರೀತಿಯಿದೆ:

"In item (V) of sub clause (4) of clause 47 the words 'as prescribed' shall be added at the end."

ಈ ಉಪವಿಧಿಯಲ್ಲಿ 'The scrutiny of such budget shall be limited to ascertain if adequate closing balance has been provided for' ಎಂದು ಹೇಳಿದೆ. ಇದಕ್ಕೆ ನಾನು ಸೂಚಿಸಿರುವ ತಿದ್ದುಪಡಿಯ ಉದ್ದೇಶವಿಷ್ಟು. ಬಗ್ಗೆ 'adequate closing balance' ಇರಬೇಕೆಂದು ಹೇಳಿದ ಮಾತುಗಳಿಗೆ ಸರಿಯಾಗಿ ಅರ್ಥವಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಮುಂದೆ 'as prescribed by rules' ಎಂದರೆ ನಿಬಂಧನೆಗಳಿಗನುಸಾರವಾಗಿ ಇಡಬೇಕೆಂದು ಹೇಳಬೇಕು. ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಯಾವುದು adequate, ಯಾವುದು inadequate ಎಂದು ಗೊತ್ತಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಒಬ್ಬ ಅಧಿಕಾರಿಗೆ adequate ಎಂದು ತೋರುವಂಥಾದ್ದು ಮತ್ತೊಬ್ಬರಿಗೆ inadequate ಎಂದು ತೋರುವುದು. ಆದ್ದರಿಂದ 'as prescribed by rules' ಎಂದು ಸೇರಿಸಬೇಕೆಂದು ನಾನು ಸೂಚಿಸುತ್ತೇನೆ.

Mr. SPEAKER.—Amendment moved:

"In item (V) of sub-clause (4) of clause 47, the words 'as prescribed' shall be added at the end."

ಶ್ರೀ ಎಸ್. ರಂಗರಾಮಯ್ಯನವರು (ಮೈಸೂರು ಜಿಲ್ಲೆ).—ಅಧ್ಯಕ್ಷರೇ, ನಾವು ಇದನ್ನು ವಿರೋಧಿಸುತ್ತೇನೆ. ನನ್ನ ಅಭಿಪ್ರಾಯದಲ್ಲಿ ಇದು ಅನಾವಶ್ಯಕವೆಂದೇ ಹೇಳಬೇಕು. ಏಕೆಂದರೆ 47ನೆಯ ಸೆಕ್ಷನ್‌ನ ಪ್ರಾರಂಭವನ್ನು ನೋಡಿದರೆ ಇದರ ಅರ್ಥವಾಗುತ್ತದೆ. ಅಲ್ಲಿ ಹೇಳಿದೆ:

"Subject to such rule as may be prescribed in this behalf by the Government, every panchayet shall prepare a budget of estimated receipts and expenditure....." ಎಂದು.

ಅದರ ಪ್ರಕಾರ ಸರ್ಕಾರದವರು ಈ ನಿಬಂಧನೆಗಳನ್ನು ಮಾಡಿಯೇ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ; adequate closing balance ಏನೆನ್ನುವುದನ್ನು ಹೇಳಿಯೇ ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಅಲ್ಲದೆ 3ನೆಯ ಉಪವಿಧಿಯಲ್ಲಿ:

"No expenditure which is not provided for in the Budget as passed by the Commissioner or such other officer shall be incurred without the previous sanction of the Commissioner"

ಎಂದು ಹೇಳಿದೆ. ಆಮೇಲೆ, ಪುನಃನಿಟ್ಟ 'Subject to such rules as may be prescribed' ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ತಯಾರಾದಂಥಾದ್ದನ್ನು scrutiny ಮಾಡುವುದಿಲ್ಲ.

'It shall be limited to ascertain if adequate closing balance has been provided for.'

ಎಂದು ಹೇಳಿದಮೇಲೆ, Subject to rules ಪ್ರಕಾರವೇ ಆಗಿದೆಯೇ ಎಂಬುದನ್ನು scrutinize ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಅರ್ಥವಾಗುತ್ತದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಈ ತಿದ್ದುಪಡಿಯಲ್ಲಿ ಸೂಚಿಸಿರುವುದರ ಅರ್ಥ ಆ ಕ್ಲಾಜ್ ನಲ್ಲಿ ಈಗಲೂ ಇದ್ದೇ ಇದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಇದನ್ನು ಸೇರಿಸುವುದು ಅನವಶ್ಯಕವೆಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ.

*ಮಾನ್ಯ ಶ್ರೀ ಆರ್. ಚೆನ್ನಿಗರಾಮಯ್ಯನವರು.—ಒಂದುವೇಳೆ ಈಗ ಸೇರಿಸುವುದರಲ್ಲಿನೂ ತೊಂದರೆಯಿಲ್ಲ, ಮೇಲೆ ಹೇಳಿದ್ದನ್ನೇ ಮತ್ತೆ ಹೇಳಿದಹಾಗಾಗುತ್ತದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ prescribed by rule ಎಂದು ಸೇರಿಸಬಹುದು. I accept the amendment.

Mr. SPEAKER.—The question is:

"That in item (v) of sub-clause (4) of clause 47, the words 'as prescribed' shall be added at the end."

The motion was adopted.

Mr. SPEAKER.—The question is:

"That clause 47, as amended, stand part of the Bill."

The motion was adopted.

Clause 47, as amended, was added to the Bill.

Mr. SPEAKER.—Clause 48. The question is:

"That clause 48 stand part of the Bill."

The motion was adopted.

Clause 48 was added to the Bill.

Mr. **SPEAKER**.—When shall we reserve further discussion on the clauses of this Bill?

Sri H. M. CHANNABASAPPA (Mysore District—General).—Tomorrow, Sir.

Mr. **SPEAKER**.—But, tomorrow we have to take up the draft Rules of Procedure.

The Hon'ble Sri K. T. BHASHYAM (Minister for Law and Labour).—We

can resume discussion on the consideration of clauses as soon as we finish up the Rules of Procedure.

Mr. **SPEAKER**.—Yes. The House will now adjourn till One of the Clock tomorrow.

The Assembly adjourned at Three Minutes past Six of the Clock to meet again at One of the Clock on Thursday 31st May 1951.